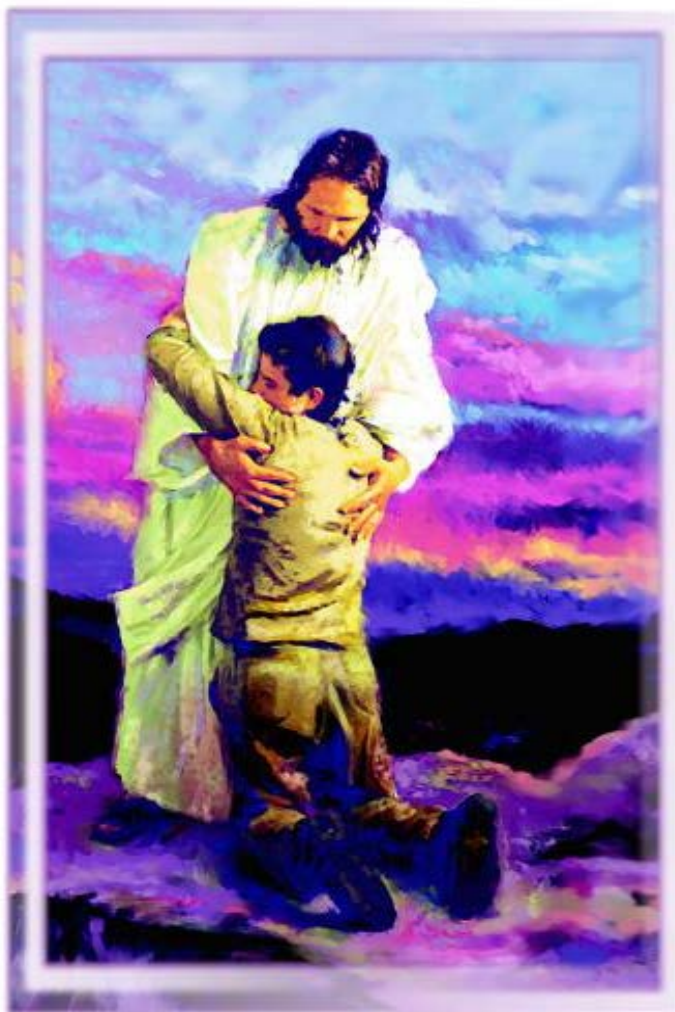

Кораци за проучавање Библије

Ауторска права (С) 1998 од стране Мерлин
Берман и Публикације Откривење.
Сва права задржана широм света.

Услови који омогућавају дистрибуцију
Уверени смо да ћете, ако ово не копирате и делите
са другима, бити одговорни Господу, па вас
подстичемо да делите и омогућавате вам да то
учините без накнаде под следећим условима. Овај
материјал се може сачувати у ПДФ формату или
фотокопирати и одштампати за дељење. Не може
се продати или на било који начин изменити и ово
обавештење о ауторским правима мора остати у
свакој следећој копији.

RevelationPublications.com

PublisherForGod@gmail.com

Текст адаптиран из књиге *Пут Христу* од Е.Г.Вајт
Прилагођавање проучавању Библије Мерлина
Бермана

Илустрације - Ауторска права (С) Џастинен
Криејтив

ИД групе Нампа www.goodsalt.com

Одговори на питања преузети из
Светог писма из верзије Новог Краља
Џејмса ®. Ауторска права © 1982 . од
стране Томаса Нелсона. Сва права
задржана.

Садржај

Божја љубав према људиама – 1

Потребан нам је Спаситељ - 2

Схватање нашег стања - 3

Покајање - 4

Признање греха – 5

Предање - 6

Вера и примање – 7

Доказ да смо христови следбеници– 8

Растење у Христу - 9

Наш живот и рад – 10

Упознавање Бога – 11

Молитва и захваљивање – 12

Моћ молитве – 13

Шта ћемо са сумњом? – 14

Радост у Господу! – 15

Радост за век и векова – 16

Лекција 1

Божја љубав према људима

(1) КАКО БОГ ПОКАЗУЈЕ ЉУБАВ СВИМ СВОЈИМ БИЋИМА?

*„Очи су свију к теби управљене, и
ти им дајеш храну на време;
отвараш руку своју, и ситиш по
жељи све што живот има.”
(Псалам 145, 15. 16.)*

Природа и Свето писмо сведоче нам о Божјој љубави. Наш небески Отац је извор живота, мудрости и радости. Погледајте само чуда и лепоте природе! Видите како је она дивно уређена не само за потребе и срећу људи него и за сва друга бића! Сунце и киша који освежавају и окрепљују земљу, брежуљци, мора и равнице: све нам то говори о великој љубави Створитеља. Бог је тај који се брине за свакодневне потребе свих својих створења.

(2) НА КОЈИ НАЧИН БИБЛИЈА ОПИСУЈЕ БОГА?

И ми смо знали и веровали у љубав коју Бог има према нама. Бог је љубав, а ко стоји у љубави, стоји у Богу и Бог стоји у њему. (1 Јован 4:16 NKJV)

Бог је човека створио светим и потпуно срећним. Наша земља, када је изашла из Створитељевих руку, није имала на себи ни трага покварености, ни најмање сенке проклетства. Преступ божанског закона, закона љубави, донео је на свет зло и смрт. Па ипак, неизмерна Божја љубав јавља се и усред јада и невоља, које је грех проузроковао. У Светом писму пише да је Бог проклео земљу због човека. (1. Мојс. 3, 17.) Трње и чкаљ, тешкоће и искушења, које човечји живот испуњавају бригама и патњама, дати су нам за наше добро. То су средства Божјег васпитања, која је Он предвидео у плану спасења, да би човечанство опет подигао и извадио из понора и понижења, у које је пало грехом. Па ипак, овај свет није место јада и брига. И сама природа пружа нам налу и утеху. Још има цветова на чкаљу, а трње је покривено ружама.

„Бог је љубав!” — написано је на сваком пупољку, свакој влати траве. Дивне птице, чије веселе песме одјекују ваздухом, цветови нежних боја, који у свом савршенству испуњавају атмосферу пријатним мирисом, висока шумска дрвета са својим густим зеленим лишћем.

(3) КОЈЕ СУ КАРАКТЕРИСТИКЕ БОЖЈЕГ ЛИКА?

Ко је Бог попут тебе? Онај који опрашта безакоње и преступа остатак наследства свога, не задржава гнев свој заувек, јер милост његова траје. Поново ће нам се смилovati; згазиће наша безакоња; бацићеш у морске дубине све њихове грехе. (Михеј 7:18-19)

Свето писмо открива Божји карактер. Бог нам у њему открива своје сажаљење и своју бескрајну љубав. Мојсије је замолио Господа: „Молим те, покажи ми славу своју!” (2. Мојс. 33, 18.)

Господ нас привлачи к себи небројеним доказима своје љубави на небу и земљи. Он нам се открива делима природе и најсрдачнијим и најискренијим везама, које људи могу да схвате и упознају. Али и то све открива нам непотпуно његову неизмерну љубав према нама.

(4) КАКО ЋЕМО ВИДЕТИ БОГА АКО ГА НЕ ПОЗНАЈЕМО, ИЛИ УМЕСТО ТОГА, ОДАБЕРЕМО ДА ВЕРУЈЕМО У САТАНИНЕ ЛАЖНЕ ОПТУЖБЕ ПРОТИВ ЊЕГОВОГ ЛИКА?

Лизаће прашину као змија; затрепериће попут земаљских буба из својих руна; у страху ће побећи Господу, Богу нашем, и плашиће се тебе. (Михеј 7:17)

Сатана вредно ради да би нам заслепио ум да не видимо своје

благослове иако их примамо, многи од нас у страху гледају на Бога и мисле да је строг и да не опрашта. Сатана је многе преварио мислећи да је главни циљ Бога да их казни. Жели да сви верују да је Бог строг судија који делује као зао немилосрдни поверилац. Ђаво жели да замислимо свог Створитеља како увек пажљиво мотри на било коју грешку коју бисмо могли да учинимо како би нас могао казнити. Исус је дошао да живи овде са нама на земљи да би уклонио та лажна веровања и открио неизмерну Божју љубав.

(5) КОЈУ ЈЕ ВЕЛИКУ ПРИВИЛЕГИЈУ ЧОВЕЧАНСТВО ИЗГУБИЛО НАКОН ИЗБОРА ДА ГРЕШИ?

*Бога нико није видео никад:
Јединородни Син који је у наручју
Очевом, Он Га јави. (Јован 1:18)*

(6) КАКО ДА ЗНАМО КАКАВ ЈЕ ОТАЦ?

“Kad biste mene znali onda biste znali i Oca mog; i odsele poznajete Ga, i videste Ga.” (Јован 14:7)

Исус је дошао са неба да би нас упознао са Оцем. Кад је један од ученика затражио: „Господе, покажи нам Оца”, Исус је одговорио: „Толико сам време свама, и ниси ме познао, Филипе? Који види мене, види Оца; па како ти говориш: покажи нам Оца?” (Јован 14, 8. 9.)

(7) КОЈИ СУ ДРУГИ РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ ЈЕ ИСУС СТУПИО НА ЗЕМЉУ?

*“Дух је Господњи на мени; зато ме
помаза да јавим јеванђеље
сиромасима; посла ме да исцелим
скрушене у срцу; да проповедим
заробљенима да ће се отпустити, и
слепима да ће прогледати; да
отпустим сужње; И да проповедам
пријатну годину Господњу” (Лука
4:18-19)*

То је било његово дело. Он је
ишао од места до места, чинио добра
и лечио све које је сотона био
надвладао. Било је села у којима се ни
из једне куће није могао чути јаук ни
уздисање болесника, јер је Он прошао
кроз њих и излечио све болесне.
Његова дела сведочила су о његовој
божанској мисији. Љубав, милосрђе и
дубоко саучешће показивали су се у
свим делима његовог живота. Његово
срце тражило је све људе са искреним
сажаљењем. Он је узео на себе
човекову природу, да би што боље
разумео све потребе људи.
Најпростији и најсиромашнији нису
се устручавали да му се приближе;
чак и деца долазила су к њему. Она су
радо седела код његових ногу и у
његовом крилу, и гледала у његово
изражајно и благо лице, које је сијало
од љубави.

(8) КАКО ЈЕ ХРИСТ ПРИКАЗАО СЕБЕ И ПОРУКУ ЈЕВАНЂЕЉА?

*И реч постаде тело и усели се у нас
пуно благодати и истине; и видесмо*

***славу Његову, славу, као
Јединороднога од Оца. (Јован 1:14)***

Исус се није устручавао да каже истину, али то је чинио увек са љубављу. У свом свакодневном опхођењу са људима био је увек врло пажљив, уљудан и љубазан. Никад није био неуљудан и непријатан, без узрока није прекоравао никога и ничија осећања није ражалио без потребе. Људске слабости није осуђивао. Говорио је истину, али увек са љубављу. Осуђивао је лицемерство, неверство и неправду, и то увек са сузама у очима и са болом у гласу. Плакао је над Јерусалимом, градом који је толико волео, а који није хтео да га прими, њега који је пут, истина и живот. Мада су становници Јерусалима одбацили Спаситеља, ипак их је Он гледао милостиво и са љубављу. Његов живот био је испуњен самоодрицањем и очинском љубављу за друге. У његовим очима била је драгоцен свака душа. Иако је увек чувао своје божанско достојанство, ипак се са најнежнијим осећањима спуштао до сваког члана Божје породице. У сваком човеку гледао је пало створење кога је требало да спасе.

Овакав је карактер показао Христос у своме животу. То је карактер и самог Бога Оца. Из Очевог срца потекле су реке божанског милосрђа, показале се кроз Христа и излиле на људе. Исус, премилостиви Спаситељ, пун љубави, био је Бог који се „јавио у телу”. (1. Тим. 3, 16.)

(9) КАКО ЈЕ ИСУС БИО ТРЕТИРАН НА ЗЕМЉИ У НАШУ КОРИСТ?

Био је презрен и одбачен међу људима, болестан и болестан, и као онај од кога свако коље своје лице, презиран је да га не узимамо ни за шта. И он је носио наше немоћи и носио је наше немоћи, и ми видимо да је био рањен и да га је Бог тукао и мучио. Али био је рањен због наших преступа, био је подљевен због наших безакоња; која је била на Њему ради нашега мира и његовом раном смо излечени. (Исаија 53:3-5)

Христос је живео, страдао и умро да спасе нас. Он је постао „човек бола”, да бисмо ми постали саучесници у вечној радости. Бог је дозволио да његов премили Син, пун милости и истине, остави свет неописане лепоте и дође у свет покварен и отрован грехом, у свет помрачен проклетством смрти. Он му је дозволио да напусти небо, да се одрекне обожавања анђела, да претрпи срамоту, увреде, понижење, мржњу па и саму смрт. Посматрајте га у самоћи пустиње, у Гетсиманији, на крсту! Безгрешни Син Божји узео је на себе терет људских грехова! Он, који је био једно са Богом, осећао је у својој души страшно раздвајање, које је грех проузроковао између Бога и људи.

(10) КОЈЕ ЈЕ РЕЧИ ИСУС У АГОНИЈИ УЗВИКНУО СВОМ ОЦУ?

А око деветог сата Исус завани из свег гласа говорећи: Или; Или! Лама савахтани? Односно: Боже мој! Боже мој! Зашто си ме оставила? (Матеј 27:46)

Терет греха и осећање његових ужасних последица и моћи да одвоји људе од Бога — то је сломило срце Божјег Сина.

(11) КОЈА СУ ДВА ГЛАВНА КЉУЧНА РАЗЛОГА ЗБОГ КОЈИХ ЈЕ БОГ ПОСЛАО СВОГ СИНА НА ЗЕМЉУ?

Јер Бог је толико волео свет, да је дао Сина свог јединорођеног, да онај ко верује у њега не пропадне, већ има живот вечни. (Јован 3:16)

Јер Бог је био у Христу и помирио је свет са собом, не прихватајући њихове грехе и стављајући реч помирења у нас. (2 Корићани 5:19)

Христос није принео ту велику жртву да би у Божјем срцу пробудио љубав према нама људима или да би га приволео да нас избави и спасе. Не, не! „Јер Богу тако омиле свет да је и Сина својега јединороднога дао.” (Јован 3, 16.) Отац нас воли не због те велике жртве, него је ту велику жртву принео зато што нас је волео. Christ was the medium through which Христос је био посредник преко кога

је Отац излио своју велику љубав на људе који су пали у грех. У самртонј борби у Гетсиманији, и у смрти на Голготи платила је вечна Љубав наше спасење.

(12) КАКО ЈЕ ИСУС ОПИСАО СВОЈЕ УЧЕШЋЕ У ЧИНУ СПАСАВАЊА ПАЛОГ ЧОВЕЧАНСТВА И КОЈИ ЈЕ ОДГОВОР ОЦА?

Јер Бог је био у Христу и помирио је свет са собом, не прихватајући њихове грехе и стављајући реч помирења у нас. (2 Корићани 5:19)

То значи: Мој Отац има толику љубав према вама, да мене још више воли што сам пристао да дам свој живот за ваше спасење. Својом смерћу постао сам ваш Заступник и Јемац пред Богом, а тиме што сам узео на себе ваше грехе и преступе, постао сам милији своме Оцу. Јер кроз моју жртву Бог, остајући праведан, може оправдати онога који верује у мене.

Но Само Божји Син могао нас је спасти, јер само јединородни Син, који је био у Божјем наручју, могао нам је објавити Бога. Само Он, који је сам познавао висину и дубину Божје љубави, могао је ту љубав открити свету. Само Христова бесконачно велика жртва, коју је принео за пале људе, била је у стању да изрази љубав небеског Оца према несрећном људском роду.

„Јер Богу тако омиле свет да је и Сина својега јединороднога дао.” Он

га није дао само зато да живи међу људима, да носи грехе света и да умре на крсту уместо њих; Он га је поклонио грешном човечанству. Требало је да Христос сам упозна интересе и потребе људскога рода.

(13) КАКО СЕ ИСУС НЕ СТИДИ ДА НАС ЗОВЕ?

Јер и Онај који освећује, и они који се освећују, сви су од Једног; заради тог узрока не стиди се назвати их браћом, (Јевреји 2:11)

Тако се јединородни Божји Син везао неразрешивом везом са синовима људским. Христос „ради тога узрока не стиди се назвати нас браћом”. (Јевр. 2, 11.) Он је наша Жртва, наш Заступник и Брат, који пред Божјим престолом носинаше обличје и за сва времена је једно са родом који је откупио. Он је син човечји. Све је то учинио да спасе људе од греха и пропасти и да их подигне, да се на њима види љубав Божја и да постану саучесници у радости светог живота.

(14) У СВОЈОЈ ВЕЛИЧАНСТВЕНОЈ ЉУБАВИ, КАКВУ ВЕЛИКУ ЧАСТ НАМ ЈЕ ОТАЦ ПОСВЕТИО?

Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se deca Božija nazovemo i budemo; zato svet ne poznaje nas, jer Njega ne pozna. (1 Јован 3:1)

Цена која је плаћена за наше спасење, бескрајно велика жртва нашег небесног Оца, који је свога

Сина дао за нас, требало би да нас подстрекне да размишљамо о томе шта можемо постати у Исусу Христу. Надахнут Светим Духом, апостол Јован, усхићен погледом на висину, дубину и ширину љубави небеског Оца према смртноме свету, толико је био испуњен страхопоштовањем, да није могао наћи одговарајуће речи којима би изразио величину и срдачност такве љубави. У том свом дивљењу он је ускликнуо: „Видите какву нам је љубав дао Отац — да се деца Божја назовемо и будемо!” (1. Јов. 3, 1.)

(15) КАКО ДА ПОСТАНЕМО ДЕЦА БОЖЈА?

А који Га примише даде им власт да буду синови Божији, који верују у име Његово. (Јован 1:12 NKJV)

Какву велику вредност даје човеку ова љубав! Кроз грех Адамови синови постали су сотонини робови, а кроз Христову жртву они постају деца Божја. Христос је подигао људе тиме што је узео на себе човечју природу и, кроз везу с њиме, они могу постати стварно достојни да се назову „деца Божја”.

Да се назовемо деца небеског Цара! О, драгоцено обећање! Предмет неисцрпног размишљања! О, неупоредива љубави према једном свету који те није волео! Ова љубав осваја наше душе и потчињава наша срца Божјој вољи. Што више проучавамо божански карактер у светлости крста, све више у њему

откривамо милосрђа, љубави и праштања, повезане правичношћу и правдом; све више имамо доказа о Божјој љубави која је бескрајна и о нежном сажалењу које надмашује самилост мајке према њеном непослушном детету.

Захвалан сам нашем небеском Оцу на лепоти природе и обезбеђивању мојих потреба и потреба свих живих бића.

Заокружити: Да Неодлучан

Испуњен сам љубављу кад схватим милост, дуготрпљење и саосећање које ми је показао у дару свог драгог Сина.

Заокружити: Да Неодлучан

Запањен сам схватањем како је Исус дошао на ову земљу и показао Своју љубав лечећи болесне, пружајући вид слепима, тешећи сломљена срца и дајући свој живот да искупи пало човечанство.

Заокружити: Да Неодлучан

Жеља ми је да проведем више времена у Речи Божјој како бих боље разумела Његову љубав и како могу постати Његово дете.

Заокружити: Да Неодлучан

Лекција 2

Христ је потребан грешнику

(1) КОЈЕ ВРЛИНЕ СТИЧЕМО АКО ПОШТУЈЕМО БОГА И АКО СМО МУ ПОКОРНИ?

*Почетак је мудрости страх
Господњи; добра су разума сви који
их творе. Хвала Његова траје
до века. (Псалми 111:10)*

Бог је човека створио са племенитим особинама и потпуно уравнотеженим духом. Он је физички био савршено биће, а морално потпуно у складу са Богом. Његове су мисли биле чисте, а намере свете. Али непослушношћу све његове особине су покварене, и на место праве љубави у његовом се срцу појавила себичност. Преступом је човек у толикој мери ослабио морално, да му је било немогуће да се својом снагом одупре греху. Тако је

постао роб сотони, а такав би вечито остао да се Бог у својој вечној љубави није умешао као посредник. Ђаво је хтео да спречи извођење Божјег плана при стварању човека и да унесе у свет жалост и пропаст. Шта више, он се није устручавао да свако зло представи као последицу стварања човека.

(2) ЗАШТО СУ СЕ АДАМ И ЕВА КРИЛИ ОД БОГА?

А он рече: Чуо сам твој глас у врту и уплашио сам се јер сам био гол и сакрио сам се.” (Постанак 3:10)

У свом безгрешном стању, човек је живео у срећној заједници са Богом, „у коме је све благо премудрости и разума сакривено”. (Кол. 2, 3.) Али после учињеног греха, човек није више могао наћи радост у светости, и стога је покушао да се сакрије од Божјег лица. Такав је и сада онај који се још није препородио и обновио своје срце. Такав не живи у складу са Богом и не налази задовољства и радости у заједници с њиме.

(3) КАКВИ ЋЕ БИТИ ОДГОВОРИ НЕПРЕОБРАЖЕНОГ НА ПРИСУТНОСТ ХРИСТА КАДА ПОНОВО ДОЂЕ?

А горама и стенама рече: Падајте на нас и сакријте нас пред лицем онога који седи на престолу и од гнева Јагњетовог. (Откровење 6:16)

Грешник се не би осећао срећан у Божјем присуству и не би могао да издржи у друштву светих бића. Чак и кад би имао приступа у небо, никад оно не би за њега било место блаженства. Несебична љубав која тамо влада, где су сва бића у савршеној слози са бескрајном Божјом љубављу, не би нашла одјека у његовом срцу. Његове мисли, побуде и жеље биле би сасвим друкчије од оних које покрећу срца безгрешних становника неба. Он би нарушио небески склад. Небо би за њега било место муке. Он би све учинио, само да се сакрије испред Онога који је вечна светлост и извар сваког добра. Бог не искључује безбожнике са неба по својој самовољној одлуци; они се сами искључују из те заједнице сопственом кривицом. Слава Божја њих би спалила. Они би радије изабрали смрт, само да се сакрију испред лица Онога који је умро на крсту за њихово спасење.

(4) ЗАШТО ГРЕШНИК НЕМА СПОСОБНОСТ ДА ПРОЧИСТИ ЊЕГОВО ИЛИ ЊЕНО СРЦЕ?

*Ко ће чисто извадити из нечиста?
Нико. (Јов 14:4)*

Својом снагом не можемо се избавити из понора, у који смо пали кроз грех. Тежње нашег срца су зле, и ми их не можемо променити. „Ко ће чисто извадити из нечистог? Нико.” (О Јову 14, 4.) „Јер телесно мудровање непријатељство је Богу, јер се не покорава закону Божјем

нити може.” (Римљ. 8, 7.) Васпитање и образовање разума и воље и људски напори имају своје подручје утицаја, али су овде сасвим немоћни. Они могу изазвати извесно побољшање у навикама, али не могу променити срце, не могу очистити тајне побуде које покрећу живот. Да би човек променио своје грешно стање и да би се посветио, потребно је да на срце делује једна сила изнутра, да дође један нов живот од горе. Та сила је Христос. Једино његова милост може да оживи успаване племените душевне способности и упути их Богу, савршеној светости.

(5) ШТА СЕ МОРА ДОГОДИТИ У НАШЕМ ЖИВОТУ ДА НАС ПРИПРЕМИ ЗА УЛАЗАК У ЦАРСТВО БОЖЈЕ?

Спаситељ каже: „Заиста ти кажем: ако се ко наново не роди, не може видети царства Божјега.” (Јован 3, 3.)

Човек мора да се препороди, да добије ново срце, нове жеље, намере и тежње. У великој смо заблуди ако мислимо да је довољно да развијамо добро које се по природи налази у човеку

(6) КАКО САМО ДУХОВНА ПИТАЊА МОГУ БИТИ РАЗУМЕВАНА?

Али Бог нам је открио својим Духом; јер Дух истражује све ствари и дубине Божје. (1 Корићани

2:10)

А телесни човек не разуме што је од Духа Бо жјега, јер му се чини лудост и не може да разуме, јер треба духовно да се разгледа.” (1. Кор. 2, 14.) „Не чуди се што ти рекох: ваља вам се намово родити.” (Јован 3, 7.) О Христу је писано: „У њему беше живот, и живот беше видело људима.” (Јован 1, 4.) „Јер нема другог имена под небом данога људима, којим бисмо се ми могли спасти.” (Дела 4, 12.)

(7) ЗАШТО НАСТАВЉАМО ДА СЕ БОРИМО СА ГРЕХОМ ПО ЗНАЊУ ЗНАЧЕЊА ПРАВДЕ?

*„А ја сам телесан, продан под грех.”
(Римљ. 7, 14.)*

Није довољно да само разумемо очинско старање, љубав и милосрђе Божје; није доста да упознамо мудрост и правду његовог закона; не задовољава ни сазнање да је тај закон заснован на вечитом темељу-љубави. Апостол Павле каже: „Хвалим закон да је добар.” „Закон је дакле свет, и заповест света, праведна и добра.”

Он је тражио чистоту и правду, које није могао достићи својом нагом, зато му се из груди отима болан узвик: „Ја несрећни човек! Ко ће ме избавити од тела смрти ове?” (Римљ. 7, 24.) Ово је онај исти очајни крик, који се отео из многе душе натоварене грехом у свим земљама и у свим временима. За све њих постоји само један одговор: „Гле, Јагње Божје

које узе ма се грехе света!”(Јован 1, 29.) (9)

(9) КО ЈЕ ЈЕДИНИ ПОСРЕДНИК КОЈИ МОЖЕ ОБНОВИТИ КОМУНИКАЦИЈУ ИЗМЕЂУ ГРЕШНИКА И БОГА?

*Јер је један Бог, и један посредник
Бога и људи, човек Христос Исус, (1
Тимотеј 2:5)*

Многобројним сликама и поређењима објашњава Божји Дух ову истину јасно и разговетно онима који теже да се ослободе од греха. Када је Јаков, пошто је преварно свога брата Исава и побегао из куће свога оца, дошао до сазнања да је учинио грех, пао је немоћан на земљу. Остављен, прогнан и одвојен од свега онога што је давало смисао и вредност његовом животу, највише га је мучила мисао да га је његов грех одвојио од Бога и да га је небо напустило. Окружен усамљеним бреговима и звезданим небом над собом, легао је на голу земљу да би тако провео ноћ.

Када је заспао, уснио је чудноват сан. Видео је како се са земље на којој је лежао дижу до небеса лестве по којима се пењу и силазе Божји анђели; а са отвореног неба чуо је божански глас наде и утехе. На овај начин Јаков је дошао до сазнања да потребу и тежњу његове душе може задовољити само један Спаситељ. Са радошћу и захвалношћу упознао је пут којим ће он, грешник, опет моћи да се врати Богу. Тајанствене лестве

његовог сна представљале су Исуса, јединог посредника између Бога и људи.

(9) КАКО ЈЕДИНО МОЖЕМО ДОЋИ ДО ОЦА?

Исус му рече: Ја сам пут и истина и живот; нико неће доћи к Оцу до кроза ме. (Јован 14:6)

Грех је одвојио човека од Бога, а земљу од неба. Тако се између њих створио непрелазни јаз. Али, кроз Христа поново је успостављена веза између неба и земље. Његовом заслугом створен је мост над понором који је грех начинио, и Божји анђели ступили су поново у везу са човеком. Христос је поново везао грешно човечанство у његовој слабости и беспомоћности са бескрајном свемоћи Божјом.

(10) ЗАШТО СУ СВИ ПОКУШАЈИ ДА СЕ САЧУВАТЕ ОД РЕДОВА ПАЛОГ ЧОВЕЧАНСТВА УЗАЛУДНИ?

Јер благодаћу сте спашени вером; и није од вас, то је дар Божји, Не од дела, да се нико не би хвалио. (Ефежани 2:8-9)

Узалуд човечанство сања о напретку, узалуд су све тежње да се људи оплемене ако се не узме у обзир једини извор сваке наде и помоћи за грешни род. „Сваки добри дар и сваки поклон савршени одозго је, долази од Оца светлости.” Без Бога

нема савршенства, а једини пут к Богу је Христос.

(11) КОЛИКО ВЕЛИКИ НЕБЕСКИ ТРУД ЈЕ УЛОЖЕН ДА БИСМО БИЛИ СПАСЕНИ?

Иначе би Он морао много пута страдати од постања света; а сад једном на свршетку века јави се да својом жртвом сатре грех. (Јевреји 9:26)

Божје срце испуњено је према његовој деци на земљи љубављу која је јача од смрти. Бог нам је у жртви свога Сина, у том једном дару, поклонио цело небо. Живот и смрт Спаситеља, његово посредовање између нас и Бога, служба анђела, деловање његовог Духа, Отац који ради помоћу свега и кроз све, непрестана служба небеских бића — све служи спасењу грешног човечанства.

О, посматрајмо вером ову чудесну жртву која је принесена за нас! Признајмо стрпљивост и труд, којим небо хоће да избави грешно човечанство и да га опет поврати у Очево дом! Никада нису могле бити употребљене јаче побуде и моћнија средства. Зар нас неће покренути непојмљива награда, радости неба, дружење са анђелима, заједница са Богом и његовим Сином, усавршавање и развијање свих наших духовних способности кроз вечна времена, да своја срца посветимо Створитељу и Искупитељу? С друге стране, зар нас неће одвратити од служења сотони све оно што је у

Божјој речи изнето о суду над грешницима и уништењу греха, о кварињу нашег карактера и коначном уништењу? Зар не увиђамо колика је Божја љубав? Шта је још могао учинити за нас? Заузмимо прави однос према Ономе који нас љуби неизмерном љубављу! Искористимо прилику која нам се пружа да се преобразимо по његовој слици и прилици, да се повратимо у друштво анђела, у сагласност и у заједницу са Оцем и његовим Сином!

Сада схватам да је Бог створио човека савршеног са племенитим моћима и у хармонији са собом. Тада смо кроз непослушност постали ослабљени у природи и без Божије интервенције заробљени смо пред Сатаном и нисмо у стању да се одупремо злу.

Заокружити: Да Неодлучан

Схватам да се човек због овог отпадништва одвојио од Бога и једини пут ка Богу је кроз Исуса Христа.

Заокружити: Да Неодлучан

Видим своју немоћ и схватам своју велику потребу за Исусом Христом као својим Спаситељем.

Заокружити: Да Неодлучан

Захвалан сам на Божјој љубави и плану испуњења. Моја је жеља да прихватим понуду коју Он тако великодушно даје.

[illegible]

Лекција 3

Схватање нашег стања

(1) КАКО МОЖЕМО ДА СЕ КАО ГРЕШНИЦИ ПРОЧИСТИМО ОД ГРЕХА?

А Петар им рече: Покајте се и крстите се свако од вас у име Исуса Христа ради опроштаја греха; и добићете дар Духа Светога (Дела Апостолска 2:38)

Како ће човек бити праведан пред Богом? Само кроз Христа можемо доћи у прави склад са Богом и постићи светост. Али како можемо доћи Христу? Многи питају и данас кад упознају своје грехе као некад мноштво на дан Духова: „Шта да радимо?” Апостол Петар дао им је

следећи одговор: „Покајте се и да се крстите сваки од вас у име Исуса Христа за опроштење греха!” (Дела 2, 38.) Једном другом приликом рекао је грешницима: „Покајте се и обратите се, да се очистите од својих греха.” (Дела 3, 19.)

Право покајање значи искрено жаљење због учињених грехова и напуштање истих. Не можемо оставити грех док не увидимо његову грешност. Права промена настаће у нашем животу тек онда кад се целим срцем одрекнемо греха.

Многи рђаво разумеју право значење покајања. Они су жалосни због својих грехова, шта више, споља се поправљају јер се боје последица греха. Такви се туже што пате због греха уместо да жале што су сагрешили.

Тако је плакао и јадиковао Исав кад је видео да је заувек изгубио своје првенство. Валам је упознао и признао свој грех када је анђео са извученим мачем стар пред њега, јер се уплашио за свој живот. свој грех; у својој молитви не износи жељу да избегне заАли код њега не видимо ни трага истинског покајања, правог обраћења и гнушања над грехом. Јуда Искаротски, кад је издао свога Учитеља и Господа, узвикнуо је: „Ја сагреших што издадох крв праву.” (Матеј 27, 4.)

Он је признао свој грех, кога је био свестан, под притиском ужасног сазнања о проклетству и страшном суду. Помисао на последице његовог греха испуниле су га ужасом; али код њега не видимо дубоку жалост нити

сломљено срце због тога што је издао Божјег невиног Сина, што се одрекао Свеца Израилјевог.

Фараон је признао свој грех под бичем Божјим, али само зато да би избегао даљу казну. Чим би казна престала, он би поново почео да пркоси Богу. Сви су ови људи плакали због последица свога греха, али не због самог греха.

(2) КАКАВ ОПИС ДАЈЕ ОВАЈ СТИХ О КРИСТУ, КОЈИ СВЕТИМ ДУХОМ, ПРОТЕРУЈЕ ТАМУ И ОТКРИВА ТАЈНА МЕСТА ДУШЕ?

Тада „видело истинито, које обасјава свакога човека који долази на свет” (Јован 1,9)

Али кад душа дође под утицај Божјег Духа, тада се савест буди, тада грешник осећа дубину и светост Божјег закона, који је темељ његове владавине на небу и на земљи. Тада „видело истинито, које обасјава свакога човека који долази на свет” (Јован 1,9), обасјава најтамније углове његовог срца и износи на светлост скривена дела таме. Тада и умом и срцем долази до потпуног уверена о свом греху. Свестан Божје правичности, грешник се боји од помисли да изађе грешан и нечист пред Онога који испитује срца. Он увиђа љубав Божју, лепоту светости, радост коју ствара чистота; тада се у њему рађа жеља да се очисти и поново ступи у везу са Богом.

(3) КАО КРАЉ ДАВИД, КАКВА ЋЕ БИТИ НАША МОЛИТВА АКО СЕ ЗАИСТА КАЈЕМО НАШИХ ГРЕХА?

Смилуј се на ме, Боже, по милости својој, и по великој доброти својој очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мог, и од греха мог очисти ме. Јер ја знам преступе своје, и грех је мој једнако преда мном. Самоме Теби згреших, и на Твоје очи зло учиних, а Ти си праведан у речима својим и чист у суду свом. (Псалми 51:1-4)

Учини ми, Боже, чисто срце, и дух прав понови у мени. (Псалми 51:10)

Давидова молитва после његовог пада показује јасно каква је права жалост због учињеног греха. Његово кајање било је дубоко и истинито. Он не улепшава и не прикрива свој грех; у својој молитви не износи жељу да избегне заслужену осуду. Давид је увидео нискост свога преступа; видео је мрљу своје душе; он се гнушао учињеног греха. Није тражио само опроштење греха него и „чисто срце”. Чезнуо је за правом светошћу, за потпуним измирењем са Богом.

(4) ШТА ЈЕ РЕЗУЛТАТ ИСПОВЕДАЊА КОЈИ ПРАТИ ПРАВО ПОКАЈАЊЕ?

„Благо ономе, коме је опроштена кривица, коме је грех покривен! (Psalm 32:1)

(5) КОЈИ ЛОГИЧНИ КОРАЦИ ПРЕТХОДЕ ИСПОВЕДАЊУ?

Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити!” (Матеј 11, 28.)

Многи се варају о овоме, и зато не примају онакву помоћ какву би им Христос хтео дати. Они мисле да не могу доћи ка Христу док се не покају и да покајање припрема пут за опроштење грехова. Истина је да покајање претходи опроштењу, јер само скрушено и сломљено срце чезне за Спаситељем. Али, зар грешник мора чекати да се покаје пре но што може доћи Исусу?

Свето писмо не учи ни на једном месту да се грешник мора покајати пре но што прихвати Христов позив: „Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити!”

(6) ИЗ КОГ ИЗВОРА ДОЛАЗИ ПРАВА ТУГА ЗА ГРЕХОМ?

„Овога Христа Бог десницом својом узвиси за поглавара и спаса, да да Израиљу покајање и опроштење греха.” (Дела 5, 31.)

Сила која излази од Христа води нас до правог покајања. Петар је то објаснио Израиљцима овим речима: „Овога Христа Бог десницом својом узвиси за поглавара и спаса, да да Израиљу покајање и опроштење греха.” Ми не можемо да се покајемо без Христовог Духа, који буди нашу савест, као што не можемо да добијемо опроштење учињених грехова без Христа.

Христос је извор свих добрих побуда. Једино Он може улили у наша срца одвратност према греху. Свака жеља за истином и чистотом, свако уверење о нашој грешности јесу докази о деловању Светога Духа у нашем срцу.

(7) КОГА ГОСПОД ПРИВЛАЧИ СА ДАРОМ ПОКАЈАЊА И ПРУЖЕЊЕМ СПАСА?

„И кад ја будем подигнут од земље, све ћу привући к себи.” (Јован 12, 32.)

Када посматрамо Божјег Сина разапетог на крсту на Голготи, тада почиње да нам се разјашњава тајна спасења, а Божја доброта води нас на покајање. Својим мукама и смрћу, Христос је показао своју безграничну љубав према грешницима, и кад грешник посматра ту љубав, она омекшава његово тврдо срце, утиче на ум и буди кајање у души.

Истина, понекад се људи застиде свога греха, па и напусте коју од својих злих навика, иако још нису дошли до свести да их Христос зове к себи. Али, почну ли да се поправљају, осете ли у себи тежњу да чине добро, знајмо да их на то гони Христова сила. Једна несхватљива сила утиче на њих и буди њихову савест, услед чега њихов живот постаје бољи. Када Христос скрене њихову пажњу на себе и на крст, кад увиде да су га разапели њихови греси, тада Бог почиње да им говори кроз њихову савест. Тада јасно виде сву

поквареност свога живота и
окорелост свога срца. Почињу
схватати Христову правду и узвикују:
„Шта је грех, кад се тако велика
жртва тражи за ослобођење од њега?
Зар је била потребна сва ова љубав,
све понижење и све патње да се не
изгубимо, да примимо живот вечни?”

Божји Дух, који покреће природу,
утиче и на човечја срца. Он буди у
њима неизрециву чежњу за нечим
што још немају. Када грешник упозна
план спасења, тада ће доћи до
подножја крста и искрено ће се кајати
за своје грехе, који су проузроковали
толике патње Божјег Сина.

(8) КАКВАН ДИВАН ПОЗИВ ГОСПОД НУДИ ОНИМА КОЈИ ТРАЖЕ ВИШЕ ОД ОВОГ СВЕТА?

***„Дођи, и ко је жедан нека дође, и ко
хоће нека дође, нека узме воду
живота забадава.” (Откр. 22, 17.)***

Он буди у њима неизрециву чежњу
за нечим што још немају. Ту чежњу не
могу да задовоље стварима овога
света. Божји Дух ради у њима и гони
их да теже за оним што је добро, што
им једино може осигурати мир и
спокојство — Христова милост и
радост која произлази из светости.
Спаситељ непрестано делује на људе,
видљивим и невидљивим утицајима,
да их одврати од пролазне радости
греха к неизмерном блаженству, које
се налази само у њему. ви који су
жедни и покушавају да захвате воду
из порушених бунара овога света,
треба још данас да чују божански
позив. „Дођи, и ко је жедан нека дође,

и ко хоће нека дође, нека узме воду живота забадава.” (Откр. 22, 17.)

Ви који искрено чезнете за бољим добрима од оних које вам овај свет може дати, упознајте у овој жељи Божји глас који говори вашој души! Молите му се да вам дâ покајање, да вам открије Христа у његовој бескрајној љубави и савршеној чистоти.

(9) КАДА ВИДИМО ЛИК ХРИСТА, ШТА СХВАТАМО КАО ГРЕШНИЦИ?

*Сви ми смо као нечисте ствари,
Тада ћемо увидети да је наша
правда заиста као „нечиста
хаљина”избледећемо као лист, и
наша грешност, коа ветар, биће
однета. (Исаија 64:6)*

У Спаситељевом животу дошла су до потпуног изражаја начела божанског закона: љубав према Богу и љубав према ближњему. Његов се живот састојао из љубави и несебичне доброте. Кад погледамо на њега и кад нас обасјају божански зраци, тек тада увиђамо потпуно грешност нашег срца.

Можда покушавамо да се заваравимо, као некада Нико дим, да је наш живот исправан и моралан, и да није потребно да се понизимо пред Богом као обични грешници. Али, када Христова светлост обасја нашу душу, тек тада видимо кодико смо нечисти, упознамо себичност наших побуда, непријатељство према Богу, чиме су обележена сва наша дела.

Тада ћемо увидети да нас само Христова крв може очистити од греха и препородити наша срца према небеском Узору.

Зраци Божје славе, одсјај Христове чистоте, који продиру у наше душе, истичу још боље нечисте мрље у нама и откривају наше људске слабости и погрешке, наше несвете жеље и тежње, неверство наших срдаца, нечистоту наших усана. Тада се јасно открива неверство грешника, који жели да Божји закон прогласи неважним. Божји Дух савладава његову охолост и чини га понизним. Грешник се гнуша себе кад види чист, неокаљани Христов карактер.

(10) КАКАВ ЈЕ ЕФЕКАТ ОСТВАРЕН НАД ДАНИЈЕЛОМ КАДА ЈЕ УВИДЕО МАНЕ У СВОМ ЛИКУ?

„И остах сам, и видех ту велику утвару, и не оста снаге у мени, и лепота ми се нагрди, и не имаш снаге.” (Дан. 10,8.)

Када је пророк Данило угледао славу Божју, која је окружавала гласника којег му је Бог послао, осетио је и упознао сву своју слабост и несавршенство. Он описује утицај тога догађаја на њега у стиху горе. Душа која је овако дирнута мрзи себичност и самољубље. Она почиње под утицајем Христове правде да тежи за чистотом срца, која је у складу са Божјим законом и Христовим карактером.

(11) КАО ПАВЛЕ, ШТА ЋЕМО РЕЋИ КАДА ВИДИМО ЧИСТОТУ ХРИСТОВУ И СХВАТИМО ПРАВО ЗНАЧЕЊЕ СВЕТИХ ПРИНЦИПА БОЖЈЕГ ЗАКОНА?

„А ја живљах некад без закона; и кад дође заповест, онда грех оживе, а ја умрех.” (Римљ. 7,9.10.)

Апостол Павле пише: „По правди законској бих без мане.” (Филиб. 3, 6.) Он је био без мане колико су долазила у обзир спољашња дела, али кад је разумео духовну страну закона, увидео је да је грешник. По слову закона, како га обично људи примењују у спољашњем животу, апостол Павле није грешио. Али, кад се удубио у суштину светог закона и упознао себе као што га је Бог познавао, понизио се и признао свој грех. Кад је упознао духовну природу закона, видео је колико је грех страшан, и његове је охолости нестало.

Захвалан сам што сам прихватио Исусов позив да дођем и научим од Њега да бих пронашла мир у својој души.

Заокружити: Да Неодлучан

Како ме је привукао, и ја проводим више времена с Њим у Његовој Речи, видим његову праведност и схватам да су мој живот и карактер нечисти и несвети.

Заокружити: Да Неодлучан

*Сада ми у срце ставља жељу да
будем сличнији Њему, али схватам
да сам немоћан да се променим сам.*

Заокружити: Да Неодлучан

*Захвалан сам што му могу доћи
такав какав сам - грешан,
беспомоћан и зависан - и захтевати
његово обећање да ће променити
мој живот који ће му донети славу.*

Заокружити: Да Неодлучан

[illegible]

Лекција 4 Покајање

**(1) ШТА ЈЕ ПРВИ ГРЕХ
СПОМЕЊЕН У ОВОМ СТИХУ
КОЈИ ЈЕ БОГУ ПОСЕБНО
НЕПРИЈАТАН?**

*Страх Господњи мржња је према
злу; Мрзим понос и гордост и зли
пут и уста злих. (Пословице 8:13)*

Нису сви греси подједнако мрски у Божјим очима. Он их разликује по величини, као што то чине и људи. Али, ма колико мала изгледала једна слабост у очима људи, у Божјим очима ниједан грех није мали.

[Revelation 20:12]. Пијаницу презиремо и кажемо му да ће га његов грех лишити неба, а колико пута остају непокуђени охолост, самољубље, грамжљивост и тврдичлук. Управо ови греси тежи су по Божјој оцени, јер су у директној опреци са његовим милосрђем, са оном несебичном љубављу која влада у безгрешном свемиру. Онај који је пао у неки тежак грех осећа своју срамоту и беду, осећа да му је потребна Божја милост. Охолост и поноситост, напротив, не осећају никакав недостатак и затварају врата срца пред Христом и његовим бескрајним благословима.

(2) КАО ПОКАЈАНИ ЦАРИНИК КАДА ЈЕ БИО ОСУЂЕН ЗА ГРЕХ, ШТА ТРЕБА БИТИ НАША ИСКРЕНА МОЛИТВА?

***Јадни цариник, који се молио:
„Божје, милостив буди мени
грешноме” (Лука 18, 13)***

Јадни цариник, који се молио, сматрао је себе за врло безбожног, а и други су га сматрали за таквог. Али он је упознао своју беду и дошао је са теретом својих греха пред Бо-га и примио је опроштење. Његово је срце било отворено тако да је Дух Свети могао да изврши своје дело милости и ослободи га од силс греха. Напротив, охоли и уображени фарисеј показао је својом молитвом да је његово срце неприступачно за утицај Светога Духа. Он је био тако далеко од Бога да није осећао колико је нечист према

савршеном сјају Божје светлости. Он није осећао потребу ни за чим, зато и није добио ништа.

(3) СЛЕДЕЋЕ УБЕЂЕЊУ ЗА ГРЕХ, ЗАШТО СВОЈИМ НАПОРОМ НЕ МОЖЕМО ДА СТВОРИМО ПЛОД СВЕТОСТИ У ЖИВОТУ?

Ја сам лоза, а ти лоза; а ко је у мени и ја у њему, родиће много плода; јер без мене не можеш ништа. (Јован 15:5)

Чим упознамо своју грешност, не губимо времена да се сами поправљамо. Колико њих верује да нису довољно добри да се приближе Христу! Мислиш ли да би ти сам могао постати бољи? „Може ли Етиопљанин променити своју кожу или рис своје шаре? Можете ли ви чинити добро, научивши се чинити зло?” (Јер. 13, 23.) Само Бог може да нам помогне. Не смемо очекивати да наша вера буде јача, да прилике буду боље, а ми мање зли. Ништа не можемо постићи сами од себе. Морамо се приближити Христу онакви какви јесмо.

(4) КАКВИ УЧИНАК ГРЕХ ИМА НА ПРАВЕДНОГ ЧОВЕКА КОЈИ ПРАВДОЉУБИВОСТ НАЛАЗИ У ПОКАЈАЊУ АЛИ СЕ КАСНИЈЕ ОКРЕНЕ ОД БОГА?

“Али ако се праведник одврати од своје праведности и почини безакоње и учини све гадости злих,

хоће ли живети? Његова праведна дела, шта год да је учинио, неће се помињати; за своје безакоње које је починио за свој грех којим је сагрешио. (Језикиј 18:24)

Нико нека се не вара мислима да ће Бог, у својој превеликој милости и љубави, удостојити блаженства и оне који су му се опирали. Само у светлости крста видимо колика је грешност греха. Они који су уверени да је Божја љубав и милосрђе толико велико да их не може одбацити, нека погледају на Голготу. За спасење грешника није било другог начина; без жртве на крсту нису се могли ослободити силе греха и поново ступити у заједницу светих, нити су могли водити духовни живот. Зато је Христос примио на себе грехе грешника и страдао уместо њих. Љубав, страдање и смрт Божјег Сина сведоче нам о ужасној величини греха; све нам то објашњава да се само онда можемо спасти од греха и водити бољи живот, ако се предамо Христу.

(5) ЧИЈИ ПРИМЕР СМО УПУЋЕНИ ДА СЛЕДИМО?

For to this you were called, because Christ also suffered for us, leaving us an example, that you should follow His steps Јер у то сте и ви позвани, јер је и Христос страдао за нас и дао нам је репутацију да следимо Његов пут; (1 Петар 2:21)

Људи који не желе да се покају оправдавају се често показујући на неке хришћане речима: „И ја сам толико добар колико и они. Они се не одричу више самих себе, нису трезнији нити обазривији у свом животу од мене. И они воле исто толико радости и разоноде овога света колико и ја.” На овај начин оправдавају своје грехе гресима других. Али, греси и слабости других нису никакво оправдање, јер Бог нам није дао за углед грешног човека. Као пример нам је постављен неокаљани Син Божји, а они који се позивају на неуредан живот неких хришћана требало би сами својим животом да пруже бољи пример. Зар њихов грех није већи када тако добро знају какав треба да буде прави хришћанин? Они знају шта је право, па ипак не чине тако.

(6) ШТА ЈЕ ОПАСНИ РЕЗУЛТАТ ЗАНЕМАРИВАЊА ГЛАСА СВЕТОГ ДУХА И КОРИШЋЕЊЕ ГОВОРА ГРЕХА?

Pravedne vodi bezazlenost njihova, a bezakonike satire zloća njihova. Neće pomoći bogatstvo u dan gneva, a pravda izbavlja od smrti. Pravda bezazlenoga upravlja put njegov, a bezbožnik pada od svoje bezbožnosti. (Пословице 11:3, 5)

Чувајте се дугог оклевања. Не оклевајте да се ослободите од својих грехова, него уз Христову помоћ трудите се да добијете праву чистоту срца. Одлагање је заблуда у коју су хиљаде и хиљаде пали, а та заблуда

их је довела до губитка вечног блаженства. Нећу да говорим о краткоћи и несигурности човечјег живота. Али баш ту лежи једна страшна опасност, опасност коју довољно не схватамо, која се састоји у оклевању да послушамо глас Светога Духа, а за то време ми даље живимо у греху. Али и најмањи грех може да нас доведе у опасност да изгубимо вечно блаженство. Оно што ми не савладамо нас ће савладати и одвести у пропаст.

Хиљадама година стално се уздижу болни узвици са земље к небу. Сва створења уздишу и пате у невољи која је последица човекове непослушности. И само небо морало је да осети последице ове побуне против Створитеља. Голгота стоји као споменик велике жртве, кроз коју се морала окајати повреда Божјег закона. Не сматрајмо никад грех као незнатну ствар!

(7) ШТА ЈЕ РЕЗУЛТАТ ИЗБОРА ЗА ГАЈЕЊЕ ПОЗНАТОГ ГРЕХА У НАШЕМ ЖИВОТУ?

***„И у ужа греха својих заплешиће се.”
(Приче 5, 22.)***

Многи покушавају да умире пробужену савест мишљу да могу свој живот променити у свако доба. Они мисле да ће их и даље возивати Дух милости, и зато не примају озбиљно његов позив. Они презиру Духа милости и својим утицајем стоје на сотониној страни, па ипак верују да ће у једном тренутку моћи

преобразити свој живот. Али, то се не може учинити тако лако. Искуства и васпитање у току читавог живота тако су формирали њихов карактер, да мало њих после зажеле да буду слични Христу.

Једна рђава особина карактера, једна грешна жеља, коју смо свесно гајили, може временом потпуно да ослаби утицај еванђеља. Свако грешно задовољство појачава одвратност душе према Богу. Човек који показује најупорније неверство, ужасну равнодушност према божанској истини, пожњеће само оно што је сам посејао. Ономе који се шали и игра са грехом нека послужи на поправљање ова најозбиљнија опомена у целом Светом писму: „И у ужа греха својих заплешће се.” (9)

(9) КАДА ТРЕБА ДА ОДГОВОРИМО НА ХРИСТОВ ПОЗИВ ЗА СПАС?

*Јер Он каже: „У
ПРИХВАТЉИВОМ ВРЕМЕНУ
САМ ТЕ ЧУО И У ДАН СПАСА
САМ ТИ ПОМОГАО.“ „Ево, сад је
време најбоље, ево, сад је дан
спасења!” (2. Кор. 6, 2.)*

Христос је увек спреман да нас ослободи од греха; али, Он нас не приморава на то. Ако непрекидним грешењем своју вољу покоравимо греху, ако не желимо да се ослободимо и примимо Божју милост, — шта Бог може учинити за нас? Онда смо сами криви за своју пропаст, јер смо стално одбијали

Божју љубав. „Данас ако глас његов чујете, не будите дрвенастих срца!” (Јевр. 3, 7. 8.)

(9) КАКВА ЈЕ ЈЕДИНА СИГУРНА МОЛИТВА ЗА ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД МОТИВА, НАМЕРЕ И СВРХЕ ОДГОВОРНОГ СРЦА?

„Окушај ме, Боже, и познај срце моје, испитај ме, и познај помисли моје, и види јесам ли на злу путу, и води ме на пут вечни!” (Псалми 139, 23. 24.)

„Човек гледа шта је на очима а Господ гледа на срце” на човечје срце, у коме се надазе заједно радост и жалост, варљиво, нестално срце, које крије у себи толико ничистоте и лицемерства. 1. Сам. 16, 7. Бог познаје побуде, намере и планове срца. Он зна Његов циљ, Његово само значење и сврхе. Идите к Њему са свом душом онако умрљаном. Попут Давида, псалмисте, отворите своје срце оку Бога који види све. (Псадам 139, 23. 24.)

Многи прихватају религију разума или само спољашњи облик побожности — а своје срце нису очистили од греха. Наша молитва треба бити: „Учини ми, Боже, чисто срце, и дух прав понови у мени.” (Псалам 51, 10.) Будите искрени према себи самима. Будите исто тако озбиљни и стални као кад би од тога зависио ваш земаљски живот. То је питање које мора да се реши између Бога и ваше душе, да се реши за

вечност. Варљива нада повлачи за собом вечну смрт.

(10) КОЈИХ ПЕТ ПОСЕБНИХ ОЛАКШИЦА ЋЕ НАС МОЛИТВЕНИМ ПРОУЧАВАЊЕМ БОЖЈЕ РЕЧИ ОДВЕСТИ ДО ПОКАЈАЊА?

А пошто од малих ногу знате свете списе, који вас могу учинити мудрим за спасење у Христу Исусу. Сва писма су дата од Бога и корисна су за доктрину, за укор, за исправљање, за поуку у праведности; Да будем савршен Божји човек, спреман за свако добро дело. (2 Тимотеј 3:15-17)

Проучавајте Свето писмо са молитвом. Кроз њега ћете у Божјем закону и Христовом животу видети велика начела светости, без које „нико неће видети Господа”. (Јевр. 12, 14.) Оно ће вам открити ваше грехе, али ће вам показати и пут спасења. Послушајте његове речи, јер кроз њега вам говори Божји глас.

(11) ШТА БОГ ЧИНИ ЗА НАС КРОЗ ХРИСТА ДАРОМ ПОКАЈАЊА?

Бог у Христу „свет помири са собом”. (2. Кор. 5, 19.)

Не очајавајте кад видите величину ваших грехова, ваше право стање Христос је дошао на овај свет да спасе грешнике. Ми нећемо измирити Бога са собом, него — о

неизмерна љубави! — Бог у Христу „свет помири са собом”. Он делује својом нежном љубављу на срца својих залуталих синова и кћери. Земаљски родитељи немају толико стрпљења за слабости и преступе своје деце колико има Бог стрпљења према онима које хоће да спасе. Нико не би могао да се нежније заузима за преступнике. Сва његова обећања и његове опомене прожети су неисказаном љубављу.

(12) КОГА ЈЕ ИСУС ДОШАО ДА СПАСИ?

„Исус Христос дође на свет да спасе грешнике” (1. Тим. 1, 15)

Кад сотона дође да вам говори како сте велики грешник, погледајте на свога Спаситеља и говорите о његовим заслугама; једино ћете у њему наћи помоћ. Признајте своје грехе, али реците непријатељу да „Исус Христос дође на свет да спасе грешнике”, и да ви можете бити спасени овом неисказаном љубављу.

(13) КО ЈЕ ОНАЈ КО ЋЕ ГОСПОДА НАЈВИШЕ ВОЛЕТИ?

Симон је одговорио: „Мислим онај коме највише поклони.” (Лука 7, 43.) Ми смо сви тешко грешили, али Христос је умро да добијемо опроштење грехова. Његова је жртва довољна да нас помири са Оцем. Они којима је највише опростио љубиће га највише и биће најближи његовом престолу и славиће га за његову

жртву. Ако боље разумемо Божју љубав, боље ћемо разумети и грешност греха. Ако гледамо на Спаситељеву руку која нам се пружа, ако можемо барем донекле да схватимо значај жртве коју је Христос принео за нас, тада ће се наша срца испунити љубављу и захвалношћу, али и покајањем.

Како се приближавам свом Спаситељу, видим његову праведност. Схватам да су мој живот и карактер нечисти и несвети. Моја је искрена жеља да будем сличнији Њему.

Заокружити: Да Неодлучан

Схватам да је покајање истинска туга за грехом, а не само страх од казне коју може донети.

Заокружити: Да Неодлучан

Захваљујем Исусу на дару покајања који ми је ставио у срце и одлучујем сам да поступим по њему.

Заокружити: Да Неодлучан

Лекција 5

Признање

(1) КАКВИ СУ УСЛОВИ ДА МИ КАО ГРЕШНИЦИ ДОБИЈЕМО МИЛОСТ?

„Ко крије преступе своје, неће бити срећан, а ко их признаје и оставља, добиће милост.” (Приче 28, 13.)

Бог не захтева од нас да патимо да би нам опростио наше грехе. Нису потребна дугачка и тешка ходочашћа нити мучна испаштања да бисмо стекли наклоност Створитеља неба и земље и ослободили се својих грехова. Сваки који призна и напусти своје грехе добиће помиловање.

(2) КОМЕ ТРЕБА ДА ПРИЗНАМО СВОЈЕ КРИВИЦЕ?

Апостол пише: „Исповедајте, дакле, један другоме грехе и молите се Богу један за другог, да оздрављате.” (Јаков 5, 16.)

Рекао сам ти гријех свој и безакоња своја нисам сакрио. Рекох: Признајем Господу своје преступе; и Ти ми одузимаш кривицу за мој грех. (Псалми 32:5)

Исповедајте, дакле, један другоме грехе и молите се Богу један за другог, да оздрављате. Ако си своме пријатељу или суседу учинио какву непријатност, можда си га увредио, онда мораш да му признаш своју неправду. Његова је дужност да ти од срца опрости. Потом мораш тражити опроштење од Бога, јер је особа коју си увредио Божја својина, а ти си се огрешио и према Ономе који је његов Створитељ и Избавитељ. Следеће од Бога мораш тражити помиловање признањем. Такав ће се случај изнети пред јединог праведног Посредника, нашег великог Поглавару свештеничког, „који је у свачему искушан као и ми, осим греха”. (Јевр. 4, 15.) Он има милосрђа према нашим слабостима и може да нас избави од сваке неправде.

(3) У КОЈЕМ СТАЊУ МОРАЈУ БИТИ НАШЕ СРЦЕ И ДУХ ДА БИ ДОЖИВЕЛИ ПРАВИ МИР И БЛИЗИНУ БОГУ?

***„Господ је близу оних који су
скрушена срца и помаже онима којн
су смерна духа.” (Пс. 34, 18.)***

Они који још нису понизили своја срца пред Богом признавањем својих грехова нису испунили ни први услов за пријем. Ако се још нисмо искрено покајали, ако нисмо у дубокој понизности скрушеним и сломљеним срцем признали своје грехе и са одвратношћу их напустили, онда се још никад нисмо озбиљно потрудили да добијемо опроштење наших греха. Само онда ћемо се измирити са Богом ако то озбиљно тражимо. Једини разлог што још нисмо добили опроштење грехова, јесте тај што још нисмо понизили своја срца и нисмо испунили услове Речи истине.

(4) КАКО ТРЕБА ДА ИЗГЛЕДА ИСПОВЕДАЊЕ ВАШИХ ГРЕХА?

***‘Када је крив за било шта од овога,
нека призна свој грех. (Левитски
законик 5:5)***

Свето писмо нас довољно упућује што се тиче овог предмета. Признавање греха, било јавно или приватно, мора да буде без присиљавања, слободно, од своје воље. Оно не сме да се тражи од оних који још нису свесни ужаса греха. Наше признање доспеће до престола милости ако је потекло из наше унутрашњости. Давид каже: „Господ је близу оних који су скрушена срца и помаже онима којн су смерна духа.” (Пс. 34, 18.)

Право признање има увек нарочито обележје: оно обухвата одређене грехе. Има греха који су такве природе да се могу признати само Богу, а има и таквих које морамо признати нашим ближњима, који су због недостатка наше љубави морали претрпети многе неправде. Даље, има греха који имају општи значај. Ови морају да се признају јавно. Али сва признања треба да буду одређена и јасна и чак да именујемо грехе које смо учинили.

(5) КОЈИ ГРЕХ СУ ДЕЦА ИЗРАЕЛА ПОСЕБНО ПРИЗНАВАЛА.?

...признали су искрено и јасно своје грехе: „Јер додасмо к свима гресима својим зло иштући себи цара.” (1. Сам. 12, 19.)

За Самуилово време, Израилјци су отпали од Бога. Они су морали сносити последице својих греха. Изгубили су веру у Бога, познање његове снаге и мудрости, којима управља судбином народа, и поверење у његову моћ, којом штити и води своје дело. Одвратили су се од великог Владара свемира и чезнули су за начином владавине суседних народа. Пре но што су могли повратити изгубљени мир, признали су искрено и јасно своје грехе: „Јер додасмо к свима гресима својим зло иштући себи цара.” Баш овај грех је био опај који су морали признати. Ова неблагодарност тиштила је њихова срца и одвајала их од Бога.

(6) ДА БИ НАША ИСПОВЕСТ БИЛА ПРИХВАТЉИВА БОГУ, КАКО МОРАМО ИСКАЗАТИ НАШЕ ИСКРЕНЕ ЖЕЉЕ ЗА ОПРОШТЕЊЕМ?

*Умијте се, очистите се, уклоните
злоћу дела својих испред очију
мојих, престаните зло чинити.*

*Учите се добро чинити, тражите
правду, исправљајте потлаченога,
дајите правицу сироти, браните
удовицу.” (Ис. 1, 16. 17.)*

Бог не прима признање греха које није праћено правим покајањем и реформом. Мора се променити цео наш живот; треба да избацимо из њега све што се не допада Богу. То је последнца правога кајања због учињених греха. Апостол Павле каже о по- кајању: „Јер гле, опо само што се по Богу ожалостисте, колико побуди старање међу вама! Какво правдање, какву ревност, какав страх, какву врућу жељу, какво такмичење, какву осуду! У свему показасте се да сте чисти у делу. (2. Кор. 7, 11.)

(7) КАДА ЈЕ МОГУЋЕ, ШТА ТРЕБА УЧИНИТИ ОНИМА КОЈЕ СМО УВРЕДИЛИ, ПРЕВАРИЛИ ИЛИ ПОВРЕДИЛИ?

*„И врати безбожник залог, и враги
што је отео и стане ходити по
уредбама животнима не чинећи
безакоња, доиста ће бити жив,
неће умрети.” (Јез. 33, 15.)*

(8) КОГА СУ АДАМ И ЕВА КРИВИЛИ ЗА ЊИХОВО ДЕЛО, ШТО ЈЕ ЊИХОВУ ИСПОВЕСТ УЧИНИО НЕПРИХВАТЉИВОМ?

„Жена коју си удружио са мношвом, она ми даде с дрвета, те једох.” А жена баца грех на змију: „Змија ме превари, те једох.” (1. Мојс. 3, 12. 13.)

Али ако је грех убио моралну свест, грешник више није свестан својих погрешака и не може видети величину својих греха. Ако се не потчини потпуно утицају Светога Духа, остаће једним делом слеп према учињеним гресима. Тада његово признање није искрено нити озбиљно. За сваки грех он налази оправдање и објашњава да не би то урадио да га нису на то нагнале извесне прилике.

Кад су Адам и Ева окусили од забрањеног плода, обузео их је стид и страх. Прва им је мисао била како да оправдају свој грех, да би избегли казну која им је претила. Када их је Бог позвао на одговорност, Адам је покушао да један део кривице баци на Бога и други део на своју жену. А жена баца грех на змију. Овим су хтели казати Богу: Зашто си створио змију? Зашто си је пустио у рај? — Овим су хтели Бога да учине одговорним за свој грех. Свако самооправдање потиче од оца лажи и јавља се код свих синова и кћери Адамових. Оваква признања нису последица утицаја Светога Духа и зато нису пријатна Богу.

(9) HOW DID THE PUBLICAN VIEW HIMSELF?

А цариник је стајао издалека и није хтео да подигне поглед колико је погледао у небо, већ је ударио грудима говорећи: Боже. Буди милостив према мени грешнику. (Лука 18:13)

Право покајање учи човека да сам сноси свој грех и да га призна без лажи и лицемерства. Као онај јадни цариник, који није смео ни свој поглед да подигне ка небу, узвикнуће и он: „Боже, буди милостив мени грешноме!” Сви који овако признају свој грех оправдаће се и добиће опроштење греха, јер ће Христос својом крвљу оправдати сваку душу која се каје.

(10) КАКВУ СУ ОДРЕЂЕНУ РЕЧ ОБЕЛЕЖИЛИ ПАВЛЕ И ДАВИД, КОЈА ЈЕ БИЛА НАЗНАКА ЊИХОВЕ ПРАВЕ ТУГЕ ЗА ГРЕХ?

„Као што и учиних у Јерусалиму; и многе од светих ја затварах у тамнице, примивши власт од главара свештеничких; и кад их убијаху, пристајах на суд. И по свим зборницама мучећи их често, нагоњавих их да хуле на Исуса, и одвише мрзећи на њих гоњавих их чак и до туђих градова.” (Дела 26, 10. 11.) Он се не устручава да каже: „Исус Христос дође на свет да спасе грешнике, од којих сам први ја.” (1. Тим. 1, 15.)

Примери искрене исповести: Лука 18:13, 14; 15: 18-21; Псалам 51: 3, 4; 2. Самуелова 12:13; Данило 9: 3-12, 18; Јеремија 3: 25

Примери неискрене исповести: Мојсије 3:12, 13; 1. Самуелова 15: 22-26; Јован 7: 19-21

Примери правог покајања и понизности, које налазимо у Божјој речи, износе нам признање у коме нема оправдања греха или покушаја ублаживања кривице. Павле не покушава да сакрије нити да улепша или умањи своје грехе, него их износи сасвим јасно. Он се не устручава да каже: „Исус Христос дође на свет да спасе грешнике, од којих сам први ја.” (1. Тим. 1, 15.)

(11) КАКВО ЧУДЕСНО ОБЕЋАЊЕ МОЖЕМО ДА ТРАЖИМО АКО СЕ ЗАИСТА КАЈЕМО ГРЕХА И ПРИЗНАМО БОГУ?

Ако признајемо грехе своје, веран је и праведан да нам опрости грехе наше и очисти нас од сваке неправде.” (1. Јов. 1, 9.)

Скромно и сломљено срце, испуњено правим покајањем, зна да цени Божју љубав и величину жртве на Голготи. Као што син признаје кривицу свом љубљеном оцу, тако исто душа која се искрено каје признаје Богу своје грехе.

Хвалим Господа што ми је дао дар покајања и доносим избор да следим

Његово вођство и да признам и напустим своје грехе.

Заокружити: Да Неодлучан

Схватам да бих стекао милост и имао истински мир у свом срцу за којим чезнем, морам да признам свој одређени грех Богу, а кад је то могуће и ономе кога сам увредио.

Заокружити: Да Неодлучан

Док проучавам и приближавам се Христу, схватам да у својој прошлости постоје они које сам увредио, преварио или повредио. Божјом милошћу се обавезујем да ћу, колико год је то могуће, исправити ствари.

Заокружити: Да Неодлучан

Молим за Његову драгоцену крв да покрије многе преступе које сам починио над Њим и онима које је створио.

Заокружити: Да Неодлучан

Моја молитва је да, ако скренем с Његовог пута, Бог настави да ми даје дар покајања и наведе ме да признам своје грехе да бих могао ходати путем праведности ради Његовог имена.

Circle: Yes Undecided

Лекција 6

Освештање

**(1) КАКО ДА ТРАЖИМО
ГОСПОДА ДА БИСМО ГА
ПРОНАШЛИ И БИЛИ ВРАЋЕНИ
У ЊЕГОВОЈ ВОЉИ?**

*Бог је дао обећање: „Кад ме
потражите свим срцем својим,
даћу вам се да ме нађете.” (Јер. 29,
13. 14.)*

Нашом грешном природом
потпуно смо се отуђили од Бога.
Морамо свим срцем да се предамо
Богу да би наступила промена која ће
учинити да постанемо слични Богу.

**(2) КАКО ЈЕ НАШЕ СТАЊЕ БЕЗ
БОЖЈЕ ИНТЕРВЕНЦИЈЕ?**

*„Бејасте мртви за преступљење и
грехе своје.” (Ефес. 2, 1.)*

Овај стих описује стање у којем смо без Духа Светога. Бог жели да нас исцели и да нас ослободи ропства греха. Пошто ово захтева читаву промену, обнављање целокупне наше природе, морамо му све предати.

Исаија 1: 5; 2. Тимотеју 2:26.

Борба са самим собом је највећа борба, која се икада во дила.

Одрицање од самога себе, потчињавање Божјој вољи целокупног свог бића, изискује тешке напоре; човек се мора понизити пред Богом, да би се наново родио у светости.

(3) КОЈИ ПОЗИВ ОД БОГА ПОКАЗУЈЕ ДА НАМ ДОЗВОЉАВА СЛОБОДУ ИЗБОРА?

Позив Створитеља својим створењима гласи: „Тада дођите, вели Господ, па ћемо се судити.” (Ис. 1, 18.)

Божје царство не оснива се на слепој покорности, на неразумном присиљавању, иако сотона покушава да нас у то увери. Не, — оно се оснива на разуму и савести. Позив Створитеља својим створењима гласи: „Тада дођите, вели Господ, па ћемо се судити.” Он никога не присиљава. Он не прима од нас исказивање почаста, коју му не приносимо од своје слободне воље. Изнуђено покораване спречавало би слободан развитак разума и воље; оно би од људи учинило машине. А то није била намера Створитељева. Он

жели да човек, круна његовог стваралачког дела, достигне што је могуће веће савршенство. Он је изнео пред нас највеће благослове, које можемо добити само његовом милошћу. Он нас позива да му предамо своје ја, да би могао довршити своје дело у нама. Од нас зависи да ли ћемо изабрати робовање греху или дивну слободу Божје деце.

(4) ШТА ХОЋЕМО ЧИНITI КАДА СЕ ДАЈЕМО БОГУ И ПОСТАНЕМО ХРИСТОВИ УЧЕНИЦИ?

„Тако, дакле, сваки од вас који се не одрече свега што има, не може бити мој ученик!” (Лука 14, 33.)

У нашем предању Богу морамо се одрећи свега онога што нас може одвојити од Бога. Зато каже Спаситељ: „Тако, дакле, сваки од вас који се не одрече свега што има, не може бити мој ученик!” Морамо оставити све што наша срца може раставити од Бога. Богатство је идол многих људи. Љубав према новцу, жеља за богатством јесу златни ланци којима их сотона окива. Не можемо припадати пола Богу а пола свету. Деца Божја можемо бити само ако потпуно припадамо Богу.

(5) ЗАШТО НИСМО СПОСОБНИ ДА ЗАСЛУЖИМО СПАС?

Јер благодаћу сте спашени вером; и није од вас, то је дар Божји, (Ефежани 2:8)

Многи тврде да служе Богу, али се ослањају на своју снагу у својим настојањима да држе Божје заповести да од себе изграде једно исправно и свето биће. Њихова срца још нису дирнута дубоком Христовом љубављу; али они покушавају да испуне дужности које им Бог налаже, да би тиме задобили небо. Таква је религија без икакве вредности. Али, ако је Христос ушао у наша срца, она ће се испунити његовом љубављу, радошћу што су с њиме у вези, и онда ће бити немогуће да се раставе од њега. Кад гледамо на њега, заборавићемо на себе. Христова љубав постаће извор нашег живота и нашег рада. Ако смо у нашим срцима осетили нешто од искрене љубави Сведржитеља, нећемо питати шта је најмање потребно да бисмо испунили Божје заповести; тада се нећемо задовољити најнижим степеном побожности, већ ћемо тежити за потпуном сагласношћу са вољом нашега Спаситеља. Признавање Христа без дубље љубави према њему је само празно причање, гола формалност, тежак ропски јарам.

(6) КАКО ОВАЈ СТИХ ОПИСУЈЕ МУЧЕЊЕ И ПОНИЖЕЊЕ КОЈЕ ЈЕ ХРИСТОС ИЗДРЖАО ЗА НАШЕ ИСУПЉЕЊЕ?

Гле, зваћеш народ који не познајеш; и народи који те нису познавали доћи ће к теби, јер је Господ Бог твој и Свети Израелов, јер те је прославио. Тражите Господа док се може наћи; призови Га док је близу. Нека зли напусти свој пут, а

неправедник своје мисли; и нека се врати Господу, и смилућу се њему и Богу нашем, јер много опрашта. (Исаија 55:5, 7)

Мислимо ли да је сувише велика жртва да жртвујемо све за Господа? Свако нека се пита: „Шта је Христос дао за мене?” Божји Син је дао све за наше спасење: своју љубав, своје патње, свој живот. Да ли је могуће да ми, недостојни предмети тако велике љубави, удаљујемо од њега своја срца? У сваком тренутку нашег живота уживали смо благослове његове милости; управо због тога не можемо потпуно разумети дубоко незнање и неисказани јад, од чега нас је Он избавио. Можемо ли да погледамо на Онога кога су разапела наша зла дела, и онда да презремо толику љубав и такву жртву? Сетимо ли се понижења које је претрпео Господ славе, можемо ли гунђати што само кроз борбу и самоодрицање можемо добити вечни живот?

(7) КАКВУ ЈЕ ВЕЛИКУ ОПТЕРЕЋЕНОСТ ХРИСТ НОСИО УМЕСТО НАС ЗБОГ ЧЕГА ТРЕБА ДА СЕ ПОКАЈЕМО ЗА ГРЕХЕ?

Он је био без греха, не само то, Он је био Цар неба, али, из љубави према грешном човечанству, дошао је на овај свет да нас спасе од смрти. „Јер је дао душу своју на смрт; и би метнут међу злочинце, и сам носи грехе многих и за злочинце се моли.” (Ис. 53, 12.)

Поносно срце се пита: „Зашто морам да се понизим и покајем пре него што будем примљен од Бога Ја вас молим, погледајте на Христа! Он је био без греха, не само то, Он је био Цар неба; али, из љубави према грешном човечанству, дошао је на овај свет да нас спасе од смрти. „Јер је дао душу своју на смрт; и би метнут међу злочинце, и сам носи грехе многих и за злочинце се моли.”

Шта жртвујемо ми и ако све дамо? Грехом умрљано срце, да га Исус очисти својом крвљу и спасе својом неисказаном љубављу! Па ипак се људи устручавају да му принесу ту жртву! Ја се стидим да чујем овако што, стидим се да ово напишем.

(8) ШТА ТРЕБА БИТИ ТВОЈ ЦИЉ У СВИМ СТВАРИМА И, КАДА ТО ЧИНИМО, КАКВО ОБЕЋАЊЕ МОЖЕМО ДА ТРАЖИМО?

Али тражите прво царство Божије и правду његову, и све ће вам се то додати. (Матеј 6:33)

Бог не захтева да жртвујемо оно што нам служи на добро. Све што Он чини, чини у интересу своје деце. О, кад би сви они који још нису изабрали Христа могли увидети да им Он може дати боља и већа добра него што они сами за себе траже! Човек чини највећу неправду самом себи кад мисли и ради насупрот Божјој вољи. Права радост не може се наћи на забрањеним путевима, забрањеним од Онога који зна шта је најбоље за

нас, и који за своје хоће само оно што је најбоље. Пут грешника је пут јада и вечне смрти.

(9) ДОК ТРАЖИМО БОЖЈЕ КРАЉЕВСТВО, КОЈЕ ОБЕЋАЊЕ МОЖЕМО ДА ТРАЖИМО КАО ЊЕГОВА ДЕЦА?

*Teši se Gospodom, i učiniće ti šta ti
srce želi. Predaj Gospodu put svoj, i
uzdaj se u Njega, On će učiniti.
(Псалми 37:4-5)*

У великој смо заблуди кад мислимо да је Богу драго да његова деца пате. Цело се небо интересује за срећу људи. Наш небески Отац не жеди да својим створењима ускрати земаљске радости. Њсгове заповести наређују нам да сузбијамо само оне жеље, које могу да нам донесу јад и разочарање, које нас унесређују већ у овом животу и затварају нам врата неба и среће. Спаситељ света прима људе онакве какви су, са свима њиховим потребама, недостацима и слабостима. Он жели не само да нас својом крвљу очисти и спасе од греха, него и да задовољи жарке жеље свих оних који узму на себе његов јарам и његово бремене. Он ће дати спокојство и мир свима онима који траже од њега хлеб живота. Он тражи да обављамо само оне дужности, које ће наше земаљске кораке управити према небеским блаженствима, која непослушни не могу никад постићи. Прави срећни живот састоји се у томе да у нама станује Исус, нада славе.

(10) КАКО ДА СЕ ПОТПУНО ПРЕДАМ БОГУ?

Међутим, ако не волите служити Богу, изаберите данас коме ћете служити: можда боговима који су ваши оци служили с друге стране реке или боговима Аморејаца у чијој земљи сада живите. Ја и моја кућа ћемо служити Господу.” (Цошуа 24:15)

Ви то желите, али не можете остварити својом снагом, јер сте немоћни и слаби, спутани сумњом и навикама грешног живота. Ваша осећања и ваше одлуке зидају се на песку. Ви не можете зауздати своје мисли, страсти и жеље. Неиспуњена обећања и неодржани завети поколебали су ваше поверење у сопствену искреност; ви сте се обесхрабрили и мислите да вас Бог не може примити. Па ипак не треба да очајавате. Најпре вам је потребно да упознате праву моћ воље. Она је главна сила човекове личности; она је та која одлучује и бира. Све зависи од воље. Бог је дао човеку способност и могућност да сам бира; од нас зависи да ли ћемо то искористити како треба. Истина, ми не можемо променити своје срце, не можемо својом снагом љубити Бога; ади од наше слободне воље зависи да ли ћемо одлучити да му служимо. Ми му можемо предати своју вољу, тада ће Он учинити да хоћемо и чинимо по његовој вољи. Тада ће се цедо наше биће покорити Христовом Духу; сва наша љубав биће управљена на

Божјег Сина и ми ћемо живети у потпуном складу с њим.

Ако само тежимо за добротом и светошћу, надамо се и чекамо да постанемо хришћани, а никад се нисмо одлучили да своју вољу предамо Богу, — нисмо још ништа учинили и изгубићемо се заувек.

(11) ШТА ЋЕ БИТИ РЕЗУЛТАТ КАД У ПОТПУНОСТИ ПРЕДАМО СВОЈУ ВОЉУ И ЖИВОТ ХРИСТУ?

Ne boj se, jer sam ja s tobom; ne plaši se, jer sam ja Bog tvoj; ukrepiću te i pomoći ću ti, i podupreću te desnicom pravde svoje. (Исаија 41:10)

Ако своју вољу вежбамо, онда ће у нашем животу настати потпуна промена. Ако своју вољу предамо потпутно Христу, онда ћемо се сјединити са силом, која је изнад сваке силе и моћи. Ми ћемо добити снагу од горе да останемо стални; сваког дана предаваћемо себе Богу и моћи ћемо водити нов живот, живот вере.

Схватам да Божја управа није, како би то Сотона показао, заснована на слепом подређивању или неразумној контроли.

Заокружити: Да Неодлучан

Запањен сам што је мој Створитељ дао свој живот - и љубав и патњу - за моје искупљење и жеље да

*пребива у мени да бих превазишао
ову снагу греха у свом животу.*

Заокружити: Да Неодлучан

*Схватам да када је моја воља под
сотонином контролом, не могу да
контролишем своје мисли, нагоне
или наклоности; а моја обећања и
одлуке за добро су попут ужета од
песка.*

Заокружити: Да Неодлучан

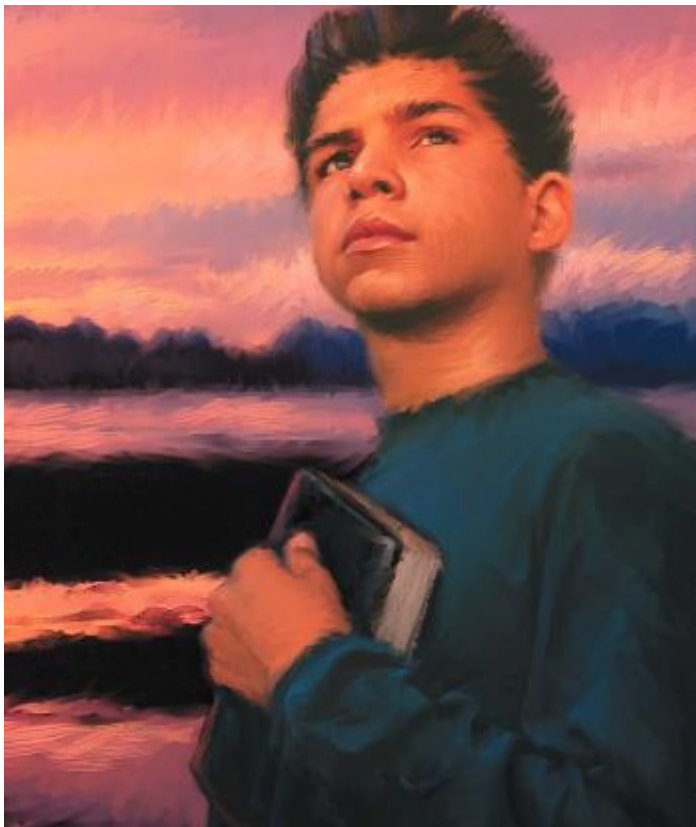
Захвалан сам што Бог не присиљава вољу својих створења. Драго ми је што нас позива да му дамо вољу како би нам помогао да постигнемо највиши могући развој ума, тела и карактера.

Заокружити: Да Неодлучан

Сад кад јасније разумем силу воље и схватам да је сила избора моја, одлучујем да мојом вољом управља Христов дух.

Заокружити: Да Неодлучан

[illegible]

Лекција 7

Вера и прихватање

(1) КАКО ЖЕЛИМО ДА МИР И ХАРМОНИЈА С БОГОМ РАСТЕ, ШТА ЋЕ БИТИ НАША БОГОМ ДАНА РЕАКЦИЈА НА ЗЛО ГРЕХА НАШЕГ?

И сјећаћете се својих злих путева и својих дјела која нису била добра, и згражћете се над својим неправдама и одвратностима. (Језикиј 36:31)

Кад се ваша савест пробуди утицајем Светога Духа, тада ћете разумети мрскост греха, његову тежину, кривицу и јад, и почећете да га се гнушате. Тада ћете увидети да вас је грех одвојио од Бога, и да сте постали робови зла. Што се више трудите да се ослободите, све више

осећате своју слабост. Ваше побуде и ваша срца су нечиста. Ваш живот је испуњен себичношћу и грехом. Ви тежите за опроштајем, чистотом и слободом. Шта можете учинити да бисте постигли сличност и сагласност са Богом?

(2) КОМЕ ГОСПОД НУДИ ЖИВУ ВОДУ ОПРАШТАЊА И МИРА?

Ово не можете набавити новцем, разумом и мудрошћу, али вам Бог то нуди као слободан дар милости, „без новца и без плате”. (Ис. 55, 1.)

Вама је потребан мир — опроштај неба, божанска љубав у срцу. Ово не можете набавити новцем, разумом и мудрошћу, али вам Бог то нуди као слободан дар милости, „без новца и без плате. Ови вам дарови припадају само ако желите да пружите руку да их примите. Господ каже: „Ако греси ваши буду као скерлет, постаће бели као снег; ако буду црвени као пурпур, постаће као вуна.” (Ис. 1, 18.)

(3) КОЈЕ ЧУДЕСНО ОБЕЋАЊЕ НАМ ЈЕ ГОСПОД ДАО ДА ЗАХТЕВАМО У НАШЕМ ТРАЖЕЊУ МИРА?

„И даћу вам ново срце, и нов ћу дух метнути у вас.” (Јсз. 36, 26.)

Ви сте признали своје грехе, оставили их и одлучили сте да се предате Богу. Сада пођите к њему и молите га да опере ваше грехе и да вам да ново срце. Будите уверени да ће Он то учинити, јер вам је то

обећао. Спаситељ је учио, док је био на земљи, да дарови које нам је Он обећао постају наша својина кад их примамо вером.

(4) ЗАШТО СУ ЗНАЦИ И ЧУДА ХРИСТА ЗАПИСАНИ У ПИСМУ?

„А ова се (чудеса) написаше, да верујете да Исус Христос јесте Син Божји, и да верујући имате живот у име његово.” (Јован 20, 31.)

Исус је излечио од болести свакога који би поверовао у његову натприродну моћ. Исус је излечио од болести свакога који би поверовао у његову натприродну моћ. He led them to believe in His power to forgive sins.

(5) КОЈИ ДЕО ИМАМО У ПРИМАЊУ ОПРОШТАЈА ГРЕХА?

Исус каже: „Све што иштете у својој молитви верујте да ћете примити, и биће вам.” (Марко 11, 24.)

Из једноставних извештаја Светога писма о томе како је Исус лечио болесне можемо научити како треба да верујемо у Спаситеља ако желимо добити опроштење греха. Проучимо извештај о излечењу узетога у Витезди. Ми имамо пред собом једног сиромашног, немоћног човека. Он не може већ тридесет и осам година да употребљава своје удове, па ипак му Спаситељ каже: „Устани, узми одар свој и иди кући!” Болесник је на то могао рећи: „Господе, ако

хоћеш исцели ме, па ћу те послушати.” Али он није ништа рекао, — он је поверовао у Христове речи, поверовао је да је оздравио, и одмах се подигао са свога одра. Он је желео да пође и пошао је. Учинио је по Христовој заповести, и Бог му је дао снагу. Он је потпуно оздравио.

(6) ЗАШТО СВОЈИМ НАПОРОМ НЕ МОЖЕМО ДА ДОНОСИМО СВЕТОСТ ДО СРЦА?

Срце је прије свега варљиво и зло; ко то може знати? (Јеремија 17:9)

И ми се као грешници налазимо у сличном стању. Ми не можемо да очистимо прошле грехе нити да обновимо и посветимо своја срца. Али, Бог нам обећава да ће Он то учинити кроз Христа. Морамо да верујемо у ово обећање. Морамо да признамо своје грехе, да се предамо Богу и служимо њему. Чим то учинимо, Он ће испунити своје обећање. Ако верујемо у његово обећање — да ће нам опростити и очистити нас од греха — Бог ће остварити нашу веру. Тада ће и нас излечити од наших греха и болести као и узетог. Све зависи од наше вере.

Не чекај да осетиш да си излечен, већ кажи: „Верујем, истина је, не зато што осећам, већ зато што је то Бог обећао.”

(7) АКО У ВЕРИ ТРАЖИМО ОПРОШТАЈ ОД БОГА, КАКО

МОЖЕМО БИТИ СИГУРНИ ДА СМО ГА ДОБИЛИ?

Ако ви, будући зли, знате како давати добре дарове својој деци, колико ће још ваш Отац небески давати добра онима који га моле? (Матеј 7:11)

Исус каже: „Све што иштете у својој молитви верујте да ћете примити, и биће вам.” (Марко 11, 24.) Ади ово обећање се даје под условом да се молимо по Божјој вољи. А воља је Божја да нас очисти од греха, да нас начини својом децом и да нас оспособи за свети живот. Ми морамо да се молимо за то и чврсто да верујемо да ћемо добити. Даље, морамо захвалити Богу што смо то добили. Наше је преимућство да дођемо пред Христа и да будемо пред законом чисти од греха, без срамоте и зле савести. „Никаква, дакле, сад нема осуђења онима који су у Христу Исусу и не ходе по телу него по Духу.” (Рим. 8, 1.)

(8) КАКО МОЖЕМО ОДРЖАВАТИ ОДНОС С БОГОМ?

„Како, дакле, примисте Христа Исуса Господа, онако живите у њему.” (Кол. 2, 6.)

Одсад нисте више своји, него сте скупно купљени. „Знајте да се пропадљивим златом и сребром не икуписте из сујетнога свога живљења... него скупоценом крвљу Христа, као безазлена и пречиста

Јагњета.” (1. Петр. 1, 18. 19.) Када поверујемо у Бога, у нашим срцима почиње нов живот кроз Светога Духа. Ми смо као дете рођено у Божјој породици, а Он нас воли као што воли свога Сина.

Ако сте се предали Христу, не повлачите се натраг, не одступајте од њега, него сведочите сваког дана: „Ја припадам Христу, сасвим сам му се предао.” Молите му се да вам да свога Духа и да вас задржи у својој милости. Пошто сте потпуном преданошћу и вером у Бога постали његова деца, то и живите у њему.

(9) ШТА ХРИСТОС НУДИ СВИМА КОЈИ ДОЂУ?

*Дођите к мени сви који сте напорни и натоварени, а ја ћу вас одморити.
(Матеј 11:28)*

Неки мисле да морају најпре проћи кроз кушања и доказати Господу да су се променили пре него што могу да му се моле за његове благослове. То Бог не тражи. Они смеју одмах да му приђу. У њиховој слабости потребна им је Божја милост и његов Дух, иначе се неће моћи одупрети греху. Ми треба да дођемо Христу онакви какви смо, грешни, немоћни, зависни. Ми смемо да ступимо пред њега са свима својим слабостима и гресима и да покајнички паднемо пред његове ноге. Тада ће нас Он пригрлити својом љубављу, наше ће ране завити и очистиће нас од сваке нечистоте.

(10) КАКВО ЈЕ ОБЕЋАЊЕ БОГ ДАО СВАКОМ ПОКАЈАНОМ ГРЕШНИКУ??

*„Расућу као облак преступе твоје, и
грехе твоје као маглу; врати се к
мени, јер сам те избавио.” (Ис. 44,
22.)*

Хиљаде њих су у заблуди, јер не верују да ће Бог лично њима опростити грехе. Они не верују у Божју реч. Онај који је испунио постављене услове знаће да цени сазнање да му је опроштен сваки грех. Не сумњај у то да је Бог при овим обећањима мислио и на тебе! Она важе за сваког преступника који се истински каје. Снагу и милост добијамо кроз Христа. Бог их даје преко својих анђела свакој верној души. Нико није толико грешан да не може наћи снагу, чистоту и правду код Христа, који је умро за све нас. Христос жели да скине са свакога грехом укаљане хаљине и обуче га у бело одело правде. Он не жели да грешник умре, него да живи.

(11) КАКО СЕ БОГ БОРИ СА СВОЈИМ ГРЕШНИМ ПРОБЛЕМОМ АКО ПРАТИМО ЊЕГОВ ПУТ ДО ПОКАЈАЊА?

*Неће се понашати према нама по
нашим греховима, нити ће нам
узвратити по нашим неправдама.
Вози. Јер колико је небо високо над
земљом, толико је и његова милост
према онима који Га се боје. Колико
је исток од запада, толико је и
наше безакоње далеко од нас.*

(Псалми 103:10-12)

Бог не поступа с нама као што ми смртни људи поступамо један са другим. Његове мисли су мисли милосрђа, љубави и искреног саучешћа. Он говори: „Нека безбожник остави свој пут и неправедник мисли своје; и нека се врати ка Господу, и смиловаће се на њ, и к Богу нашем, јер прашта много.” (Ис. 55, 7.) „Расућу као облак преступе твоје, и грехе твоје као маглу; врати се к мени, јер сам те избавио.” (Ис. 44, 22.)

„Јер ми није мила смрт онога који мре, говори Господ; обратите се, дакле, и будите живи.” (Јез. 18, 32.) Сотона је увек спреман да нас лиши прекрасних Божјих обећања. Он би хтео да нас лиши последње искре наде, последњег светлог зрака, — ако то дозволимо. Немој да га слушаш, већ му кажи: Исус је умро да бих ја живео! Његова љубав према мени неће дозволити да пропаднем.

(12) КАКО НАШ НЕБЕСКИ ОТАЦ ТРЕТИРА СВОЈУ СВОЈЕВОЉНУ ДЕЦУ КОЈА СЕ ВРАЋАЈУ ЊЕМУ?

***„А кад је још подалеко био, угледа га отац његов, и сажали му се, и потрчавши загрли га и целива га.”
(Лука 15, 20.)***

Мој небески Отац је милостив. Иако сам злоупотребио његову љубав, иако сам презрео његов благослов, ипак ћу отићи своме Оцу, па ћу му рећи: „Оче, сагреших

небу и теби, и већ нисам достојан да се назовем твојим сином: прими ме као једнога од својих најамника.” Следеће речи показују нам како Отац прима изгубљеног сина

Али и ово упоређење пуно осећања не може ни приближно да нам опише неограничено милосрђе небеског Оца. Господ каже о својој љубави према нама: „Љубим те љубављу вечном, зато ти једнако чиним милост.” (Јер. 31, 3.) Отац уздише за грешником док је он још далеко од Очеве куће и док у туђој земљи просипа своје имање. Свака жеља која нас гони да се обратимо Богу јесте глас Светога Духа који опомиње, који моли изгубљеног сина да се врати Оцу. То је глас који хоће да га приближи Очевом срцу које је пуно љубави према њему.

(13) КОЈЕ ОБЕЋАЊЕ ЈЕ ДАТО СВИМА КОЈИ ТРАЖЕ ГОСПОДА?

Све што ми Отац да, доћи ће к мени; а онога ко дође к мени нећу избацити. (Јован 6:37)

Можемо ли сумњати у то и поред ових драгоцених обећања Светога писма? Зар можемо помислити да би Бог одгурнуо јадне, грешне људе, који се покајнички баце пред његове ноге у жељи да се врате њему и оставе своје грехе? Одбацимо такве помисли! Ништа није штетније за нас од једне такве мисли о нашем небеском Оцу. Он мрзи грех, али љуби грешника, и сам је себе дао у

Христу, да би се сви спасли који то желе, и уживали потпуно у блаженству царства светлости. Зар би могао уверљивије и срдачније да искаже своју љубав према нама него што је то учинио следећим речима. „Може ли жена заборавити пород свој да се не смиљује на чедо утробе своје? А да би га и заборавила, ја нећу заборавити тебе!” (Ис. 49, 15.)

О ти који сумњаш, ти који очајаваш, погледај на њега! Исус живи; Он је твој посредник. Захвати Богу на поклону његовог Сина и моли га да његова смрт не буде за тебе без вредности. Данас ти говори и зове те његов Свети Дух. Предај Христу потпуно своје срце, и Он ће те благословити.

При читању Божјих обећања опажамо да она одишу љубављу и милосрђем. Очево срце чезне у својој неописаној љубави и безграничном саучешћу да прими грешника. „У коме имамо избављење крвљу његовом и опроштење греха по богатству благодати његове.” (Еф. 1, 7.) Веруј само чврсто да ће ти Бог помоћи и да ће изградити у теби своје обличје. Ако се приближиш Богу, признаш му своје грехе и покајеш се, онда ће се и Он приближити к теби у свом божанском милосрђу и опростиће ти.

(14) КАКО СЕ БЛАГОСЛОВЉЕНО ОБЕЋАЊЕ МОГУ ДА ТРАЖЕ СВА БОЖЈА ДЕЦА?

Може ли жена заборавити своје дете, да се не смиљује детету своје

материце? А да бих га заборавио, нећу заборавити ни тебе. (Исаија 49:15)

Не будите пожељни; задовољите се оним што имате. Јер рекао је, нећу те напустити, нити ћу те напустити; (Јевреји 13:5)

Док сам проучавао Божју Реч, осетио сам како Његов Дух куца на врата мог срца (Откровење 3:20).

Заокружити: Да Неодлучан

Схватам да сам изгубљени грешник коме је потребан Спаситељ (Римљани 3:23).

Заокружити: Да Неодлучан

Запањен сам да је Бог показао Своју љубав пославши свог Сина Исуса да ме спаси од уништења (Јован 3:16, 17) и знам да Он представља једина врата спасења (Јован 10: 9).

Заокружити: Да Неодлучан

Разумем да ће ме, ако искреног срца признам своје грехе, Исусова драгоцену крв очистити од сваке неправде (1. Јованова 1: 9).

Заокружити: Да Неодлучан

Ако сте на горња питања одговорили са „Да“, позивам вас да донесете најважнију одлуку у свом животу. Вером можете примити Исуса као свог личног Спаситеља и искусити

Лекција 8

Доказ да смо Христови следбеници

(1) СА ЧИМЕ ОВАЈ СТИХ УПОРЕЂУЈЕ РАД СВЕТОГ ДУХА?

„Дух дише где хоће, и глас његов чујеш, а не знаш откуда долази и куда иде: тако је сваки човек који је рођен од Духа.” (Јован 3, 8.)

Човек каткада није у стању да тачно означи време или место свога обраћења, нити пак да одреди све прилике које су га довеле до обраћења; али то још не доказује да тај човек није обраћен. Исус је рекао

Никодиму: „Дух дише где хоће, и глас његов чујеш, а не знаш откуда долази и куда иде: тако је сваки човек који је рођен од Духа.” Као што се дејство ветра, иако је невидљив, види и осећа, такав је и утицај Светога Духа на људска срца. Ова невидљива Сида новорођења ствара нов живот у души, ствара ново биће по Божјем обличју.

(2) КАКО СЕ МЕЊА ЖИВОТ И СТВАРА СРЦЕ НОВО?

„Зато, ако је ко у Христу, ново је створење; старо прође, гле, све ново постаде.” (2. Кор. 5, 17.)

Мада не можемо ништа учинити да се наша срца промене и да дођемо у склад са Богом, мада не смемо да се осдањамо и поуздамо у наша добра дела, ипак је наш живот доказ да је Божја милост с нама. Промена у нашој души, нашим навикама и делима биће потпуна. Супротност између онога што смо биди и онога што смо постали после новорођења сасвим је видљива. Наш карактер се не открива у неким повременим добрим и злим делима, него у нашим свакодневним речима и поступцима.

Истина, може нечији живот бити поштен споља и без Христове силе. Жеља да постанемо људи од уплива и части може имати као последицу сређен живот; самопоштовање гони нас да избегавамо зло. И себичан човек може да чини добро. Али, како ћемо сазнати на којој се страни налазимо ми?

Коме припада наше срце? Чиме се баве наше мисли? О чему и о коме говоримо најрадије? Кому припадају наша најтоплија осећања и наше најбоље снаге? Ако смо Христови следбеници, онда су наше мисли с њиме, и њему припадају наша најтоплија осећања. Све што јесмо, и што имамо, посвећено је њему. Тежимо да покажемо његов карактер, тражимо његовог Духа, чинимо његову вољу, и живимо тако да њему угодимо.

(3) КОЈЕ ЛИЧНЕ ОСОБИНЕ ЋЕ ПОСТАТИ ДОКАЗИ У НАШЕМ ЖИВОТУ АКО СЕ ПОНОВО РОДИМО?

„Љубав, радост, мир, трпљење, доброта, милост, вера, кротост, уздржање.” (Гал. 5, 22.)

Они који су постали нова створења у Исусу Христу показују плодове Духа: „Љубав, радост, мир, трпљење, доброта, милост, вера, кротост, уздржање.” (Гал. 5, 22.) Они неће уживати у старим жељама, него ће вером у Божјег Сина ићи његовим стопама, у њиховом животу видеће се његов карактер и очистиће се као што је Он чист. Ствари које су некада мрзели, сада воле, а што су раније волели, сада мрзе. Они који су некада били поносни и уображени, постали су благи и понизни. Пијаница је постао умерен и трезан, а онај који није знао за стид, постао је стидљив. Заборављени су ташти обичаји и навике света. Хришћанин не тражи

лепоту у спољашњем сјају, него у „тајноме човеку срца, у једнакости кроткога и тихога духа”. (1. Петр. 3, 3. 4.)

(4) ШТА ЋЕМО ЖЕЛЕТИ УЧИНИТИ ОНИМА ПРЕМА КОЈИМА СМО ПОГРЕШИЛИ НАКОН ШТО СЕ ПОНОВО РОДИМО?

*Тада Закеј стаде и рече Господу:
Овде ћу дати половину имовине
сиромашнима, а ако будем трудна,
вратићу чак четири. (Лука 19:8)*

Докле год не променимо своје срце и свој живот, нема ни речи о правом покајању. Кад грешник поправи своје погрешке, кад врати оно што је отео, кад призна своје грехе и воли Бога и своје ближње, тек тада може бити сигуран да је прешао из смрти у живот.

Ако се ми као заблудели и грешни вратимо Христу и добијемо удела у његовој великој милости, тада ће се и љубав показати у нашем срцу. Сваки терет биће нам лак, јер је Христов јарам лак. Наша дужност биће нам радост, а наша жртва задовољство. Пређашњи тамни животни пут обасјаће Сунце правде

(5) КО ЈЕ ИЗВОР ЉУБАВИ КОЈИ НАС ИСПУЊАВА, МЕЊА И ТЕЧЕ ИЗ СРЦА НАЧИЊЕНОГ ОД ХРИСТОВЕ МИЛОСТИ?

*А вас Господ да умножи, и да имате
изобилну љубав један к другом и к*

свима, као и ми к вама. (1 Солуници 3:12)

Лепота Христовог карактера показале се код његових следбеника. Христос је налазио задовољство у испуњавању Божје воље. Главни покретачи Спаситељевог живота били су љубав према Богу и света ревност да се Он прослави. Та љубав чинила је да сва његова дела буду света и узвишена. Таква љубав долази једино од Бога. Непосвећено срце не може показати такву љубав. Она се налази само у срцима у којима је Исус господар. „Имајмо ми љубав к њему, јер Он најпре показа љубав к нама.” (1. Јов. 4, 19.) У срцу које је препорођено Божјом милошћу, љубав је покретач свих поступака. Она мења карактер, води и управља нашим побудама, зауздава страсти, савлађује рђава расподужења и оплемењује осећања. Ако се ова љубав негује у души, улепшава живот и имаће видљив утицај и на околину.

**(6) ШТА ЋЕМО ЖЕЛЕТИ ДА
УЧИНИМО ДА БОГУ ПОКАЖЕМО
ЉУБАВ?**

Ако имате љубав к мени, заповести моје држите. (Јован 14:15)

**(7) ЗАШТО ЈЕ ПОКОРНОСТ
ХРИСТОБОЈ МОЋИ
СУШТИНСКО У НАШИМ
ОДНОСИМА С ЊИМ?**

Који говори: познајем га, а заповести његове не држи, лажна је, и у њему истине нема.” (1. Јов. 2, 4.)

Божја деца морају се чувати двеју главних заблуда, нарочито она која су одскора поверовала у Божју милост. Једна од ових заблуда састоји се у самопоуздању у сопствену снагу и дела, у претпоставци да се можемо сами помирити с Богом. Ко покушава да води свет живот спољашњим испуњавањем заповести, тај хоће нешто немогуће. Сва дела која чинимо без Христа носе обележје себичности и греха. Само Христова милост, кроз веру, може да нас посвети.

Друга исто толико онасна заблуда је веровање да нас је Христос ослободио од држања Божјег закона, и да наша дела не могу ништа допринети нашем спасењу јер једино вером добијамо Божју милост.

(8) ШТА ЈЕ ХРИСТ ОБЕЋАО ДА ЋЕ ЧИНITI У НАМА КАД СЕ БУДЕМО ПОНОВО РОДИЛИ?

*тада ће се испунити и обећање о новом завету између Бога и човека:
„Даћу законе своје у срца њихова и у мислима њиховим написаћу их.”
(Јевр. 10, 16.)*

Божји закон је израз бића Божјег; он је одичење Божје љубави и стога основа Божје владавине на небу и на земљи. Кад се наша срца обнове по Божјем обличју, кад се божанска љубав усади у њих, зар онда нећемо спровести Божји закон у живот? Чим љубав испуни наша срца, чим се човек обнови по обличју Створитеља,

тада ће се испунити и обећање о новом завету између Бога и човека: „Даћу законе своје у срца њихова и у мислима њиховим написаћу их.”

(Јевр. 10, 16.) А кад је Божји закон у нашем срцу, зар се онда неће показати и у нашем животу?

Послушност, која је у служби љубави и проистиче из љубави, најбољи је доказ да смо деца Божја. Зато и каже Свето писмо: „Јер је ово љубав према Богу да заповести његове држимо.”

(1. Јов. 5, 3.) „Који говори: познајем га, а заповести његове не држи, лажа је, и у њему истине нема.” (1. Јов. 2,

4.) Вера нас не разрешава

послушности, него нас оспособљава да можемо примити Божју милост и да му будемо послушни.

(9) ШТА ЈЕ ПОКАЗАТЕЉ ГОСПОДАРА КОЈЕМ СЛУЖИМО?

Познаваћете их по генерацијама. Да ли се бере са трња грозђа или са чичка смокава? (Матеј 7:16)

Тако ћете их познавати по генерацијама. (Матеј 7:20)

Ми не можемо добити спасење послушношћу, јер је оно драговољни дар Божје милости, који примамо вером. Али послушност је плод вере: „И знате да се Он јави да грехе наше узме; и греха у њему нема. Ко год у њему стоји не греши; ко год греши не виде га нити га позна.” (1. Јов. 3, 5. 6.) Ово је камен кушања. Ако останемо у Христу, ако Божја љубав остане у

нама, тада ће и наша осећања, наше мисли, наш начин делања бити у складу са Божјом вољом, која је јасно изражена у Божјем закону. „Дечице, нико да вас не вара: који правду твори праведник је, као што је Он праведан.” (1. Јов. 3, 7.) Шта је правда видимо из Божјег закона, који је Он објавио у облику десет заповести на брду Синају.

(10) КОЈА ДВА ЕЛЕМЕНТА ТРЕБАЈУ БИТИ ЈЕДНАКО ПРИСУТНИ У НАШЕМ ЖИВОТУ НАКОН ШТО ДАМО ГОСПОДУ СРЦЕ?

„Мако и вера ако нема дела, мртва је по себи”. (Јаков 2, 17.)

Тобожња вера у Христа, која хоће човека да ослободи послушности према Богу, није права вера, већ уображеност. „Јер сте благодаћу спасени кроз веру.” (Ефес. 2, 8.) Али „тако и вера ако нема дела, мртва је по себи”. (Јаков 2, 17.) Исус је казао пре него што је дошао на земљу: „Хоћу чинити вољу твоју, Боже мој, и закон је твој мени у срцу.” (Пс. 40, 8.) А пре него што се узнео на небо, изјавио је: „Ако заповести моје уздржите, остаћете у љубави мојој, као што ја одржах заповести Оца свога и остајем у љубави његовој.” (Јован 15, 10.) Апостол Јован каже: „И по том разумемо да га познаемо, ако заповести његове држимо.

(11) НАКОН ЧИЈЕГ ПРИМЕРА ТРЕБА ДА ПО УЗОРУ

СТВАРАМО ВЕРУ И ЖИВОТ СЛУЖБЕ?

Апостол Петар каже: „Јер и Христос пострада за нас, и нама остави углед да идемо његовим трагом.” (1. Петр. 2, 21.)

(12) КОЈЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ КОЈЕ ЈЕ ХРИСТОС ОБЕЋАО ОНИМА КОЈИ СУ ГЛАДНИ И ЖЕДНИ ЗА ЊИМ ТРЕБА ТРАЖИТИ?

*Благо онима који гладују и жеђају за правдом, јер ће се наситити.
(Матеј 5:6)*

Услов вечног живота је и данас онај исти који је увек био, онај који је био у рају пре но што су наши прародитељи згрешили: потпуна послушност према Божјем закону, савршена правда. Кад бисмо могли добити вечни живот под другим условима, тада би била доведена у питање срећа целог свемира, тада би се и грех са свим својим јадом и патљама продужио у вечност.

(13) ШТА ПОВЛАСТИЦЕ БОГ НУДИ СВАКОМ ОД НАС?

Кроз које се нама дароваше часна и превелика обећања, да њих ради имате део у Божјој природи, ако утечете од телесних жеља овог света. (2 Петар 1:4)

(14) КОЈИ ДВОДЕЛНИ ПОКЛОН ДАЈЕ КРИСТОВА КРВ КОЈА

ЊЕГОВОМ МИЛОШЋУ ДАЈЕ ПРАВДУ?

У коме имамо откупљење његовом крвљу и опроштај гријеха, према богатству његове благодати; (Ефажани 1:7)

Адам је могао, пре свога пада у грех, послушношћу према Божјем закону да изгради од себе једно савршено биће. Али, он то ипак није постигао; а његовим грехом пали смо и ми, и не можемо сами да се дигнемо. Откако смо под грехом и немамо више светости, не можемо показати потпуну послушност према светом закону. Ми немамо у себи правде која ће нам помоћи да испунимо захтеве Божјег закона. Али Христос се заузео за нас. Он је на земљи био изложен истим искушењима којима смо ми људи изложени; али Он је живео без греха. Он је умро за нас, и сада је вољан да узме нашегрехе на себе и да нам да својуправду. Ако му се потпуно предамо, ако га примимо као свога Спаситеља, онда ће нас Бог сматрати као праведнике, па ма како наш живот у прошлости био грешан. Христов карактер заузима место нашег карактера, и Бог ће нас милостиво примити, као да нисмо никада сагрешили.

(15) AFTER OUR REBIRTH EXPERIENCE IN CHRIST, HOW DO WE CONTINUE TO ABIDE AND GROW IN HIM?

Тада ћемо моћи казати: „А што сад живим у телу, живим вером Сина Божјег, коме омилех, и предаде себе за мене.” (Гал. 2, 20.)

Када Христос обнови наше срце, настаниће се у њему кроз нашу веру. Везу са Христом морамо одржавати вером, нашу вољу морамо сваког дана потчињавати његовој вољи. Ако чинимо ово, Он ће деловати на нас својим Духом да хоћемо и чинимо оно што је по његовој вољи. Тада ћемо моћи казати: „А што сад живим у телу, живим вером Сина Божјег, коме омилех, и предаде себе за мене.” (Гал. 2, 20.) Исус је рекао својим ученицима: „Јер ви нећете говорити, мего Дух Оца вашег говориће из вас.” (Матеј 10, 20.) Ако Христос утиче на наша срца, тада ћемо показати исти дух и чинићемо дела која је Он чинио, дела правде и послушности.

Ми немамо ништа чиме бисмо могли да се поносимо, немамо разлога за самоузвисивање. Једини основ наше наде је правда коју нам урачунава Христос и коју нам даје његов Дух који ради у нама и кроз нас.

(16) КОЈА ИЗЈАВА У ОВОМ СТИХУ ОТКРИВА ДА СЕ ВЕРА РАЗЛИКУЈЕ ОД ВЕРОВАЊА?

У Светом писму стоји: „И ђаволи верују и дрхћу.” (Јаков 2, 19.)

Кад говоримо о вери, морамо узети у обзир и разлику између вере и вере.

Има такве вере, која је сасвим друкчија од праве вере. Божје постојање, његова свемоћ, истинитост његових речи јесу чињенице које не може порећи ни сам сотона ни његови демони. У Светом писму стоји: „И ђаволи верују и дрхћу.” (Јаков 2, 19.) Али то није права вера. Права вера —она која ради из љубави и чисти душу — није само веровање у Божје речи него и послушност према њима, покорност Божјој вољи и потпуно предање душе Христу. Кроз овакву веру наша ће се срца обновити по Божјем обличју. Срце, које се у свом необновљеном стању није могло покоравати Божјем закону, сада се радује Божјим светим заповестима и одушевљено кличе: „Како љубим закон твој, вас дан мислим о њему!” (Пс. 119, 97.) Правду закона испуњавамо ми „који не ходимо по телу, него по Духу” (Рпмљ. 8, 1.)

(17) КОЛИКО ЋЕ ХРИСТОС НАСТАВЉАТИ ДА СТРПЉИВО ПРОЦИНУЈЕ НАШЕ ЛИКОВЕ?

Уздајући се у ово исто да ће Онај који је почео добро дело у вама довршити га тја до дана Исуса Христа. (Филипињани 1:6)

Многи су осетили Христову љубав која прашта и тежили су да постану Божја деца; али, пошто познају несавршенство свога карактера и недостатке свога живота, почињу сумњати да ли су њихова срца стварно препорођена Светим Духом. Оваквима бих казала: Не сумњајте, не очајавајте! Често ћемо осетити

потребу да паднемо на колена и да пред Христовим ногама оплакујемо своје грехе и преступе, али зато не будимо малодушни. Па чак ако нас и сам сотона обори на земљу, ипак се нећемо изгубити од Бога нити ће нас Он одгурнути или заборавити.

(18) АКО ЗАПАДНЕМО У ГРЕХ ТОКОМ ОВОГ ДОЖИВОТНОГ ПРОЦЕСА ИЗГРАДЊЕ КАРАКТЕРА, КАКВО ЧУДЕСНО ОБЕЋАЊЕ МОЖЕМО ДА ТРАЖИМО?

Јован, пише: „Дечице моја, ово вам пишем да не грешите; и ако ко сагреши, имамо Заступника код Оца, Исуса Христа праведника.” (1. Јов. 2, 1.)

Христос седи с десне стране Оца и заступа нас. Не заборавимо Христове речи: „Јер сам Отац има љубав к вама.” (Јован 16, 27.) Он ће нам опет пружити своју милост, јер Он жели да види у нама одсјај своје чистоте и светости. Ако му се само покоримо, Он ће наставити у нама започето дело усавршавања до доласка Исуса Христа. Молимо се усрдније, верујмо чвршће. Што више осећамо да ее не можемо ослонити на своју снагу, то се чвршће ослонимо на Спаситељеву силу и прославимо Онога који је наш живот и наша радост.

(19) НАКОН ШТО СЕ ПОНОВО РОДИМО И КАД БУДЕМО У ПРОЦЕСУ РАСТА, ШТА ЋЕМО СХВАТИТИ?

Али сви бејасмо као нечисто шта, и сва наша правда као нечиста хаљина; зато опадосмо сви као лист, и безакоња наша као ветар однесоше нас. (Исаија 64:6)

Уколико ближе дођемо Христу, утолико ће нам бити јаснији наши греси: наше ће се несавршенство показати у оштрој супротности према његовој савршеној природи. То ће бити доказ да је сотонина лаж и обмана изгубила своју моћ и да у нама делује Божји Дух.

No deep-rooted love for Jesus can live in the heart of someone that does not see his own sinfulness. The person that is changed by the grace of Jesus will admire His holy character. If we do not see the bad in ourselves, this clearly shows that we have not seen the beauty and goodness of Jesus.

Дубока љубав према Христу не може становати у срцима која још не познају своју грешност. Срце које је обновљено Божјом милошћу дивиће се његовом божанском карактеру. Ако пак још нисмо свесни своје слабости, то је доказ да још нисмо упознали Христово савршенство и сјај.

Одлучујем, по Његовој благодати, да идем Христовим стопама и следим Га као Господара и Господара свог живота.

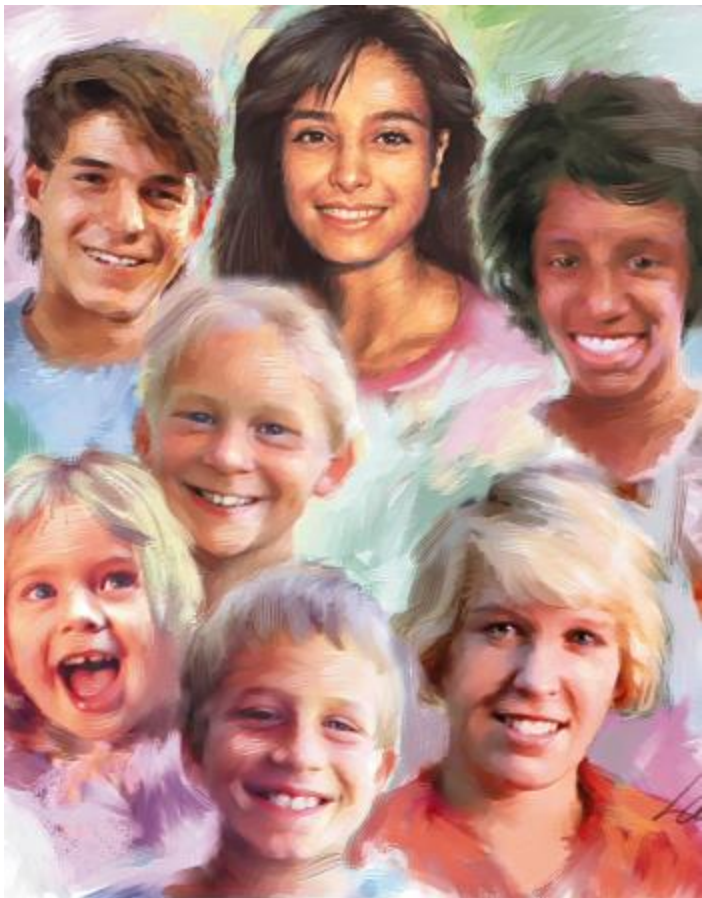
Заокружити: Да Неодлучан

Моја молитва је да се у мени виде плодови Његовог Духа како бих

*могао да одражавам његов праведни
и свети карактер.*

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

[illegible]

Лекција 9

РАСТЕЊЕ У ХРИСТУ

**(1) КАО НОВЕ БЕБЕ У ХРИСТУ,
ШТА ТРЕБА БИТИ НАША
ЖЕЉА ДА СЕ НАШ ОДНОС С
ХРИСТОМ РАЗВИЈЕ?**

*Држећи се овог упоређења,
новообраћене назива „новорођеном
децом” (1. Петр. 2, 2)*

Обновљење срца, којим постајемо деца Божја, Свето писмо употређује са рађањем. Држећи се овог упоређења, новообраћене назива „новорођеном децом” (1. Петр. 2, 2), која треба да „узрасту” (Ефес. 4, 15) до висине Христовог раста. Они су такође упоређени са клијањем доброг семена, које је земљорадник посејао у

пољу. Као и добро семе, они треба да расту и доносе плод. Исаија каже за њих да ће се прозвати „храстови правде, сâд Господњи за славу његову”. (Ис. 61, 3.) Свето писмо узима примере из обичног живота да би објаснило тајанствене истине духовног живота.

Никаква мудрост ни људска вештина нису у стању да дају живот ни најмањем предмету у природи. Биљке и животиње могу да живе једино захваљујући животу који им је Бог дао. Тако се и духовни живот у срцима људи развија кроз моћ Свемогућега. Човек који није наново рођен нема удела у животу ради којег је Исус дошао на земљу.

(2) ЗАШТО НЕ МОЖЕМО ДА УЗРОКУЈЕМО СВОЈ ДУХОВНИ РАСТ?

Али тело не разуме шта је Дух Божији; јер му се чини лудо и не може да разуме, јер треба духовно да се осврне око себе. (1 Корићани 2:14)

И са растењем је исто као и са животом. Једино се Бог стара да пупољак постане цвет и да цвет донесе плод. Кроз његову моћ семе доноси „траву, потом клас, па онда испуни пшеницу у класу”. (Марко 4, 28.) Пророк Осија каже: „Израил ће процветати као љиљан... Рађаће као жито и цветаће као винова лоза.” (Осија 14, 5. 7.) Христос нас саветује речима: „Погледајте љиљане како расту.” (Лука 12, 27.) Биљке и

цветови не развијају се својим старањем, напором или снагом, него примањем онога што им је Бог дао за живот. Као што дете од своје воље и снаге не може додати своме расту ни прст висине, тако ни ми не можемо својим настојањем или бригом осигурати своје духовно растење.

(3) КОЈА ДВА ИЗВОРА СУ ПОТРЕБНА ДА СЕ БИЉКА ХРАНИ, РАСТЕ И ДА СЕ СИМБОЛНО КОРИСТИ У ОВИМ СТИХОВИМА ДА БИ ПРЕДСТАВИЛА ГОСПОДЊИ УТИЦАЈ НА НАШ ДУХОВНИ РАСТ?

Јер Господ Бог је сунце и штит, Господ даје благодат и славу; не лишава било кога добра онима који ходају невино. (Псалми 84:11)

Бићу као роса Израиљева, цветаће као љиљан, а жиле ће јој бити попут либанског дрвећа. (Осија 14:5)

Дете и биљка расту само помоћу животних сида које утичу на њих, а то су: ваздух, сунце и храна. Такви дарови природе су за биљке и животиње исто што је Христос за оне који верују у њега. Он је за њих „видело вечно” (Ис. 60, 19), „сунце и штит” (Пс. 84, 11), „роса” (Осија 14, 5). Он ће „сићи као дажд”, „као капље које влаже земљу” (Пс. 72, 6). Он је жива вода, „хлеб Божји који силази с неба и даје живот свету” (Јован 6, 33)

Тиме што је дао свога Сина, тај неупоредиви дар, Бог је целу земљу обавио атмосфером милости, као што ваздушна атмосфера обавија земљину куглу. Сви који удишу овај животворни ваздух достићи ће висину раста Исуса Христа.

Као што се цвет окреће сунцу да светли сунчеви зраци усаврше његову лепоту, тако и ми морамо да се окренемо Сунцу правде да нас обасја небеска светлост и да све више и више постанемо слични Христу.

(4) КАКО МОЖЕМО НАСТАВИТИ ДА РАСТЕМО У ИСУСУ И БУДЕМО НОСИЛАЦ ДОБРОГ ВОЋА?

„ Као што лоза не може рода родити сама од себе ако не буде на чокоту, тако и ви ако у мени не будете . . . јер без мене не можете чинити ништа.” (Јован 15, 4. 5.)

Христос нас учи овоме речима, Да бисмо водили свет и богоугодан живот, ми зависимоистотако одХристакаоштогрانا,којатреба да расте и донесе плода,зависиод стабла. Без њега немамо живота у себи, немамо снаге у себи, којом бисмо се могли одупрети искушењима и напредовати у милости и светости. Ако останемо у њему, ми ћемо напредовати, и ако наш живот произлази из његовог, нећемо се осушити нити ћемо остати неплодни. Тада ћемо бити као дрво које је засађено крај потока.

(5) КО ЈЕ НАШ ИЗВОР ВЕРЕ И КАКО РАСТЕ ТОКОМ КУРСА НАШЕГ ХРИШЋАНСКОГ ИСКУСТВА?

Гледајући на Начелника вере и Свршитеља Исуса, који место одређене себи радости претрпе крст, не марећи за срамоту, и седе с десне стране престола Божијег. (Јевреји 12:2)

Многи мисле да један део правде могу сами постићи. Они се уздају у Христа да ће им опростити грехе, али покушавају да сопственом снагом живе праведним животом. Сваки такав труд је узалудан. Исус каже ово речима: „Без мене не можете чинити ништа.” Наш напредак у милости, наша радост, наша способност зависе сасвим од наше везе са Христом. Ако смо сваког дана, сваког часа у вези с њиме и живимо у њему, ако останемо у њему, тада ћемо напредовати у милости. Он није само зачетник него и извршилац наше вере. Христос је први и последњи и вечити. Али Он треба да је уз нас не само на почетку и свршетку нашег живота, него на сваком нашем кораку. Давид је овако живео са Богом: „Свагда видим пред собом Господа: Он ми је с десне стране, да не посрнем.” (Пс. 16, 8.).

(6) КАКО НАСТАВЉАМО ДА СЕ НАЛАЗИМО У ХРИСТУ?

„Како, дакле, примисте Христа Исуса Господа, онако живите у њему.” (Кол. 2, 6.)

„А праведник живеће од вере.”
(Јевр. 10, 38.) Ми смо се предали Богу да будемо потпуно његови, да му служимо и да га слушамо, и ми смо примили Христа за свога Спаситеља. Сами се не можемо очистити од својих греха, не можемо променити своја срца, али својим потпуним предањем Богу показујемо чврсто поверење да ће то Он учинити кроз Христа за нас. Вером постајемо Христова својина, кроз веру напредујемо у њему. Ми морамо све дати: своја срца, своју вољу, своју службу, своје „ја”, да бисмо испунили његове заповести; морамо све узети: Христа као пунину сваког благослова, да остане у нашим срцима, да буде наша снага, наша правда, наш вечити помагач, и да нам да силу да га можемо слушати.

(7) ЗАШТО ЈЕ ТАКО ВАЖНО ТРАЖИТИ ГОСПОДА И МУДРОСТ ЗА ЖИВОТ НА ПОЧЕТКУ СВАКОГ ДАНА?

*Волим оне који ме воле, а они који
ме траже добро ме проналазе.
(Пословице 8:17)*

Нека нам сваког новог јутра буде прва дужност да се посветимо Богу. Молимо му се: „Узми ме, о Боже, као своју потпуну својину. Све своје планове стављам пред Твоје ноге. Употреби ме данас да могу да Ти служим. Остани у мени и дај ми снагу да свако своје дело извршим Твојом помоћу!” Овако треба да се молимо сваког дана. Сваког јутра посветимо

себе Богу. Поверимо му све своје планове, да се по његовој божанској мудрости или изврше или не изврше. Посветимо и предајмо Богу сваког дана наш живот, тако ће постати сличан Христовом животу.

(8) НА КОЈИ НАЧИН ОДРЖАВАМО МИР У СРЦИМА?

Ко се Тебе држи, чуваш га једнако у миру, јер се у Тебе узда. Уздајте се у Господа довека, јер је Господ Господ Вечна стена. (Исаија 26:3-4)

Али онолико колико нас, гледајући славу Господњу отвореног лица, ми се претварамо у исту слику из славе у славу, као Дух Господњи. (2 Корићани 3:18)

Живот у Христу је живот блаженог мира и ведрине. Можда неће увек бити пун радости, али ће се испунити сигурним и сталним поверењем. Наша нада није у нама него у Христу. Наша слабост сјединиће се са његовом јачином, наше незнање са његовом мудрошћу, наша малодушност са његовом снагом и непоколебивошћу. Зато не гледајмо на себе, него на Христа. Мислимо о његовој љубави, о лепоти и савршенству његовог карактера. Христос треба својом неизмерном љубављу, својим самоодрицањем, својом скромношћу, својом чистотом и светошћу да нас покрене на озбиљно размишљање. Ми ћемо се преобразити у његово обличје само ако га волимо, ако се владамо по

његовом примеру, ако се потпуно поуздамо у њега.

(9) КОЈИ ПОЗИВ ЈЕ ХРИСТОС УПУТИО ЦЕЛОМ ЧОВЕЧАНСТВУ?

„Ходите к мени... ја ћу вас одморити.” (Матеј 11, 28.)

Христос нам каже: „Будите у мени.” Ове речи носе у себи мисао о спокојству душе, сигурности и поверењу. Давид изражава исту мисао: „Ослони се на Господа, и чекај га.” (Пс. 37, 7.) Пророк Исаија нас уверава: „У миру и уздању биће сила ваша.” (Ис. 30, 15.) Овај мир не састоји се у нераду, јер у Исусовом позиву на мир и у обећању мира налази се и позив на рад: „Узмите јарам мој на себе... па ћете наћи мир.” (Матеј 11, 29.) Опај који се потпуно ослања на Христа биће и у раду за њега најозбиљнији и најревнији.

(10) КОЈА ТРИ ДОГАЂАЈА САТАНА КОРИСТИ У ПОКУШАЈУ ДА НАС ОДВРАТИ ОД УЈЕДИЊЕЊА И ПРИЧЕСТИ СА ХРИСТОМ?

Али бриге овог света и превара богатства и остале сласти уђу и загуше реч, и без рода остане.. (Марко 4:19)

Ако се мислима сувише бавимо собом, удаљујемо се од Христа, извора живота и снаге. Зато сотона стално настоји да нашу пажњу скрепе

са Христа, да би прекинуо сваку везу наше душе с њиме. Он се труди да обрати нашу пажњу на земаљске радости, на бриге, тешкоће и невоље живота, на туђе слабости или на наше слабости и сопствене недостатке.

(11) КАКО МОЖЕМО ДА БУДЕМО СИГУРНИ ДА ЋЕМО ИМАТИ ВЕЧНИ ЖИВОТ?

Ко има Сина Божијег, тај има живот; ко нема Сина Божијег, нема живота. Ово сам написао вама који верујете у име Сина Божијег, да бисте знали да имате вечни живот и да верујете у име Сина Божијег. (1 Јован 5:12-13)

Не дајмо се преварити. Многе који су стварно савесни и који желе да живе за Бога он често наводи да се баве својим грешкама и слабостима, и тако одвајајући их од Христа, нада се да ће их победити. Не чинимо себе средиштем својих мисли и не живимо у страху да ли ћемо се спасти. Све то одвраћа душе од Извора снаге. Поверимо своје спасење Богу и уздајмо се у њега. Говоримо о Исусу и мислимо на њега. Нека се наше „ја” изгуби у њему. Не сумњајмо и не бојмо се. Кажимо са апостолом Павлом: „А ја више не живим, него живи у мени Христос. А што сад живим у телу, живим вером Сина Божјег, коме омилах, и предаде себе за мене.” (Гал. 2, 20.) Будимо у Богу. Он ће сачувати оно што му поверимо. Ако се радо и потпуно предамо у Божје руке, тада ћемо у свему

побеђивати Онога ради који нас је
љубио.

(12) ШТА ЋЕ СЕ ДОГОДИТИ ЈЕДНОМ ПРАВЕДНИКУ КОЈИ ЈЕ РЕШИО ДА СЕ ПОВРАТИ НА ГРЕШНЕ ПУТЕВЕ?

*Али ако се праведник одврати од
своје праведности и почини
безакоње и учини све гадости злих,
хоће ли живети? Његова праведна
дела, шта год да је учинио, неће се
помињати; за своје безакоње које је
починио за свој грех којим је
сагрешио. (Језикиј 18:24)*

Кад је Христос примио на себе
човечју природу, тако је чврсто везао
са собом човечанство кроз своју
љубав, да ниједна сила није у стању
да разреши ту везу осим наше личне
одлуке. Сотона стално покушава свим
могућим обманама да нас наведе да
раскинемо ову везу, да нас одвији од
Христа. Зато морамо да бдимо, да ее
боримо и молимо, да нас ништа не
заведе да изаберемо другог учитеља,
иако имамотуслободу
избора. Гледајмо стално на Христа, Он
ће нас сачувати. Ако гледамо у њега,
бићемо сигурни. Ништа нас неће
истргнути из његових руку. Гледајући
стално у Господа, „преображавамо се
у то исто обличје из славе у славу,
као од Господњег Духа”. (2. Кор. 3,
18.)

(13) КАД ЧУЈЕМО ХРИСТОВ ПОЗИВ, КАКО ЋЕМО ГА НАЋИ?

***И тражићете ме и наћи ћете ме
кад ме будете тражили свим срцем
својим. (Јеремија 29:13)***

На овај начин први Христови ученици постали су слични њему. Када су чули његове речи, упознали су колико им је потребна његова помоћ. Они су га тражили, нашли и пошли за њим. Они су били с њиме код куће, за столом, у соби и у пољу. Они су били с њиме као ученици са својим учитељем и примали од њега сваког дана упутства о светој истини. Они су гледали у њега као слуге у свога господара, да би разумели своју дужност. Они ученици били су људи „као и ми”. (Јаков 5, 17.)

(14) КАКВА ИЗЈАВА У ОВОМ ТЕКСТУ ПОКАЗУЈЕ ДА СЕ БОЖЈИ МУШКАРЦИ БОРЕ СА ИСКУШЕЊЕМ?

***Јер добро које хоћу не чиним, него
зло које нећу чинити. (Римљани
7:19)***

Они су морали да се боре са грехом као и ми. И њима је била потребна Божја милост да би могли водити свети живот. Јован, омиљени Исусов ученик, који је био најсличнији Спаситељу, није по својој природи имао племенит карактер. Он је био раније не само охол и славољубив него и напрасит и увредљив! Али када је упознао Христово божанство, упознао је и своје слабости, и то је учинило да постане понизан. Снага и стрпљење, сила и нежност, узвишеност и

благост, које је запажао у свакодневном животу Божјег Сина, испунилису његовудушудивљењемилуљубављу. Из дана у дан његово се срце све више приближавало Христу, док се најпосле његово „ја” није потпуно изгубило у љубави према Учитељу. Његова охола и честољубива природа ишчезла је, а његово се срце препородило под утицајем Светога Духа. Моћ Христове љубави потпуно је преобразила његове природне склоности. То је био исход везе са Христом. Ако се Христос усели у нас, Он ће изазвати у нама потпуну промену. Христов Дух и његова љубав омекшају срце, душу учине смиреном, а наше мисли и жеље упуте небу и Богу.

(15) КАКВО ВЕЛИКО ОБЕЋАЊЕ УДОБНОСТИ ЈЕ ИСУС ОСТАВИО СВОЈИМ СЛЕДБЕНИЦИМА ДОК СЕ ПЕО НА НЕБО?

... И док су му небеске чете долазиле у сусрет, они су чули његов глас: „Ево, ја сам с вама у све дане, до свршетка века.” (Матеј 28, 20.)

Када се Христос узнео на небо, код његових је ученика остало још увек осећање његовог присуства; то је било присуство пуно светлости и љубави. Спаситељ који је ишао, говорио и молио се с њима, који је у њихова срца улио наду и утеху, узнео ее на небо упућујући им вест мира. И док су му небеске чете долазиле у сусрет, они су чули његов глас: „Ево,

ја сам с вама у све дане, до свршетка века.” Он се узнео на небо у људском телу. Они су знади да је Он и пред Божјим престолом остао њихов пријатељ и спаситељ, да је његова љубав стална и да је остао у најужој вези са човечанством које пати. Он је изнео пред Бога заслугу своје крви и показао му своје прободене руке и ноге као успомену на цену коју је платио за нас. Ученици су знали да се Он узнео на небо да припреми станове за њих. Они су знали да ће се опет вратити да их узме к себи.

(16) КАКО ИСУС МОЖЕ УВЕК БИТИ У СРЦУ СВОЈИХ СЛЕДБЕНИКА?

На дан Духова добили су Помоћника, који је по Христовим речима требало да остане у њима. (Јован 14, 17.)

Кад су се ученици скупили после вазнесења свога Господа, помолили су се Оцу у Исусово име. Са дубоким поштовањем приклонили су своја колена на молитву и понови- ли су Христово обећање: „Што год заштите у Оца у име моје, даће вам. Досад не искасте ништа у име моје; иштите и примићете, да радост ваша буде испуњена.” (Јован 16, 23. 24.) Они су подигли своје руке у молитви, уверени да је Христос ту, „који умре и васкрсе, који је с десне стране Бо-гу и моли се за нас”. (Римљ. 8, 34.) На дан Духова добили су Помоћника, који је по Христовим речима требало да остане у њима. (Јован 14, 17.) Даљеим је рекао: „Боље је за вас да ја

идем; јер ако ја не идем, Утешитељ неће доћи к вама; ако ли идем, послаћу га к вама.” (Јован 16, 7.) Отада је Христос својим Духом стално боравио у срцима својих ученика. Њихова веза с њиме била је приснија неголи раније, када је био телом код њих. Светлост, љубав и снага Христова су их преобразили, те су се људи дивили када су их видели, „а знали су да су били са Исусом”. (Дела 4, 13.)

(17) ЗА КОГА СЕ ЈОШ ХРИСТОС МОЛИО КАО ШТО СЕ МОЛИО ЗА СВОЈЕ УЧЕНИКЕ?

„Не молим пак само за њих, него и за оне који ме узверују њихове речи ради.” (Јован 17, 20.)

Христос жели да буде својој деци и данас оно што је био својим првим ученицима. Када је малу групу својих ученика сакупио на последњу молитву, помолио се Оцу. Исус се молио за нас да будемо једно с њиме, као што је Он једно са својим Оцем. Како је дивно то јединство! О самом себи Спаситељ сведочи: „Син не може ништа чинити сам од себе” (Јован 5, 19), „него Отац, који стоји у мени, Он твори дела.” (Јован 14, 10.)

(18) АКО СВАКОДНЕВНО ПОСТОЈИМО У ХРИСТУ И РАДИМО СА ЊИМ ДЕЛЕЋИ ИСТИНУ С ЉУБАВЉУ, ШТА ЋЕ БИТИ РЕЗУЛТАТ?

Ако га тако волимо и останемо у њему, тада ћемо „у свему узрасти у

***Ономе који је глава —
Христос”.(Ефес. 4, 15.)***

Ако Христос станује у нашим срцима, тада ће утицати на нас „да хоћемо и чинимо што му је угодно”. (Филиб. 2, 13.) Ми ћемо радити као што је Он радио, и при томе ћемо показати његов дух. Ако га тако волимо и останемо у њему, тада ћемо „у свему узрасти у Ономе који је глава — Христос.

Схватам да када дођем до Христа започињем процес раста којим Он делује у мени током мог живота.

Заокружити: Да Неодлучан

У мојој вези са Христом не могу ништа да учиним: ни бриге ни дела неће проузроковати мој духовни раст.

Заокружити: Да Неодлучан

I choose to do my part to seek Him and put myself in His life-giving atmosphere so He will help me to grow.

Заокружити: Да Неодлучан

Лекција 10

Наш живот и рад

(1) КАКАВ НЕБЕСКИ ПРИНЦИП ИСУС ТРАЖИ ОД НАС ДА СЛЕДИМО?

*Нову вам заповест дајем да љубите
један другог, као што ја вас љубих,
да се и ви љубите међу собом.
(Јован 13:34)*

Бог је за цео свемир извор живота, светлости и радости. Из њега излазе благослови и изливају се на сва његова створења, као што из извора излази поток и из сунца светлосни зраци. Свуда где божански живот испуњава људска срца, он ће се изливати у облику љубави и добротинства и на околину.

Спаситељ је налазио своју радост у подизању и спасавању грешних људи. Зато није жалио свој живот, него је

умро на крсту и поднео срамоту за нас. И Божји анђели имају задатак да се брину за блаженство других створења. У томе они налазе своје задовољство. Охоли и себични људи сматрали би за понижење да служе онима који су пади у грех или који су по чину и подожају нижи од њих, а то је баш задагак безгрешних анђела. Дух Христове љубави и самопожртвовања испуњава небеса и извор је свих благослова. Тај дух треба да гаје и Христови ученици, и да се види у њиховим делима.

Када Христова љубав испуњава срца, она се не може сакрити, као што се не може сакрити мирис. Њен свети уплив осећају сви с којима долазимо у додир. Христов Дух у срцима можемо упоредити са извором у пустињи, који освежава свакога који му приђе и буди жељу у онима који су близу смрти да се напију воде живота.

(2) ЗАШТО ЈЕ ИСУС ДОШАО НА ЗЕМЉУ?

„Син човечји није дошао да му служе, него да служи и да душу своју да у откуп за многе.” (Матеј 20, 28.)

Љубав према Исусу Христу показује се у искреној тежњи да радимо, као и Он, на подизању и спасавању човечанства. Она нас гони да волимо и имамо саучешће за сва створења која се налазе под покровитељством небеског Оца.

Спаситељев живот на земљи није био живот одмора и угодности. Он је радио неуморно, озбиљно и са светом рев-ношћу да спасе пали људски род. Од јасала у Витлејему па до крста на Голготи ишао је путем самоодрицања. Он се није плашио тешког посла, напорног пута, брига и труда. Спаситељ каже о себи: „Син човечји није дошао да му служе, него да служи и да душу своју да у откуп за многе.” (Матеј 20, 28.) Ово је био главни циљ његовог живота. Све друго долазило је тек иза овога и било је потчињено овоме. Христос каже да је његово јело и пиће да испуни Божју вољу и сврши његов посао. Он није ништа чинио да би угодио себи или задовољио своје самољубље.

(3) КАДА ПОСТАНЕМО УЧЕСНИЦИ МИЛОСТИ ХРИСТОВЕ, КАО ЈОВАН, КОЈЕ ЋЕ СВЕДОЧЕЊЕ СВЕТИ ДУХ ВОДИТИ ДА ПРОГЛАСИМО?

Ми ћемо осетити потребу да и другима покажемо Јагње „које узео је на се грехе света”. (Јован 1, 29.)

Сви они који су искусили Христову милост биће готови да поднесу сваку жртву да би други, за које је Христос претрпео смрт добили удела у овом небеском дару. Они ће све употребити на то да поправе свет и побољшају живот у свету. Овакав дух је плод стварно обраћеног срца. Чим неко упозна Христа, у његовом се срцу јавља жеља да и другима јави

каквог је драгоценог пријатеља нашао у Христу. Таква спасоносна и света истина не може се сакрити у срцу. Ми не можемо ћутати ако смо обучени у Христову правду и испуњени светом радошћу његовог Духа. Ако смо видели и искусили Божју доброту, морамо то саопштити и другима. Ми ћемо, као Филип кад је нашао Спаситеља, позвати и друге да дођу к њему. Покушаћемо да им откријемо привлачну Христову снагу и невидљиве ствари будућег света. Наша највећа жеља биће да идемо Христовим стопама. Ми ћемо осетити потребу да и другима покажемо Јагње „које узео је на се грехе света”. (Јован 1, 29.).

(4) КАКАВ ЈЕ РЕЗУЛТАТ НЕОСЕБИЧНОГ РАДА ЗА ДРУГЕ?

Podašna ruka biva bogatija, i ko parađa, sam će biti parođen.
(Пословице 11:25)

Наше настојање да и другима будемо на благослов донеће и нама лично богате благослове. То је била Божја намера кад нам је поверио једно место у плану спасења. Он је учинио да ми, људи, добијемо удела у његовој божанској природи, а од нас тражи да све примљене благослове донесемо и својим ближњима. Ово је највећа почаст, највећа радост коју је Бог могао пружити људима. Они који на тај начин постају учесници у том делу љубави приближују се своме Створитељу.

Бог је могао вест о спасењу, цело дело своје љубави, поверити небеским анђелима да га они изведу. Он је могао употребити и друга средства да би спровео свој план. Али, у својој бескрајној љубави, Он је хтео да и ми сарађујемо са Христом и анђелима, да бисмо и ми имали удела у благослову, радости и духовном напретку, који произлазе из ове несебичне службе.

(5) КОЈИ ПРИМЕР САМОЖРТВОВАЊА ЈЕ ДАО ХРИСТОС?

„који, богат будући, вас ради осирوماши, да се ви његовим сиромаштвом обогатите”. (2. Кор. 8, 9.)

Ако страдамо са Христом, ми ћемо се приближити њему. Свако самопожртвовање за друге јача дух доброте у срцу добротинитеља и доводи га у све ужу везу са Избавитељем света, „који, богат будући, вас ради осирوماши, да се ви његовим сиромаштвом обогатите”. Живот ће за нас бити благослов само ако овако изведемо његов план о нама, који је имао пред собом кад нас је створио.

Ако поћеш на посао као Христов ученик да што више душа обратиш њему, тада ћеш осетити потребу за дубљим искуством и бољим познавањем Божјег дела. Тада ћеш бити жедан и гладан правде. Ти ћеш се удубити у проучавање Божјег бића, твоја ће се вера ојачати, а твоја душа окрепити на извору спасења.

Искушења и борбе гониће те да проучаваш Божју реч и да се молиш. Ти ћеш расти у милости и познавању Христа и стећи ћеш богата искуства.

(6) КО НАМ ДАЈЕ ЖЕЉУ ДА ДОСЕГНЕМО ДО ДРУГИХ?

Јер Бог је тај који делује у вама што ћете чинити и чинити како он хоће. (Филипињани 2:13)

(7) КАКАВ БЛАГОСЛОВ ДОБИЈАЈУ ОНИ КОЈИ СЕ СЕБЕ ПОСВЕЋУЈУ НЕСЕБИЧНОМ РАДУ ЗА ДОБРО ДРУГИХ?

*А ако отвориш душу гладној и насити душу напашену; тада ће твоја светлост засјати у тами и тама ће твоја бити као подне
Јер ће те Господ непрестано водити, и испунит ће ти душу у суху земљу, и ојачаће кости твоје;
(Исаија 58:10-11)*

Несебичан рад за друге даће ти чврст и постојан карактер, учиниће да будеш пун љубави према другима као што је Христос био, и донеће ти мир и срећу. Твоје срце тежиће тада за нечим узвишенијим. У њему неће бити више места за леност и себичност. Онај који се овако вежба у хришћанској милости развиће се и ојачаће у Божјем делу. У њему ће се развијати јасна духовна свест, стално ће напредовати у вери и стицаће све већа искуства о моћи молитве. Божји Дух радиће у његовом срцу и изазваће — као одјек божанског додира — свете звуке у његовој

унутрашњости. Онај који се жртвује у несебичном напору за добро других, тиме осигурава своје сопствено спасење.

(8) КОЈА ДВА ДЕЛА ЋЕ, БЛАГОСЛОВЉЕНА СВЕТИМ ДУХОМ, ДАТИ РЕЗУЛТАТ НА НАЈВЕЋЕМ ДУХОВНОМ РАСТУ?

Али ко обезбеди савршени закон о слободи и у њему се држи, а није заборавни слушалац, већ творац дела, биће благословен у свом делу. (Јаков 1:25)

Једини пут да растемо у Христовој милости јесте да несебично вршимо посао који нам је Христос поверио, да учинимо све што можемо да бисмо помогли онима којима је потребна наша помоћ и наша потпора. Снага се стиче вежбањем, а делатност је први услов живота.

Човек који не жели да употребљава своје удове, ускоро ће изгубити снагу да их уопште употребљава. Тако и хришћанин који не жели да искористи способности које му је Бог дао, неће расти у Христовој милости нити ће сачувати своју духовну снагу.

(9) КОЈУ ЈЕ МИСИЈУ ХРИСТОС ПОДАРИО ЦРКВИ?

Идите, дакле, и научите све народе, крштавајући их у име Оца и Сина и Светога Духа. Учећи их да поштују све оно што сам вам заповедио; и, ево, ја сам с вама увек, све до краја света. Амин. (Матеј 28:19-20)

Христос је своју цркву одредио да спасава изгубљено човечанство. Њен је задатак да свету објави радосну вест. Хришћанин је дужан да то чини. Свако треба да испуни Спаситељево заповест према својим способностима и приликама које му се за то пружају. Христова љубав која нам је објављена чини нас дужницима према свима онима који је још не познају. Бог нам је дао своју светлост не да је чувамо само за себе, него да допринесемо да обасја све оне који још живе у тами.

Када би Христови следбеници били свесни ове своје дужности, тада би било у незнабожачким земљама на хиљаде оних који објављују вест о спасењу где се сада налази можда само један. Тада би сваки који лично не може да врши овај посао допринео његовом напретку својим средствима и својим молитвама. Тада би се и у хришћанским земљама радило са већом озбиљношћу на спасењу душа.

(10) КАО ХРИШЋАНИ, ГДЕ СМО ПОЗВАНИ ДА РАДИМО ЗА ХРИСТА?

*„Сваки, браћо, у чему је ко позван, у ономе нека остане пред Господом.”
(1. Кор. 7,24.)*

Наш Спаситељ је провео већи део свога живота на земљи у малој дрводељској радионици у Назарету, где је стрпљиво обављао свој рад. Анђели који су служили Исусу, окруживали су Господара живота док се, непрепознат и непризнат, кретао у друштву радника и сељака. Спаситељ

је исто тако верно и савесно испуњавао своју дужност при вршењу свог једноставног посла као и при лечењу болесника и на узбурканим валовима Галилејског Језера. Тако и ми, ма у каквом положају били и ма како једноставне дужности вршили, увек можемо бити са Исусом и сарађивати с њим.

Апостол Павле пише: „Сваки, браћо, у чему је ко позван, у ономе нека остане пред Господом.” Свако треба свој посао тако да врши да својом верношћу прослави свога Учитеља. Ако је он веран и искрен Христов следбеник, његова вера ће се показати у свима његовим потхватима, у свему што чини његови ће ближњи видети да њиме управља Христов Дух. Вредни и верни Божји следбеник биће представник Онога који је за време свог земаљског живота ходао по брежуљцима Галилеје. Сваки хришћанин треба тако да утиче својим делима на људе, да гледајући њега славе свога Створитеља и Спаситеља.

(11) ИАКО МОЖЕМО ДА ИХ СМАТРАМО ПОНИЗНИМ, ЗАШТО ЈЕ ЈАКО ВАЖНО ТРЕНИРАТИ СВОЈЕ ТАЛЕНТЕ ЗА ХРИСТОВУ СЛУЖБУ?

Свака лоза на мени која не роди, посећи ће се; и свако ко донесе плод, очистиће га да би донео више плодова. (Јован 15:2)

Многи се устежу да ставе своје дарове у службу Христу изговарајући се да други имају за то више дара и

способности. Они мисле да Божјој служби треба да се посвете само нарочито даровити људи. Многи чак мисле да је Бог тим способностима обдарио само извесну врсту људи, а другима је то ускратио, и, према томе, они не могу имати удела ни у раду нити у награди. О свему овоме нема ни речи у причи коју је Христос непричао о дељењу таланата. По његовим речима домаћин, Бог, дао је сваком свом слуги његов посао.

(12) КАДА ЉУБАВ ПРЕМА БОГА ИСПУНИ ВАШЕ СРЦЕ, КАКО ЋЕМО ПРИСТУПИТИ ЖИВОТУ ЈЕ У СКРОМНИМ ДУЖНОСТИМА?

Не само пред очима, радећи као људи да угађају, већ и као слуге Христове, извршавајући вољу Божију од срца. Вољно служите као Господ, а не као људи, (Ефежани 6:6-7)

И при обављању најнижих дужности можемо служити Господу са љубављу. Ако је у нашим срцима Божја љубав, она ће се показати и у нашем животу. Христов миомирис окружиће нас, и наш ће утицај бити на благослов и срећу других.

(13) АКО СУ НАШИ ОДНОСИ ДОБРИ СА БОГОМ, ШТА ЋЕ БИТИ ВАША МОТИВАЦИЈА У СВИМ СТВАРИМА?

А шта год да чините, чините то од срца, као према Господу, а не као

према људима: (Колошани 3:23)

Не чекајте на ванредне прилике или марочите способности да бисте отпочели рад у Божјем делу. Не брините се о томе шта ће свет мислити о вама. Ваши напори неће бити узалудни ако ваш свакодневни живот сведочи о чистоти и искренности ваше вере, и ако су се други уверили да хоћете радо да им помогнете.

(14) ШТА ЋЕ РЕЗУЛТИРАТИ ИЗ ЖИВОТНЕ ВЕРЕ И ДЕЉЕЊА?

Али ово кажем: Ко сеје тврдим, жеће и тврдим; а ко посеје благослов, пожњеће благослов. (2 Corinthians 9:6)

И најмањи и најсиромашнији Исусови ученици могу бити на благослов другима. Можда они и нису свесни да чине добро, па ипак из њих струји река богатих благослова. А плодови њиховог рада видеће се тек на дан великог обрачуна. Они не знају и не осећају да чине нешто велико, нити ее брину за успех свог труда. Они иду мирно својим путем и верно врше посао који им је Бог по својој мудрости доделио. Њихов живот заиста неће бити некористан. У њиховим срцима учвршћује се све више Христов лик. Они раде удружени са Богом већ у овом животу и спремају се за узвишенији рад и непомућену радост у вечном животу.

*Захвалан сам Исусу што је
препустио небеску славу да служи
потребама човечанства.*

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

Молим се за Светог Духа да ме води да следим Христов пример евангелизације: прво, да се мешам са људима и будем пријатељ; друго, да покажем саосећање са њиховим физичким потребама и стекнем њихово самопоуздање; а затим им саопштим добру вест јеванђеља.

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

Схваћам да ће најбогатији духовни благослов и раст доћи онима који буду служили другима. Посвећујем свој живот Божјој служби и молим се да ме Он води у служби за друге.

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Lesson 11

Упознавање Бога

**(1) ШТА ЈЕ ИКАДА
СВЕПРИСУТНИ ИЗВОР КОЈИ
ОТКРИВА БОГА И ЊЕГОВУ
НЕВЕРОВАТНУ СЛАВУ?**

*Небеса казују славу Божју, и дела
руку Његових гласи свод небески.
(Псалм 19:1)*

ог се служи разним средствима да би нам се открио и довео нас у уску везу са собом. Природа нам непрестано го вори о Богу, и отворено срце постаје способно да осети љубав и славу Бога, који се откривају преко његових дела. Пажљиво ухо чује и разуме Божји глас у природи. Зелена поља, горостасно дрвеће, пупољци и цветови, облаци који путују небом, киша, поток који жубори, величанственост неба утичу на наша

срца и позивају нас да упознамо Створитеља свих ствари.

Наш Спаситељ уплео је свуда у своје дивне поуке упоређења из природе. Дрвеће, птице, цвеће по долинама, брда, језера и дивно украшени небески свод, као и све прилике и догађајм у обичном животу, повезани су уско са речју истине. Зато се сећамо. Спаситељевих поука и усред брига и патњи земаљског живота.

Божја је воља да његова деца науче да цене његова дела, да налазе задовољство у једноставној и тихој лепоти која украшава наш земаљски стан. Бог воли спољашњу лепоту, али изнад свега воли чистоту и лепоту карактера. Он жели да негујемо чистоту, скромност и племениту лепоту.

(2) У СРЕДИНИ НАШЕГ ЗАУЗЕТОГ ЖИВОТА, КАКО МОЖЕМО ДА ВИДИМО И ЧУЈЕМО БОГА КОЈИ НАМ ГОВОРИ?

Gneveći se ne grešite; razmislite u srcima svojim na posteljama svojim, i utolite. (Псалм 4:4)

Кад бисмо пажљиво посматрали Божја створеља, добили бисмо драгоцене поуке о поуздању у Бога и послушно сти. Почевши од звезда, које путују кроз свемир већ хиљадама година одређеним правцима, па до најситније прашине која лебди у ваздуху — све се покорава Божјој вољи.

(3) КАКО БОГ ОТКРИВА СВОЈУ САМИЛОСТ ЗА СВЕ ШТО ЈЕ СТВОРИО?

Не продају ли се два врапца за један динар? Па ни један од њих не може пасти на земљу без оца вашег. А вама је и коса на глави сва избројана. (Матеј 10:29, 30)

Створитељ се брине за све и одржава све што је створио. У његовци су рукама безбројни светови свемира, али Он се стара у исто време и о потребама малог врапца, који безбрижно и без страха цвркуће своју једноставну песмицу. Небески Отац води бригу о човеку кад иде на свој свакодневни рад, кад се моли Богу, кад иде на починак, и јутром кад се буди. Он види богаташа кад се гости у својој палати и сиромаша кад своју дечицу скупља око свог оскудног стола — над сваким бди нежно око небеског Оца. Ниједна суза није потекла за коју Бог не зна, нема тога смешка који Он није приметио.

(4) КАД ВОЛИМО ГОСПОДА И ПОВЕРИМО МУ ЖИВОТ У РУКЕ, КАКВУ БЕЗБЕДНОСТ ИМАМО?

Али знамо да све добро функционира онима који воле Бога, онима који су позвани према својој намери. (Римљани 8:28)

Кад бисмо ово веровали, брзо бисмо се ослободили свих узалудних брига. Онда се не бисмо у животу толико пута разочарали, све своје

велике и мале бриге предали бисмо у руке Онога кога не може збунити мноштво брига нити га може притиснути наш терет. Ми бисмо тада осетили такав душевни мир, какав одавно нисмо имали.

**(5) ШТА ЋЕ БОГ УЧИНИТИ
„СВИМ СТВАРИМА“ У КОРИСТ
СВОЈЕ ИСКУПЉЕНЕ ДЕЦЕ
КОЈА ЋЕ БИТИ СЛАВНИЈА
НЕГО ШТО МОГУ И
ЗАМИСЛИТИ?**

*I reče Onaj što seđaše na prestolu: Evo
sve novo tvorim. I reče mi: Napiši, jer
su ove reči istinite i verne.
(Откривење 21:5)*

Кад уживамо у лепоти и милини ове земље, сетимо се будућег живота, у коме се неће знати за јад греха и за смрт, и у коме природа неће више носити трагове проклетства.

Створимо у машти слику домовине блажених и сетимо се да ће бити много лепша него што је у стању да замисли и најсмелија машта. У разноврсним даровима којима је Бог обдарио природу видимо тек слаби одсјај његове сдаве. У Светом писму пише: „Што око не виде, и ухо не чу, и у срце човска не дође, оно спреми Бог за оне који га љубе.” (1. Кор. 2, 9.)

Песници и ботаничари могу о природи много да кажу, али хришћанин са великом радошћу ужива у њеним лепотама, јер он види у њима Божје дело, и у сваком цвету, грму и дрвету види његову љубав.

Нико не разуме право значење гора и долина, река и језера, који у љима не види израз Божје љубави према нама људима.

(6) КАДА СМО У УСАГЛАШЕНОСТИ СА ЊЕГОВИМ ДУХОМ, КОЈЕ ЛЕКЦИЈЕ О БОГУ СЕ ОТКРИВАЈУ?

*Он љуби правду и суд, доброте је
Господње пуна земља (Псалм 33:5)*

Бог нам говори својим брижљивим старањем и утицајем свога Духа на наше срце. Из нашег обичног живота, из наше околине, као и из разних прилика свакодневног живота, можемо црпсти драгоцене поуке, само ако су наша срца отворена да их приме.

(7) ЗАШТО СУ ИСКУСТВА ПАТРИЈАРХА И ПРОРОКА ЗАПИСАНА У ПИСМУ?

*Јер оно што је раније написано
написано је за нашу доктрину, да
бисмо кроз стрпљење и утеху могли
имати наде. (Римљани 15:4)*

Бог нам говори својом Речју. Из ње упознајемо боље његово биће, његово поступање с људима и његови велико дело спасења. Пред нама су огворене књиге пророка и патријараха и других светих људи из старине. И они су били људи „као и ми”. (Јаков 5, 17.) И они су се борили с разочарањима, били су изложени

искушењима, којима су каткад и подлегли, али су се опет дизали и Божјом милошћу одно- сили победу. Ови примери храбре нас у нашим напорима да чинимо правду.

Кад читамо о дивним искуствима ових људи, о светлости, љубави и благословима којима су се они раловали, кад читамо о њиховим делима која су чинили кроз поклоњену милост, тада се у нашим срцима пали пламен светог одушевљења, испуњава нас онај Дух који је радио у њима, и у нама се буди жеља да постанемо слични њима, и да, као и они, ходимо с Богом.

(8) КОЈА СУ ДВА ПОСЕБНА БЛАГОСЛОВА КОЈА СЕ ОТКРИВУЈУ ПРОУЧАВАЊЕМ ПИСМА?

Испитај слова, јер мислиш да у њима имаш вечни живот; и она сведочи за мене. (Јован 5, 39),

Исус вели за књиге Старог завета — а колико то више важи за књиге Новог завета — „оне сведоче за мене”, за Спаситеља — Онога у коме су усредсређене све наше наде у вечни живот. Да, цело Свето писмо говори о Христу. Од првог извештаја о стварању света: „Од онога што је постало ништа није постало без ње” (Јов. 1, 3), па све до последњег обећања: „Ево ћу доћи скоро” (Откр. 22, 12), свуда читамо о његовим делима и чујемо његову реч. Ако хоћете да се упознате са Спаситељем, проучавајте Свето писмо.

(9) ЗАШТО ЈЕ УПОЗНАВАЊЕ БОГА КРОЗ ПРОУЧАВАЊЕ МЕДИТАЦИЈЕ, НА ЊЕГОВУ РЕЧ, ВРЛО ВАЖНО?

„Речи које вам ја рекох дух су и живот су.” (Јован 6, 63.)

Испуните своја срца Божјим речима. Оне су као жива вода, која ће угасити вашу жеђ. Оне су живи небески хлеб. Исус каже: „Ако не једете тела Сина човечјега и не пијете крви његове, нећете имати живота у себи.” (Јован 6, 53.) Даље објашњава: „Речи које вам ја рекох дух су и живот су.” (Јован 6, 63.) Наше тело се развија и расте од онога што једемо и пијемо. Како у телесном тако и у духовном животу: оно што примамо у себе и о чему размишљамо даје нашем духовном животу снагу и јачину.

(10) КАО ПАВЛЕ, НА ВЕЛИЧАНСТВЕНОЈ ТЕМИ БИБЛИЈЕ ДА ЛИ ТРЕБА ДА ЗАДРЖАВАМО И ДЕЛИМО?

Јер нисам мислио да бих требало да знам било шта међу вама, осим Исуса Христа, који је био разанет. (1 Корићани 2:2)

Предмет спасења проучавају и анђели. Он ће бити предмет хвалоспева избављених кроз безбројна stoleћа вечности. Зар он не заслужује да се брижљиво проучава? Неописиво Христово милосрђе и његова љубав, жртва коју је принео за

нас, изискује од нас озбиљно и свестрано проучавање. Стога треба што више да размишљамо о личности нашег Спаситеља и Посредника и о његовом задатку да спасе од греха свакога који верује у њега. Ако нашу пажњу посветимо овим небеским стварима, онда ће вера и љубав ојачати, наше молитве биће пријатније Богу, јер ће све више бити прожете вером и љубављу. Наше ће поверење у Исуса расти из дана у дан, наша искуства о његовој дивној моћи, која спасава све оне који му се моле, биће богатија.

(11) НА КАКВУ ВРСТУ УТИЦАЈА НАС ПИСМО УПУЋУЈЕ ДА СЕ ЗАДРЖИМО ДА БИСМО ЈАЧАЛИ СВОЈ ЛИК?

А даље, браћо моја, шта је год истинито, шта је год поштено, шта је год праведно, шта је год пречисто, шта је год прељубазно, шта је год славно, и још ако има која добродетељ, и ако има која похвала, то мислите, (Филипињани 4:8)

(12) КАКО ДОБИЈАМО ЗНАЊЕ О БОГУ МЕДИТАЦИЈОМ О ЊЕГОВОЈ РЕЧИ И ЊЕГОВОЈ СВЕТОСТИ, КАКАВ ЕФЕКАТ ЋЕ БИТИ ОСТВАРЕН НА НАМА И НАШЕ КРАЈЊЕ СВЕДОЧЕЊЕ ОСТАЛИМА?

Али онолико колико нас, гледајући славу Господњу отвореног лица, ми се претварамо у исту слику из славе

у славу, као Дух Господњи. (2 Корићани 3:18)

Кад посматрамо савршенство нашег Спаситеља, тада се у нама буди жеља за нашим потпуним унутрашњим обновљењем по угледу на његову чистоту. У нама се буди жарка жеља да постанемо слични Ономе кога обожавамо. Што више мислимо о Христу, то ћемо више говорити и другима о њему и објавићемо га свету.

(13) КОГА ЋЕ БОЖЈА РЕЧ ОСВЕТЛИТИ И УЧИНИТИ МУДРИЈИМ?

Закон је Господњи савршен, крепи душу; сведочанство је Господње верно, даје мудрост невестице. (Псалм 19:7)

Свето писмо није писано само за учене; напротив, оно је намењено за народ. Велике спасоносне истине изнете су у њему јасно као дап. Нико неће пасти у заблуду и изгубити прави пут осим оних који иду за својим личним мишљењем, уместо за јасно изложеном Божјом вољом.

(14) ЗАШТО ЈЕ ЛИЧНО ПРОУЧАВАЊЕ БОЖЈЕ РЕЧИ ТАКО БИТНО?

Настојте да будете искрени према Богу, као радник који се нема чега да се стиди, а закон управља речју истине. (2 Тимотеј 2:15)

Што се тиче науке Светог писма, не треба да слушамо шта људи кажу о њој, већ треба сами да испитујемо Божје речи. Ако допустимо да други мисле за нас, изгубићемо сопствену снагу, оштетићемо своје способности. Ако не развијамо наше душевне способности проучавањем драгоцених предмета, оне ће закржљати и на крају нећемо више бити способни да потпуно разумемо Божје речи. Способности нашег ума ће се проширити ако се трудимо да пронађемо везу међу предметима о којима Библија говори, упоређујући стих са стихом и један духовни предмет са другим. Наш разум развија се најбоље детаљним проучавањем Светога писма. Ниједна друга књига не може да тако оплемени наше мисли, да ојача наше, душевне способности, као што то могу да учине дубоке, оплемењујуће истине Светог писма. Када би се Божја реч проучавала као што треба, онда би се људи одликовали ширином ума, племенитошћу карактера и чврстином намера, који се данас тако ретко налазе.

(15) КОЈИ ТИП СТУДИЈА ЋЕ НАМ НАЈБОЉЕ КОРИСТИТИ?

У срце своје затворио сам реч Твоју, да Ти не грешим. (Псалм 119:11)

Од брзог читања Светог писма немамо много користи. Неко може прочитати и цело Свето писмо, па ипак да не схвати његову лепоту и да не разуме његово велико сакривено

благо. Темелјито проучавање појединих места, док нам њихова садржина не постане потпуно јасна, док не схватимо потпуно план спасења, вреди много више неголи површно читање многих глава без одређеног циља и без намере да нешто научимо.

Имајмо своју Библију увек уз себе. Читајмо је кад год нам се пружи прилика за то, покушајмо упамтити извесне стихове. Чак и путем можемо читати неке одсеке Светог писма и размишљати о њима.

(16) КАКО ТРЕБА ПРИСТУПИТИ НАШЕМ ПРОУЧАВАЊУ БИБЛИЈЕ АКО ТРЕБА ДА ТАЧНО РАЗУМЕМО ЊЕНЕ НАЈДУБЈЕ ИСТИНЕ?

За заповест за наредбом, заповест за заповедом, заповест за заповедом, заповест за заповедом; (Исаија 28:10)

Праву мудрост не можемо докучити без озбиљног проучавања и дубоког истраживања са молитвом. Многи делови Светог писма тако су јаени да је немогуће да се неправилно схвате, али има таквих чији садржај није тако јасан да би се могао одмах разумети. Поједина места се морају упоређивати с другима. Главни услови за правилно разумевање јесу: брижљиво истраживање и предано размишљање, праћено молитвом. Овакво проучавање донеће богату награду. Као што рудар проналази жилу племенитог метала, иако је

сакривена дубоко у земљи, тако ће и омај који неуморно истражује скривено благо Божје речи наћи истине од највеће важности. Али за очи немарног читаоца оне ће остати вечито сакривене. Надахнуте Божје речи, ако се приме у срце, биће као струје живе воде.

(17) ЗАШТО ЈЕ МОЛИТВА, КОЈА ТРАЖИ ПРОСВЕТЉЕЊЕ ДУХА СВЕТОГА, ВАЖНА ПРЕ ПРОУЧАВАЊА ПИСМА?

Позовите ме, па ћу вам одговорити и рећи ћу вам велике и тајне ствари које не знате. (Јеремија 33:3)

Свето писмо не треба никад да проучавамо без молитве. Пре него што га отворимо, треба да се помолимо за помоћ Светог Духа, коју ћемо сигурно добити. Кад је Натанаило дошао код Исуса, Спаситељ је узвикнуо: „Ево правога Израиљца, у ком нема преваре!” Натанаило запита: „Одакле ме познајеш?” Исус му одговори: „Пре него што те позва Филип, видео сам те кад си био под смоквом.” (Јован 1, 47. 48.) Исус ће и нас видети на усамљеном месту молитве, кад га молимо да нам помогне да упознамо праву истину. Анђели из света светлости биће вође оних који понизним срцем моле за Божју помоћ.

(18) КО ЈЕ ОТКРИО БОЖАНСКУ ИСТИНУ?

А кад дође он, Дух истине, водиће вас у сву истину; јер он неће говорити о себи, него ће говорити оно што чује, и рећи ће вам шта ће бити унапред. (Јован 16:13)

Свети Дух узвисије и слави Спаситеља. Он настоји да нас упозори на чистог и праведног Господа Исуса Христа и на спасење које је Он извојевао. Исус каже о Светом Духу: „Јер ће од мога узети, и јавиће вама.” (Јован 16, 14.) Овај Дух истине је једини прави учитељ, божанске истине. Колико Бог високо цени човечји род види се по томе што је допустио да његов Син умре за наше спасење, и што нам је дао свога Светог Духа за нашег сталног пратиоца и учитеља.

У Божјој Речи налазим учење, стрпљење, утеху и наду. Молим Га за горућу жељу да то проучим како бих могао сакрити Његову истину у свом срцу и не грешити се против Њега.

Заокружити: Да Неодлучан

Молим се за Духа Светога да ми буде Учитељ и да ми понизно срце. Молим се за мудрост како бих могао правилно да саставим линију по линију и правило по правило и да разумем истину.

Заокружити: Да Неодлучан

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

[illegible]

Лекција 12

Молитва и захбаљивање

(1) ЗАШТО ЈЕ КОНТАКТ СА БОГОМ КРОЗ МОЛИТВУ ТАКО ВАЖАН?

Тада ћете ме позвати и ићи ћете ми се молити, а ја ћу вам одговорити. (Јеремија 29:12)

Бог нам говори кроз природу, кроз Свето писмо, кроз своје провиђење и кроз дејство Светога Духа. Али ово није довољно; ми морамо да му отворимо наше душе. Да бисмо водили прави духовни живот, морамо ступити у праву везу с нашим небеским Оцем. Ако у својој унутрашњости тежимо Богу и посматрамо и дивимо се његовим делима, његовом милосрђу и његовим благословима, то још увек није доказ да смо с њиме у уској вези

У молитви отварамо своја срца Богу као своме пријатељу не зато што је потребно да му кажемо ко смо и шта нам треба, него зато да га примимо у своја срца. Молитва не чини да Бог сиђе к нама, она нас подиже к Богу.

(2) ШТА ИСУС ТРАЖИ ОД НАС ДОК МУ СЕ ПРИБЛИЖАВАМО У МОЛИТВИ?

Баци на њега све своје бриге, јер он брине о теби. (1 Петар 5:7)

Христос је учио своје ученике кад је био на земљи како треба да се моле Богу. Он их је упућивао да саопште Богу своје свакодневне потребе и да све своје бриге повере њему. И за нас важи његово обећање да ће услишити наше молитве.

(3) КАДА ЈЕ ХРИСТ БОРАВИО НА ЗЕМЉИ, КОЈИ ЈЕ ПРИМЕР ДАО У ВЕЗИ ЗАЈЕДНИЦЕ СА ОЦЕМ У МОЛИТВИ?

А ујутру, врло рано уставши, изађе и оде насамо, и онде се мољаше Богу. (Марко 1:35)

Исус се често молио Богу док је живео међу људима. Спаситељ је примио на себе наше потребе и наше слабости, и Он се усрдно молио свом небеском Оцу за снагу и помоћ да би могао испунити свој задатак. Он нам је у свему пример. Он нам је постао брат у нашим слабостима, „који је у свачему искушан, као и ми”, али је остао безгрешан и победио је свако

зло. Он је прошао кроз душевне борбе и патње којима су изложени људи у овом грешном свету. Пошто је био у људском телу, осећао је потребу за молитвом и ценио је. Он се радовао и тешио кад је био у вези са Богом. А кад је Избавитељ људи, Божји Син, осећао потребу за молитвом, колико више ми, слаби и грешни људи, треба да осећамо потребу за искреном и сталном молитвом.

(4) КАКО ДА ПРИЂЕМО БОГУ У МОЛИТВИ?

Уђимо дакле слободно на престо благодати, да бисмо примили милост и пронашли благодат у време потребе. (Јевреји 4:16)

Наш небески Отац чека да на нас излије свој благослов. Захваљујући његовој милости можемо непрестано пити из извора његове безграничне љубави. Зар није чудновато што се тако мало молимо? Бог је увек приправан да саслуша искрену молитву своје најмање деце, па ипак се устручавамо да му поверимо своје потребе. Шта мисле небески анђели о људима, јадним, немоћним, изложеним искушењима, које Бог тражи у својој бескрајној љубави да их саслуша и да им помогне, кад виде да се они ипак тако мало моле и имају тако мало вере? Анђели се радују што могу да служе Богу и да бораве у његовој близини. Њихова је највећа радост да буду у уској вези са Богом. А деца овога света, којима је

божанска помоћ тако потребна, изгледа да су задовољна и без светлости његовог Духа и без везе с њиме.

(5) КОЈА СУ ДВА КЉУЧА САВЛАДАВАЊА ИСКУШЕЊА?

Пази и моли се Богу да не паднеш у искушење; јер дух је срце, а тело је слабо. (Матеј 26:41)

Тама злога окружује верне који занемарују молитву. Сотонска искушења наводе их на грех зато што не искоришћују дар милости, који им је Бог дао у молитви. Како могу Божја деца да се не моле, кад је молитва кључ у рукама вере који отвара ризнице неба, у којима се чувају неизмерна блага Свемогућег?

Без непрекидне молитве и ревног бдења излажемо се опасности да постанемо немарни и да се удаљимо с правога пута. Наш противник стално нам подмеће препреке на путу к престолу милости, да не бисмо усрдном молитвом и озбиљном вером добили снагу и милост од Господа и одупрли се искушењима.

(6) КАО ДАВИД, КОЈИ НАШ ДУХОВНИ УСЛОВ МОРА БИТИ ИСПУЊЕН ДА БИ БОГ ОДГОВОРИО НА НАШЕ МОЛИТВЕ?

Божје! Ти си мој Бог, Теби рањеном, моја душа жеђа за Тобом, моје тело жуди за Тобом у сувој, жедној и

безводној земљи. (Псалми 63:1)

Бог може услишити наше молитве само под извесним условима. Један од првих услова је да осетимо потребу за његовом помоћи. Он је обећао: „Излићу воду на жеднога и потоке на суху земљу.” (Ис. 44, 3.) Они који су гладни и жедни правде и који искрено траже уску везу са Богом треба чврсто да верују да ће Бог услишити њихове жеље. Али пре но што приме Божји благослов, морају отворити своја срца утицају божанског Духа.

(7) КАКО ТРИ КОРАКА МОРАМО ДА НАПРАВИМО ДА ДОБИЈЕМО ОДГОВОРЕ НА НАШЕ МОЛИТВЕ?

***“А ја вам кажем: питајте и даће
вам се; тражите и наћи ћете;
куцајте и отвориће вам се. (Luke
11:9)***

Наша велика потреба је сама доказ који најречитије говори за нас. Али ми морамо тражити Господа, да би Он могао учинити нешто за нас. Он каже: „Иштите, и даће вам се.” (Матеј 7, 7.) Он, „који свога Сина не поштеде, него га предаде за нас, како дакле да нам с њим све не дарује?” (Римљ. 8, 32.)

(8) КАКО ПОБУНА УТИЧЕ НА НАШЕ МОЛИТВЕ?

***Ко одврати ухо да не чује закон,
гадна је и његова молитва.***

(Пословице 28:9)

Бог нас неће услишити ако смо у своме срцу неправедни и ако гајимо неки грех. Али, Он увек испуњава молитву сломљеног срца које се каје. Ако поправимо неправде којих смо свесни, тада ће Бог сигурно услишити наше молитве. Ми не можемо Божју милост задобити својом заслугом. Само Христова заслуга и праведност могу нас спасти од греха; само његова крв може нас очистити од наших безакоња. Ми морамо прихватити Божје услове.

(9) ШТА ЈЕ СЛЕДЕЋИ БИТНИ ЕЛЕМЕНТ У ПРИМАЊУ ОДГОВОРА НА НАШЕ МОЛИТВЕ?

Зато вам кажем: Све што тражите у својој молитви, верујте да сте је примили; и биће вам.
(Марко 11:24)

Други услов да молитва буде услишена јесте вера. „Јер онај који хоће да дође к Богу ваља да верује да има Бог и да плаћа онима који га траже.” (Јевр. 11, 6.) Да ли се управљамо по његовом упутству? Његова су обећања неограничена, а Онај који их је обећао веран је да их испуни. Ако и не добијемо одмах оно што тражимо, ипак треба да верујемо да Бог чује наше молитве и да ће нам одговорити на њих. Много пута смо у заблуди и кратковиди, па тражимо оно што нам неће бити од користи. Наш небески Отац у својој љубави испуњава наше молитве, дајући нам

баш оно што је најбоље за нас; оно што бисмо ми сами желели кад бисмо кроз Светога Духа упознали право стање ствари. Иако нам можда изгледа да наше молитве нису услишене, ипак треба чврсто да верујемо у његово обећање. Време кад ћемо бити услишени сигурно ће доћи, и ми ћемо примити благослов баш онда кад нам буде најпотребнији. Али је велика смелост очекивати да молитва буде услишена баш онако како ми то желимо. Бог је премудар да би погрешио; Он је предобар да би ускратио праведнима оно што им служи на добро. Зато се уздајте чврсто у њега, мада ваше молитве још нису услишене. Поуздајте се чврсто у његово обећање: „Иштите, и даће вам се.”

(10) АКО МИ, У СКРОМНОЈ И ПОВЕРЉИВОЈ ВЕРИ, УЧИНИМО ДА БОГ ЧУЈЕ ВАШЕ ПОТРЕБЕ, КАКВО ВЕЛИКО ОБЕЋАЊЕ МОЖЕМО ДА ТРАЖИМО?

И то је слобода коју имамо с њим да нас, ако нешто питамо по његовој вољи, услиши. А када знамо да нас чује шта год тражимо, знамо да ће нам дати оно што тражимо. (1 Јован 5:14-15)

Наше тешкоће само ће се повећати ако пре него што верујемо, обраћамо пажњу на сумњу и страх, или ако хоћемо да решимо све тајне. Али ако дођемо пред Бога са осећањем наше немоћи и слабости, онакви какви смо; ако понизно и с вером поверимо

све што тишти нашу душу њему који зна све најбоље, који познаје сва своја створења и који својом речју и својом вољом управља свим, Он ће чути наше болије узвике и расветлиће наша срца. Искрена молитва довешће нас у уску везу са бескрајном мудрошћу. Иако можда у овом тренутку немамо никакав очигледан доказ данас. Спаситељ воли и има саучешћа према нама, ипак је то тако. Можда нећемо осетити његов видљиви додир, па ипак његова рука почива на нама с нежним саучешћем.

(11) КАКО ЈЕ БОЖИЈИ ОПРОШТАЈ ОДРЕЂЕН?

Јер ако опростите људима њихове преступе, опростиће вам и ваш небески Отац. Али ако људима не опростите преступе њихове, неће вам опростити ни Отац ваш.
(Матеј 6:14-15)

Ако тражимо од Бога милост и помоћ, морамо бити прожети љубављу и да смо готови да и сами опраштамо. Како се можемо молити: „Опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим” (Мат. 6, 12), а да у срцу гајимо непомирљивост? Ако очекујемо да наша молитва буде услишена, морамо и ми на исти начин и у истој мери опраштати другима, као што очекујемо опроштеље наших греха.

(12) КОЛИКО ЧЕСТО НАША СРЦА БИВАЈУ У СЈЕДИЊЕЊУ СА БОГОМ У ДУХУ МОЛИТВЕ?

*„Да вам се не досади молитва; и стражите у њој са захваљивањем.”
(Кол. 4, 2.)*

Истрајност у молитви је такође један од услова да будемо услишени. Ми се морамо увек молити Богу ако желимо да наша вера ојача и да стекнемо више искуства. „У молитви будите једнако”, пише апостол Павле. (Римљ. 12, 12.) „Да вам се не досади молитва; и стражите у њој са захваљивањем.” (Кол. 4, 2.) Петар саветује оне који верују: „Будите мудри и трезни у молитвама.” (1. Петр. 4, 7.) Савет апостола Павла гласи: „У свему молитвом и мољењем са захваљивањем да се јављају Богу искања ваша.” (Филиб. 4, 6.) Апостол Јуда каже: „А ви, љубазни... молит се Богу Духом Светим и сами себе држите у љубави Божјој.” (Јуда 20. 21.) Трајна молитва је непрекидна веза душе са Богом. Ома помаже да се живот који излази од Бога улива у наш и враћа се опет Богу у облику чистоте и светости.

Нема времена нити места које би било незгодно за молитву. Требали бисмо уложити све напоре да одржимо контакт између Исуса и нас самих. Уску везу са Богом можемо одржавати на сваком месту и у свакој прилици. Они који су своје срце отворили благослову и помоћи Божјој живеће у атмосфери која је светија од атмосфере ове земље и биће у сталној

вези са небом. Искористиће сваку прилику да се сместе тамо где могу да приме зраке светлости са неба.

Захвалан сам на великој привилегији коју ми је Бог доделио да могу у било ком тренутку да му се обратим, кроз Христа, у молитви.

Заокружити: Да Неодлучан

Схваћам да је контакт са Господом у молитви наша животна линија до неба. Моја је жеља да живим у сталној вези са Њим и искусим Његов трајни мир кроз дар молитве.

Заокружити: Да Неодлучан

Верујем да Бог чује и одговара на моје молитве у свом савршеном времену и у складу са својом савршеном вољом.

Заокружити: Да Неодлучан

Прихватам Божји позив да дођем „смело пред Његов престо благодати“ у молитви како бих стекао помоћ, благодат и милост која ми је потребна у свакодневном ходу с Њим.

Заокружити: Да Неодлучан

Лекција 13

Моћ молитве

(1) ШТА ЈЕ РЕЗУЛТАТ ПРИВАТНЕ МОЛИТВЕ?

А ти, кад се молиш, уђи у свој подрум и затвори врата и помоли се Оцу своме који је у тајности; и Отац твој који види у тајности, платиће ти отворено. (Матеј 6:6)

Ми морамо да се молимо и у породичном кругу, али не смемо занемарити молитву насамо, тајну молитву, која даје живот нашој души. Немогуће је да духовно напредујемо ако занемарујемо тајну молитву. Није довољно да се молимо само у кругу породице или јавно. Потребно је да наше срце у самоћи и тишини отворимо Божјем оку које све види. Тајну молитву треба да чује само Бог. Овакве молитве не треба да чује ниједно радознало ухо. Приликом

овакве молитве душа је слободна од свих спољашњих утицаја и узнемиравања. Тихо али усрдно твоја молитва треба да се пење Богу. Благ и трајан утицај извираће од Онога који услишава тајне молитве, и чије су уши отворене на молбе наших срдаца. Тихом и једноставном вером душа одржава везу са Богом и прима зраке божанске светлости, који јој дају јачину и издржљивост у борби против сотоне. Бог је наша снага!

Молимо се насамо, али и при свакодневном раду. Отварајмо често своја срца Богу. Тако је ходио Енох са Богом. Овакве тихе молитве се дижу као скупоцени кад ка престолу милости. Сотона не може да победи онога чије је срце одано Богу.

(2) КОЈЕ УПУТСТВО У ОВОМ СТИХУ ПОЈАЧАВА ЗНАЧАЈ МОЛИТВЕ?

*Радујте се увек.
(1 Солуници 5:17)*

Нема времена нити места које би било незгодно за молитву. Ништа нас не може задржати да наша срца не управимо Богу у усрдној молитви. И усред уличне вreve, и при свом обичном раду можемо се молити Богу и тражити његову божанску помоћ. Тако је чинио Немија када је износио своју молбу пред цара Артаксеркса. Уску везу са Богом можемо одржавати на сваком месту и у свакој прилици. Отворимо своја срца и позовимо Исуса: „Доћи и усли се у моје срце као небески гост!”

Ако је атмосфера око нас покварена, не удишимо тај ваздух, већ живимо у чистој атмосфери неба. Ако своје срце управимо Богу у усрдној молитви, онда ћемо онемогућити сваки приступ нечистим жељама и рђавим мислима. Они који су своје срце отворили благослову и помоћи Божјој живеће у атмосфери која је светија од атмосфере ове земље и биће у сталној вези са небом.

(3) КОЈИ ЈЕ РЕЗУЛТАТ НАШЕ СТАЛНЕ ВЕЗЕ СА ХРИСТОМ?

Ко се Тебе држи, чуваш га једнако у миру, јер се у Тебе узда. (Исаија 26:3)

Треба да имамо јаснији појам о Христу, потпуније разумевање вечних истина. Потребно је да лепота његове светости испуни срце Божје деце, а то ће се остварити ако се молимо Богу да нам помогне да боље разумемо небеске ствари.

Подигнимо наше душе горе, да Бог може улили у њих дах небеског живота. Ми можемо тако да живимо пред Богом, да се при сваком изненадном кушању наше мисли обраћају тако природно Богу као што се цвет окреће према сунчевој светлости

(4) КАКВО ОБЕЋАЊЕ БОГ ТАКО МИЛОСТИВО ШИРИ НА СЛОМЉЕНО СРЦЕ?

„Исцељује оне који су скрушена срца и лечи туге њихове.” (Пс. 147, 3.)

Поверите Богу све своје бриге, своје радости, потребе, невоље, све што вас притискује и мучи. Ваш терет неће му никад бити тежак; због вас се неће никад уморити. Он, који је избројио власи на вашој глави, није равнодушан према потребама своје деце. „Јер је Господ милостив и смиљује се.” (Јаков 5, 11.) Наш јад и наш вапај дира његово срце. Саопшtimo му све што притискује нашу душу.

Ништа није тешко за Онога који носи сав свет и управља целим свемиром. Он не пропушта ништа што служи нашем миру. У књизи нашег животног искуства не постоји ниједна тамна страница коју Он не би разумео, нити проблем који Он не би могао да реши. Њему не може измаћи ниједна несрећа која задеси и најмањег између његових следбеника, ниједна брига која их мучи, нити пак радост. Он чује сваку нашу искрену молитву. „Исцељује оне који су скрушена срца и лечи туге њихове.” (Пс. 147, 3.) Однос између Бога и сваког овог који верује у Бога тако је нежан и искрен, као да је само због њега послао у смрт свог милог Сина.

(5) У ЧИЈЕ ИМЕ ТРЕБА ДА СЕ МОЛИМО?

„Ја вас изабрах... да што год заштите у Оца у име моје, да вам да.” (Јован 15, 16.)

Исус каже: „Искаћете у име моје, и не велим вам да ћу ја умолити Оца за вас, јер сам Отац има љубав к вама

као што ви имате љубав к мени.”
(Јован 16, 26. 27.). Молити се у
Исусово име значи више него само
споменути његово име на почетку и
на свршетку молитве. Ми морамо да
се молимо у смислу и духу Исусовом,
да верујемо у његова обећања, да се
уздамо у његову милост и да чинимо
његову вољу.

(6) КОЈА ДЕЛА ПРАКТИЧНОГ ХРИШЋАНСТВА ТРЕБА КОМБИНОВАТИ СА НАШИМ МОЛИТВАМА И БОГОСЛУЖЕЊЕМ?

*Јер је ова вера чиста и без мане пред
Богом и Оцем: посећивати
сиромаше и удовице у невољи и
чувати се неокаљаних од света.
(Јаков 1:27)*

*А један од вас рече им: Идите у
миру и загрејте се и наситите се, а
не на телесну потребу; (Јаков 2:16)*

Бог не тражи од нас да постанемо
пустињаци или калуђери и да се
сасвим повучемо да бисмо се
посветили њему. Наш живот треба да
буде сличан Христовом животу: и
нама је потребно да будемо насамо са
Богом а и да се дружимо са људима.
Ко се само моли а ништа не ради,
убрзо ће престати да се моли или ће
његове молитве постати празна
форма. Чим се људи одвоје из
друштвеног живота, од дужности и
ношења крста једног хришћанина,
чим престану да раде за свог Господа
и Учитеља, који је тако верно радно а

њих, немају више за што да се моле и губе подстицај за молитву. Њихове молитве постају личне и себичне. Они не могу да се моле за потребе човечанства и подизање Христовог царства.

(7) КАКВА ЈЕ СВРХА ХРИШЋАНСКОГ ДРУШТВА?

... Него страшно чекање суда, и ревност огња који ће да поједе оне који се супроте. (Јевреји 10:25)

ного ћемо изгубити ако не искористимо прилику да се сјединимо са вернима да бисмо се охрабрили за службу Го споду. Истине његове Речи изгубиће много од своје јасноће и значења за нас. Божји Дух престаће да просвећује и оживљује наша срца и да их духовно обнавља својим светим упливом. У нашем хришћанском животу много ћемо изгубити због недостатка хришћанског саосећања према другима. Ко живи само за себе не заузима место које му је Бог поверио. Ако се трудимо да одржимо пријатељство са нашим ближњима, ми ћемо се приближити њима и развијаћемо у нама способности и снагу за службу Богу.

Када би хришћани у свом свакодневном животу више говорили о Божјој љубави, о драгоценим истинама нашег спасења, тада би се њихова срца охрабрила, и они би се узајамно тешили и јачали. Ако се сваки дан трудимо да боље упознамо свог небеског Оца и да стекнемо нова

искуства о његовој милости, тада ће се у нама пробудити жеља да више говоримо о његовој љубави. Ако овако радимо, наша срца ће се одушевити и охрабрити. Кад бисмо више мислили на Исуса и говорили о њему, више бисмо осећали његово присуство.

(8) ДА БУДИМО У МИРУ, ГДЕ БИ НАШЕ МИСЛИ И УТИЦАЈИ БИЛИ УСРЕТСРЕЂЕНИ?

Ко се Тебе држи, чуваш га једнако у миру, јер се у Тебе узда. Уздајте се у Господа довека, јер је Господ Господ Вечна стена. (Исаија 26:3-4)

Мислите на оно што је горе, а не на оно што је на земљи. (Колошани 3:2)

Кад бисмо само толико пута мислили на Бога колико имамо доказа о његовој милости према нама, наше би мисли биле увек управљене на њега; налазили бисмо задовољство да говоримо о њему и да га слаavimo. Ми радо говоримо о пролазним стварима, јер нас занимају. Такође говоримо често и о својим пријатељима, јер их волимо. Наше радости и наше бриге уско су везане са њиховима. Али много више узрока имамо да Бога већма волимо од наших земаљских пријатеља. За нас би требало да је природније да се у мислима највише бавимо њиме, да говоримо о његовој доброти и да слаavimo његову моћ. Богати дарови које нам Он даје не би требало да у толикој мери заузму

наше мисли и нашу љубав, да нам за Бога не преостане времена за размишљање. Они би, напротив, требало да нас сваки дан упућују на нашег небеског Добročинитеља и да нас вежу с њиме везама љубави и захвалности. Ми се сувише бавимо земаљским стварима. Подигнимо своје очи ка отвореним вратима небеске светиње, где ћемо видети светлост Божје славе која се одражава на Христовом лицу, који „може увек спасти оне који кроза њ долазе к Богу”. (Јевр. 7, 25.)

(9) КОЈИ ВАЖНИ ЕЛЕМЕНТ МОРАЈУ ДА ИМАЈУ НАШЕ МОЛИТВЕ?

Не досађујте се молитвом; и чувај у њему са захвалношћу. (Колошани 4:2)

Хвалимо и славимо Господа „за милост његову и за чудеса његова ради синова људских”. (Пс. 107, 8.) Наша побожност не сме да се састоји само у молбама и примању, наше мисли не треба да буду управљене само на наше потребе, него треба да се сећамо и оних добročинстава која при- мамо. Ми се никад не молимо сувише, али смо сувише штедљиви у својим захваљивањима. Сваког дана Бог нам даје дарове милости, па ипак како му мало захваљујемо, како га мало хвалимо и славимо за оно што нам је учинио.

(10) ШТА ЋЕ ТЕЋИ ИЗ СРЦА ОНИХ КОЈИ РАДОСНО

ПОСВЕЋУЈУ ЖИВОТ И ЗНАЧЕ КРИСТУ?

*И једите онде пред Господом Богом својим, и веселите се ви и породице ваше свачим, за шта се прихватите руком својом, чим те благослови Господ Бог твој.
(Поновљени закон 12:7)*

Бог је у старо време дао Израиљцима ова упутства за службу: „И једите онде пред Господом Богом својим, и веселите се ви и породице ваше свачим, за што се прихватите руком својом, чиме те благослови Господ Бог твој.” (5.Мојс. 12, 7.) Оно што чинимо на славу и хвалу Божју треба да чинимо радосним срцем, са песмом и захвалношћу, а не жалосно и нерадо.

Наш Бог је љубазан и милосрдан Отац. Наше служење њему не би требало да нам је тешко, већ да нас чини радосним. Бог неће бити немилостив према својој деци, за коју је предвидео тако дивно спасење. Он је њихов најбољи пријатељ, и ако му служе, могу очекивати од њега утеху и благослов, што ће њихова срца испунити радошћу и љубављу. Божја је воља да сви који му служе налазе утеху у тој служби и да у њој осећају више радости неголи терета. Он жели да они који долазе да му се поклоне понесу собом драгоцено уверење о његовом старању и љубави. Тако би се оснажили за свој свакодневни посао и, надахнути његовом милошћу, у свему поступали поштено и савесно.

(11) КАДА НАШЕ МИСЛИ, РАЗГОВОРИ И МОЛИТВЕ ХВАЛЕ И СЛАВЕ БОГА, ШТА ЋЕ БИТИ ОТКРИВЕНО?

„Онај мене поштује који припоси хвалу на жртву” (Пс. 50, 23),

Приближимо се Христовом крсту. Христос разапет треба да буде предмет нашег размишљања, наших разговора, наше најсветије радости. Увек треба да смо свесни Божјих благослова. Кад упознамо његову неизмерну љубав, онда треба радо да поверимо све оној руци која је нас ради била прикована на крст.

(12) ОД НАШЕГ СХВАТАЊА БОЖЈЕ ДОБРОТЕ, ШТА БИ УВЕК БИЛО НА НАШИМ УСНАМА?

*Нека хвале Господа за милост
Његову, и за чудеса Његова ради
синова људских! И нека принесу
жртву за хвалу, и казују дела
Његова у песмама! (Псалми 107:21-
22)*

Наша се срца прибдижују небу на крилима молитве. Небески становници славе Бога са песмама и музичким инструментима, а кад му и ми захваљујемо од срца, онда наша сдужба постаје слична служби небеских чета. „Онај мене поштује који припоси хвалу на жртву” (Пс. 50, 23), каже Господ. Изиђимо еви пред свога Створитеља са поштовањем и

радошћу, са „захваљивањем и певањем”. (Ис. 51, 3.)

*Схватам потребу за сталном везом
са Богом кроз приватну и јавну
молитву у свом свакодневном
искуству с Њим.*

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

*Схватам важност укључивања
хвале и захвалности Богу за Његову
милост и доброту у мом животу
док се молим.*

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

*Захвалан сам на привилегији да кроз
благослов и молитве дођем пред
Божји престо и положим Његову
страшну моћ у мом животу и
животу оних за које се молим.*

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal black ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper has a slightly textured appearance, typical of standard office or school paper.

Лекција 14

Шта ћемо са сумњом?

**(1) КАКАВ ОДГОВОР ЈЕ ИСУС
ДАО ОНИМА КОЈИ СУ БИЛИ
СКЕПТИЧНИ У ЊЕГОВО
БОЖАНСТВО?**

*Тада један од књижевника и
фарисеја одговори: Учитељу, знамо
да си истинит и задиркујеш ме.
Желели бисмо да видимо ваш знак.
А он им одговори и рече: Зли и
прељубнички род тражи знак; и
неће му се дати знак, осим знака
Јоне пророка. (Матеј 12:38-39)*

Многе хришћане, особито оне који су млади у вери, узнемирава с времена на време нека сумња. У Светом писму има ствари које су за њих неразумљиве и тамне, и сотона управо то употребљава да поколеба њихову веру у Свето писмо као у објављену Божју реч. Они говоре: „Како да нађем прави пут? Ако је Свето писмо заиста Божја реч, како да се ослободим ових сумњи?”

Бог не тражи од нас да верујемо нешто а да нам не да доказе за наше веровање. Његово биће, његов карактер, истинитост његове Речи потврђени су доказима који апелују на наш разум, а таквих доказа има много. Али Бог није искључио могућност сумње. Наша вера мора да се оснива на унутрашњем сведочанству, а не на спољашњим доказима. Они који су склони да сумњају наћи ће за то прилике, док они који искрено траже истину наћи ће довољно доказа на које се њихова вера може да ослони.

(2) ЗАШТО ЈЕ ЧОВЕК НЕСПОСОБАН ДА РАЗУМЕ БОЖЈЕ ПУТЕВЕ?

*Јер моје мисли нису ваше мисли,
нити су ваши путеви моји путеви,
говори Господ; Јер као што је небо
више од земље, тако су и моји
путеви виши од ваших путева, а
моје мисли од ваших мисли. (Исаија
55:8-9)*

Немогуће је да један човек разуме потпуно дела и карактер Бескочног.

Божје свето биће остаће обавијено тајанственошћу и за најоштрији ум и за најобразованијег човека. „Мислиш ли ти тајне Божје прозрети, или до савршеног знања Свемоћног допрети? Оно је као небо високо; па шта би ти учинио? Дубље је од шеола, па шта можеш знати?” (О Јову 11,7. 8.)

Апостол Павле узвикује: „О дубино богатства, мудрости и знања Божјега! Како су неиспитљиви судови његови и неистражљиви путеви његови!” (Римљ. 11, 33.) Иако се каже: „Облак је и мрак око њега”, ипак су „благост и правда темељи престола његовог.” (Псалам 97, 2.) Оно што Бог чини с нама можемо утолико да разумемо уколико можемо да схватимо његову бесконачну љубав и његово милосрђе у вези с његовом свемоћи. Од његових намера можемо да разумемо толико колико је то добро за нас. Зато треба спокојно да се предамо у руке Свемоћнога и да се поверимо његовом срцу које је пуно љубави.

(3) КАДА НЕ УСПЕМО ДА РАЗУМЕМО ПИСМО, НА ШТА ТРЕБА ДА ПРИПАЗИМО?

Као што говори о овоме и у свима својим посланицама, у којима имају неке ствари тешке разумети, које ненаучени и неутврђени изврћу, као и остала писма, на своју погибао. А ви, дакле, љубазни, знајући напред, чувајте се да преваром беззаконика не budete одведени с њима, и не отпаднете од своје тврђе; (2 Петар 3:16-17)

Божја реч и Божји карактер стављају нас пред тајне које ми, смртна бића, нећемо никад потпуно разумети. Појава греха на свету, Христово утеловљење, новорођење, васкрсење и многе друге ствари које нам износи Свето писмо, одвише су дубоке тајне да би их човечји разум могао објаснити или потпуно схватити. Немамо узрока да сумњамо у његову Реч зато што не можемо да разумемо тајне његовог провиђења. У обичном животу окружавају нас сваки дан тајне које не можемо докучити. Најобичније животне појаве су загонетке које ни најмудрији мислилац не може да одгонетне. Свуда се дешавају чуда која својим разумом не можемо схватити. Зар да се онда чудимо што и у духовном свету има тајни, које не можемо докучити? Тешкоћа се састоји само у томе што је човечји разум слаб и ограничен. Бог нам је у Светом писму дао довољно доказа о свом божанству, а ми не треба да сумњамо у његову Реч зато што не разумемо све тајне његовог провиђења.

И апостол Петар каже да у Светом писму има места, „у којима су и неке тачке које се тешко разумеју, а чији смисао ненаучени и неутврђени изврћу... на своју погибао”. (2. Пстр. 3, 16.) Ове тачке узели су они који сумњају као доказе против Божје речи; али, то су, напротив, јаки докази о божанском пореклу Светог писма. Кад би нам Свето писмо износило само оно што можемо лако

да разумемо, кад би несавршени људски разум могао да схвати његову величину и величанство, онда оно не би више имало непобитне доказе о свом божанском пореклу. Управо та величанственост и недокучивост појединих истина које оно садржи доказују нам да је Свето писмо заиста Божја реч.

(4) ЗАШТО МУДРОСТ ОВОГ СВЕТА НЕ ПРОПУШТА РАЗУМЕВАЊЕ ПИСМА?

Али тело не разуме шта је Дух Божији; јер му се чини лудо и не може да разуме, јер треба духовно да се осврне око себе. (1 Корићани 2:14)

Библија открива небеске истине тако једноставно и потребе и жеље људског срца тако савршено, да јој се диве и чуде и највећи духови, а понизне и неуке оспособљава да нађу пут спасења. Ове једноставне истине баве се предметњма који су тако дубоки и тако недокучиви и за најобразованије људе, да их можемо примити само зато што их говори Бог. План спасења је тако јасан да свако може разумети које кораке треба да учини у покајању пред Богом и у вери у Господа Исуса Христа да би нашао спасење. Али под овим јасним истинама сакривене су тајне које обавијају његову славу — тајне, које не може докучити човеков дух али које искреног истраживача истине испуњавају дивљењем и вером. И тако, што више проучава

Свето писмо, све се више уверава да је оно Божја реч, и да човечји разум мора дубоко да се поклони пред величанственошћу божанског откривења. Тиме што увиђамо да не можемо потпуно разумети велике истине Светог писма, признајемо да ограничени човечји разум није способан да схвати Бесконечног; признајемо да ми, људи, не можемо схватити намере Свемоћнога.

(5) КАКО СМО УПОЗОРЕНИ ДА НЕ СМЕМО УЛАЗИТИ У СРЦЕ?

„Пазите, браћо, да не буде у коме од вас срце зло и неверно, да одступи од Бога живога.” (Јевр. 3, 12.)

Многи сумњивци и неверници одбацују Божју реч зато што не могу да докуче све њене тајне. Чак ни они који верују у божанско порекло Светог писма нису изван ове опасности. Апостол Павле каже: „Пазите, браћо, да не буде у коме од вас срце зло и неверно, да одступи од Бога живога.” (Јевр. 3, 12.) Сасвим је оправдано да се пажљиво проучавају науке Светог писма и истражују „дубине Божје” (1. Кор. 2, 10) онолико колико су нам откривене у Светом писму. Ако је „оно што је тајно, Господа Бога нашега”, „објављено је наше”. (5. Мојс. 29, 29.) Али сотона се труди да помути нашу способност расуђивања. Проучаваљу библијских истина придружује се извесна охолост, која се испољава у нестрпљивости и обесхрабрењу чим се појави нешто што се не може

протумачити на задовољавајући начин. За многе је понижење што не могу да разумеју све истине Светог писма. Они не желе да чекају да им сам Бог открије те тајне. Они мисле да могу својим ограниченим разумом да схвате дубине Божје, и кад то не успеју, поричу божанско надахнуће Светог писма. Истина, постоје многе теорије и популарне науке које тврде да потичу од Библије, али тамо не налазе никакав ослонац, чак су у супротности са садржином њених надахнутих страна. Ово је збунило многе и навело их на сумњу. Али за то није крива Божја реч, него су криви људи који су је изврнули.

(6) ЗАШТО НИКАДА НЕЋЕМО МОЋИ ПОТПУНО РАЗУМЕТИ БОГА?

Шта је тајно оно је Господа Бога нашег, а јавно је наше и синова наших довека, да бисмо извршавали све речи овог закона. (Поновљени закон 29:29)

Кад би било могуће људским створењима да потпуно схвате Божје биће и разумеју његова дела, тада не би више имали да открију никакве истине, не би имали шта да проучавају, њихов разум и њихова осећања не би се више развијали. Бог више не би био узвишено биће, а човек би постигао врхунац знања, те не би више напредовао. Захвалимо Богу што то није тако. Бог је бесконачан; у њему је сакривено „све благо мудрости и разума”. (Кол. 2, 3.)

Људи неће никад моћи да исцрпу благо његове мудрости, љубави и моћи.

(7) ГДЕ СЕ ЈЕДИНО МОЖЕ ДОБИТИ БОЖЈА МУДРОСТ?

И нисмо примили дух овога света, већ Дух који је од Бога, да бисмо могли знати шта нам је дато од Бога; (1 Корићани 2:12)

Бог жели да већ у овом животу открије својој деци што боље своје истине. За то постоји само један начин. Божју реч можемо разумети једино помоћу Светога Духа, којим је надахнута. „Божје ствари нико не зна осим Духа Божјега.” „Јер Дух све испитује, па и дубине Божје.” (1. Кор. 2,11. 10.)

(8) ШТА ЋЕМО ОТКРИТИ КАДА ДОЗВОЛИМО СВЕТОМ ДУХУ ДА НАС ВОДИ ДОК УЧИМО?

„Али кад дође Он, Дух истине, упутиће вас ма сваку истину... јер ће од мојега узети и јавиће вама.” (Јован 16, 13. 14.)

Бог жели да човек размишља. Проучавање Светога писма оплемениће и развиће његове способности више негоди иједно друго проучавање. Ипак, чувајмо се да не почнемо обожавати људски ум, који је несавршен и ограничен. Ако желимо да разумемо истине Светог писма, морамо да имамо веру малог детета, да будемо спремни да учимо и

да молимо за помоћ Светог Духа. Осећање Божје моћи и мудрости, а наше немоћи и неспособности да схватимо његову величину, треба да нас учини понизнима и да нас подстакне да његову Реч отварамо са истим страхопоштовањем, са којим додазимо пред његово лице. Кад би људи истраживали Свето писмо на овај начин, онда би у њему нашли разум који надвисује људски разум, и тада би се срцем и умом поклонили пред великим ЈА САМ.

(9) КО ЈЕ НАШ ИЗВОР МУДРОСТИ?

Ако неком од вас недостаје мудрости, нека тражи од Бога који даје све људе без разлике и никога не замера, и дат ће му се; (Јаков 1:5)

Многе ствари које су на изглед тешке и тајанствене, постаће јасне и једноставне за оне који их проучавају на овај начин. Али без помоћи Светог Духа бићемо увек у опасности да изврнемо речи Светога писма или их погрешно тумачимо. Многи читају Свето писмо без икакве користи, па чак и на своју пропаст. Ако Свето писмо отварамо без страхопоштовања и молитве, ако наше мисли и осећања нису управљени на Бога или нису у складу с Божјом вољом, онда ће наш разум ускоро помутити сумња; и само проучавање Светог писма ојачаће ту сумњу! Тада ће сотона утицати на наше мисли и улиће у нас своје предрасуде. Докле год људи у речима и делима не теже за тим да живе у

сагласности с Божјом вољом, биће у опасности — па ма како образовани били — да погрешно разумеју речи Светог писма; стога нико не може да се ослони на њихова разлагања.

Никад нећемо правилно разумети Свето писмо ако га проучавамо заго да бисмо у њему нашли противуречности. Таквим проучавањем наћи ћемо повод за сумњу и неверство и тамо где је све јасно и једноставно.

(10) АКО ГРУБО НАСТАВИМО У ПОЗНАТОМ ГРЕХУ, КАКО ОВО УТИЧЕ НА НАШ ОДНОС СА БОГОМ?

Али безакоња твоја одвојила су те од Бога твога, а твоји греси сакрили су лице његово од тебе да те не чује. (Исаија 59:2)

Ма какав изговор нашли, прави узрок сумње је у највише случајева љубав према греху. Нашем охолост срцу нису пријатна учења и забране Светог писма. А они који не испуњавају његове заповести брзо су приправни да посумљају у његово божанско порекло. Да бисмо упознали истину, потребно је да искрено тежимо за њом и да смо вољни да јој будемо послушни. Они који тако проучавају Свето писмо наћи ће у њему довољно доказа да је оно Божја реч, и разумеће истине које ће их избавити и припремити за спасење.

(11) ШТА НАМ БОГ ТРАЖИ ПРЕ ОТКРИВАЊА НОВОГ СВЕТЛА?

„Ко хоће његову вољу вршити, разумеће да ли је ова наука од Бога или ја сам од себе говорим.” (Јован 7, 17.)

У место да сумњамо у оно што не разумемо, треба да идемо за светлошћу која већ обасјава нашу стазу; тада ћемо примити већу светлост. Милошћу Исуса Христа прихватимо све дужности које су нам јасно откривене, и ми ћемо бити способни да разумемо и испунимо и оне дужности, у које сада још сумњамо.

Постоји један доказ приступачан како за учене тако и за необразоване. То је доказ искуства. Бог нас позива да сами искусимо истинитост његових речи и његових обећања. Тај позив гласи: „Испитајте и видите колико је Господ добар.” (Псалам 34, 8.) Уместо да се ослањамо на речи других, треба сами да испитујемо. Бог каже: „Иштите и примићете.” (Јован 16, 24.) Његова обећања ће се испунити. Никад она нису изневерила нити ће изневерити. Ако се приближимо Исусу и радујемо се његовој савршеној љубави, тада ће нестати наше сумње и ишчезнуће наша душевна тама пред светлошћу његовог присуства.

(12) КАКО СЕ НАШ ОДНОС С ИСУСОМ РАЗВИЈА, ШТА ЋЕ БИТИ НАШЕ СВЕДОЧЕЊЕ?

„избавио од власти таме и преместио нас у царство Сина љубави своје”. (Кол. 1, 13.)

Апостол Павле каже да нас је Бог „избавио од власти таме и преместио нас у царство Сина љубави своје”. (Кол. 1, 13.) Ко год је прешао из смрти у живот, „потврдио је да је Бог истинит”. (Јован 3, 33.) Он може да каже: „Потребна ми је била помоћ, и нашао сам је у Исусу. Он се стара о свим мојим потребама. Он је заситио моју гладну душу. Свето писмо је сада за мене откривење Исуса Христа. Питате ме, зашто верујем у Исуса? Зато што је Он за мене небески Спаситељ. Зашто верујем у Свето писмо? Зато што ми кроз њега говори Божји глас.” Сами у себи ми тада имамо сведочанство да је Библија истина и да је Исус Божји Син. Ми знамо да нисмо прихватили мудро измишљене приче.

(13) КАДА ПРАТИМО СВЕТЛО КОЈЕ НАМ ЈЕ ДАТО, КАКАВ ЋЕ ЕФЕКАТ ИМАТИ НА НАШЕ ДУХОВНО ПУТОВАЊЕ?

А ви, дакле, љубазни, знајући напред, чувајте се да преваром беззаконика не будете одведени с њима, и не отпаднете од своје тврђе. Него напредујте у благодати и у познању Господа нашег и спаса Исуса Христа. Њему слава и сад и у вечна времена. Амин. (2 Петар 3:17-18)

Апостол Петар опомиње верне да напредују „у милости и у познању

Господа нашега и Спаситеља Исуса Христа”. (2. Петр. 3, 18.) Уколико Божја деца расту у милости, утолико јасније и боље разумеју Божју реч; у њеним светим истинама откривају нове лепоте и нове видике. Ово је било искуство Божје деце свих времена, и то ће бити њихово искуство до краја. „А пут је праведнички као светло видело, ко је све већма светли док не буде прави дан.” (Приче 4, 18.)

(14) КАКО ОВАЈ СТИХ ОПИСУЈЕ БУДУЋУ СПОСОБНОСТ ДА РАЗУМЕМО БОЖЈУ ПОСТАВКУ?

„Тако сад видимо као кроз стакло у загонетки, а онда ћемо лицем к лицу; сад познајем нешто, а онда ћу познати као што сам познат”. (1. Кор. 13, 12.)

Вером, гледајући у будућност, можемо унапред да се радујемо времену када ћемо се — по Божјем обећању — стално интелектуално развијати. Тада ће се наше људске способности сјединити са божанском мудрошћу, и све наше душевне снаге биће у директној вези са Извором светлости. Можемо се радовати што ће нам Бог у својој мудрости објаснити све што нам је овде било нејасно и што ћемо разумети све тешке стварн које овде нисмо разумели. У чему данас наш ограничени разум види само несклад и бесциљност, тада ћемо видети најсавршенији и најдивнији склад.

Схватам да ће у последњим данима земаљске историје многи бити скептични према Богу. Одлучујем да своју веру заснивам на доказима које је пружио и верујем у Њега.

Заокружити: Да Неодлучан

Утешно ми је кад знам да Божју мудрост не може да разуме ниједан човек. Могу да дам свој живот у његове руке знајући да он контролише све ствари.

Заокружити: Да Неодлучан

Схватам да, иако не могу да разумем све што Библија каже о Богу, ово је још већи доказ Његове величине. Очигледно је да је Библија надахнута Њим.

Заокружити: Да Неодлучан

Одлучио сам да уклоним све сумње које ми Заводник подмеће у вези с Богом и Његовом Речју. Одлучујем да следим светлост онако како Бог сматра прикладним да ми је открије.

Заокружити: Да Неодлучан

Лекција 15

Радост господу!

**(1) КАО ХРИШЋАНИ, КОЈМЕ
ТРЕБА ДА ПРЕДСТАВЉАМО
ХРИСТОВУ ДОБРОТУ, МИЛОСТ
И ЉУБАВ?**

*Тада ћете рећи: Хвалите
ГОСПОДА, објављујте његово име,
објављујте дела његова међу
незнабошцима; имајте на уму да је
његово име високо. Певајте
ГОСПОДУ, јер је учинио велике
ствари, да би га познали по целој
земљи. (Исаија 12:4-5)*

Божја деца су позвана да буду представници Исуса Христа, да свету открију Спаситељеву доброту и милост. Као што нам је Исус открио карактер небеског Оца, тако треба и ми да откријемо Исуса онима који не познају његову нежну и милостиву љубав. „Као што си ти мене послао у свет”, каже Исус, „и ја њих послах у

свет.” „Ја у њима, и ти у мени... да позна свет да си ме ти послао.” (Јован 17, 18. 23.)

(2) КАДА ПРИХВАТИМО И СЛЕДИМО ХРИСТА, КАКВУ УЛОГУ ПОПУЊАВАМО?

„Који сте се показали да сте посланица Христова... коју познају и читају сви људи.” (2. Кор. 3, 3. 2.)

У сваком свом детету шаље Исус посланицу овом свету. Ако сте његови следбеници, онда сте посланица коју Он шаље породици, граду и улици у којој живите. Кроз вас Исус жели да говори срцима оних који га још не познају. Можда они не читају Свето писмо, не чују глас који им говори са сваке његове странице, можда не виде Божју љубав у његовим делима; али, ако сте ви прави Исусови представници, можда ће кроз вас упознати Христову доброту, и тако ће га заволети и почети да му служе.

(3) КОЈЕ БИ ДВЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ ОДРАЗИЛЕ НАШ ЖИВОТ КАДА БИСМО МИ, У ХРИСТОВОЈ СЛУЖБИ, ДАЛИ СВЕТЛОСТ СВЕТУ ?

Али побожност са задовољством је одлична трговина. (1 Тимотеј 6:6)

Прави хришћани су као светионици који осветљавају пут према небу. Они треба да обасјају свет светлошћу коју добијају од Христа. Њихов живот и њихов

карактер треба да помогне свету да добије прави појам о Христу и његовој узвишеној служби.

Ако га верно представљамо, онда верно приказујемо и његову стварну службу. Хришћани који су жалосни и узнемирени, који се туже и гунђају дају свету рђав појам о Богу и хришћанском животу. Они остављају утисак да Бог не воли да су његова деца срећна, и према томе лажно приказују небеског Оца.

(4) КОЈИ ЈЕ ОСНОВНИ ПРИНЦИП АКО СЕ У НАШИМ УМОВИМА, СПРЕЧИМО НЕВЕРИЦУ, ПОТИШТЕНОСТ И ПРИХВАТАЊЕ САТИНИНИХ ЛАЖНИХ СВЕДОЧЕЊА ПРОТИВ БОГА?

*Ко се узда у Господа, он је као гора Сион, не потеља се, остаје довека.
(Псалми 125:1)*

Сотона се радује кад може да обесхрабри хришћане и да их доведе до неверства и очајања. Он је весео кад види да нам недостаје поверење у Бога и да сумњамо у његову моћ и жељу да нас спасе. Он жели да мислимо да ће нам Божје старање нашкодити. Он настоји да нам покаже Бога као онога који нема милости и сажалења. Он изврће чињенице и испуњава наше мисли лажним представама о Богу. А ми уместо да примимо истину о нашем небеском Оцу, често размишљамо о сотониним лажним приказивањима и срамотимо Бога нашим неповерењем и

гунђањем. Сотона покушава да хришћански живот прикаже као живот жалости, јада и тешкоћа. Ако хришћанин и сам гледа на хришћанство овако, онда само подупире сотонске обмане.

(5) КАО ПАВЛЕ, ШТА БИ ТРЕБАО ДА БУДЕ НАШ ОДГОВОР ДОК ДОЖИВЉАМО ТЕШКОЋЕ ДУЖ ПУТА ЖИВОТА?

И рече ми: Доста ти је моја благодат; јер се моја сила у слабости показује сасвим. Дакле ћу се најслађе хвалити својим слабостима, да се усели у мене сила Христова. Зато сам добре воље у слабостима, у ружењу, у невољама, у прогоњењима, у тугама за Христа: јер кад сам слаб онда сам силан. (2 Корићани 12:9-10)

Многи људи баве се стално својим погрешкама, слабостима и разочарањима, и зато су њихова срца жалосна и обесхрабрена. Када размишљамо о тим стварима, наша срца се испуњавају тугом и нада је ослабљена.

Живот је попут шетње кроз врт. Како пролазите кроз своја искуства, можете се одлучити да ли да се усредсредите на дивље руже и трње или на лепоту цвећа. Дрвеће и трње само вас може повредити и нанети патњу. рње може само да вас убоде и да вам проузрокује бол; а ако га сакупљате и пружате и другима, онда не само што одбацујете Божју доброту него и друге удаљујете од

стазе вечног живота. Није мудро да скупљате непријатна сећања из живота неправде и разочарања, и да о њима размишљате и говорите, да се тужите на њих док се потпуно не обесхрабрите. Обесхрабрена душа је огжољена тамом; она изгоми Божју светлост из свога срца и баца тамну сенку на пут других.

Захвалимо Богу што је наш живот проткан радосним и светлим тренуцима. Ово су светле тачке у нашем животу и драгоцене времена када су нам срца лупала од радости на одговор Духа Божјег.

Када се осврнете на искуства свог живота, нађете ли неке пријатне тренутке? Да ли Божја обећања, попут цветова слатког мириса, расту са обе стране вашег пута? Хоћете ли допустити да њихова лепота и сласт испуне ваше срце радошћу?

(6) КАДА НЕДОСТОЈНИ ГРЕШНИК ДОБИЈЕ СЛИКУ СПАСА, ШТА ЋЕ БИТИ ЊЕГОВО СВЕДОЧЕЊЕ?

Тада ћете рећи: Хвалите ГОСПОДА, објављујте његово име, објављујте дела његова међу незнабошцима; имајте на уму да је његово име високо. (Исаија 12:4)

Захвалимо Богу што је наш живот проткан радосним и светлим тренуцима. Скупимо ове доказе Божје љубави, да бисмо могли стално да их гледамо пред собом. Ово су предмети о којима Бог жели да размишљамо: како је Божји Син напустио престо свога Оца и како је постао Богочовек,

да би нас спасао од сотонске моћи. његова победа коју је извојевао ради нас, која нам је отворила небо и дозволила нам да бацимо свој поглед у царство божанске славе; спасење грешног човечанства из пропасти у коју га је грех бацио и успостављане везе између њега и вечног Бога; како су верни победоносно издржали искушења вером у Спаситеља и уздигли се до Божјег престола, обучени у Христову правду. Све су то слике које Бог жели да задржимо у мислима и поделимо са другима.

(7) КАКО ЈЕ БОГ ДОКАЗАО СВОЈУ ЉУБАВ ПРЕМА НАМА ВАН СВАКЕ СУМЊЕ?

„Који, дакле, свога Сина не поштеде, него га предаде за све нас, како, дакле, да нам с њим све не дарује? (Ри.м. 8, 32.)

Ми жалостимо и омаловажавамо Светога Духа кад сумњамо у Божју љубав и не верујемо у његова обећања. Како ће се осећати мајка чија се деца туже на њу и мисле да им она не жели добро мада је цео свој живот провела у настојању да усрећи своју децу и пружи им сваку угодност? Зар деца која сумњају у љубав своје мајке неће тиме сломити њено срце? Како би се осећао отац чија би деца овако поступала с њиме? Шта ће мислити о нама наш небески Отац ако сумњамо у његову љубав, која га је нагнала да жртвује свога јединородног Сина да бисмо ми добили живот вечни? Па ипак, колико

њих кажу, ако не речима, својим делима: „Бог то није учинио за мене. Он можда воли друге, али не мене.”

(8) ЗАШТО НЕ СМЕМО ДА СЕ ЗАДРЖАВАМО НА РАЗМИШЉАЊУ О СУМЊИ ИЛИ ДА ДЕЛИМО СУМЊУ СА ДРУГИМА У ВЕЗИ БИЛО КОГ ДУХОВНОГ ПИТАЊА?

Јер ни један од нас не живи себи, и ни један не умире себи. (Римљани 14:7)

Зато да не осуђујемо више један другог, него место тога ово гледајте да не постављате брату спотицања или саблазни. (Римљани 14:13)

Али пазите да ова ваша слобода не постане камен спотицања за слабе. (1 Корићани 8:9)

Зато, када грешите против своје браће и сламате њихову слабу савест, грешите против Христа. (1. Корићани 8:12)

Овакве су мисли штетне по вашу душу, јер свака реч сумње коју изговарате пружа прилику сотони да вас куша, да учврсти сумњу у вама и да удаљи од вас Божје анђеле, који треба да вам служе. Ако вас сотона куша, не изговорите ниједну реч сумње или неверства. Ако слушате његова дошаптавања, ваше душе ће се испунити сумњом и бунтовничким мислима. Ако изразите ваша осећања,

онда ће свака сумња коју изговорите утицати поново не само на вас не-го ће као семе изникнути у срцима других, пустиће корена и донеће зле плодове. Тако ће бити немогуће да се спречи разорни утицај ваших речи. Ви ћете се можда временом ослободити сотонских искушења и замки, али други затровани вашим злим утицајем, можда се никад неће моћи ослободити неверства које су ваше речи изазвале код њих. Колико је важно да говоримо само оно што даје духовну снагу и живот!

(9) ШТА ТРЕБА ДА САДРЖЕ НАШИ РАЗГОВОРИ КОЈИ ЋЕ ОТКРИТИ СПАС БОЖЈИ?

Онај мене поштује који приноси хвалу на жртву и који је путем на опазу. Ја ћу му показати спасење Божије. (Псалми 50:23)

Анђели пазе и слушају како приказујете свету вашег небеског Учитеља. Предмет ваших разговора нека буде ваш Заступник пред Оцем. Кад се поздрављате са својим пријатељима, нека вам је на уснама и у срцу хваљење Бога. То ће и њихове мисли упутити на Исуса.

(10) КОЈЕГ САВЕТНИКА ДАЈЕ БИБЛИЈА У ВЕЗИ СУМЊЕ И ОБЕЗБОРАВАЊА?

Радите све без вике или размишљања. (Филипињани 2:14)

Сваки мора да издржи кушања, да претрпи болове и да се успротиви

тешким искушењима. Не говорите о вашим тешкоћама смртним људима, него их у молитви изнесите Богу. Поставите себи начело да никад не изговорите ниједну реч сумње или обесхрабреља. Ви можете да развеселите живот ваших ближњих и да их подупрете у њиховим племенитим настојањима ако ваше речи изражавају наду и свето поверење.

Многе храбре душе притиснуте су тешким искушењима и налазе се у опасности да подлегну у борби са собом и сотонском моћи. Не обесхрабрите их у њиховој жестокој борби, него им упутите речи које ће их ојачати и охрабрити. Ако радите овако, из вас ће зрачити Христова светлост; „јер ниједан од вас не живи себи”. (Рим. 14, 7.) Наш утицај, којег ми нисмо свесни, или ће утврдити и охрабрити друге, или ће их пак обесхрабрити и удаљити од Христа и његове истине.

(11) У ЧИЈОЈ ПРИСУТНОСТИ СЕ МОЖЕ НАЋИ ПУНОЋА РАДОСТИ И УЖИТКА?

*Показаћеш ми начин живота: у
очима твојим има пуно радости, у
десници твојој је утеха заувек.
(Псалми 16:11)*

Многи људи имају погрешан појам о Христовом животу и карактеру. Они су мишљења да је њему недостајало тоpline и ведрине, и да је био озбиљан, строг и тмуран. У многим случајевима због тако мрачних слика помути се цео појам о хришћанству.

Често се говори о томе да је Исус плакао, ади да није познато да се икад смешио. Заиста је наш Спаситељ био човек бола; јад и туга нису му били непознати, јер је његово срце било отворено за све патње човечанства. Ади, иако је његов живот био живот самоодрицања, болова и брига, ипак Он није био клонуо духом. На његовом лицу није се видела туга или зловоља, оио је било увек ведро и спокојно. Његово срце било је извор живота. Ко год би дошао к њему, добијао је мир, спокојство, радост и блаженство. Наш Спаситељ био је потпуно озбиљан, али никад натмурен иди мрзовољан.

Живот оних који узимају Христа за пример биће испуњен озбиљним намерама; они ће разумети потпуно своје личне одговорности.

Лакомислености ће нестати; неће више бити речи о необузданој веселости и непристојним шалама. Хришћанска вера даје животу бескрајно спокојство. Она не гаси пламен радости, не одузима добро расположење, неразгони са лица ведри осмех. Христос није дошао међу људе да му служе, него да им Он служи; и ако је његова љубав у нашим срцима, владаћемо се по његовом примеру.

Хвала ти Боже, Оче мој, што си ми открио своју љубав ван сваке сенке у дару свог Сина за моје откупљење. Одлучујем да пребивам у Исусу да бих могао искусити пуноћу радости и задовољства које Он жели да ми пружи.

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

Прихватам част да носим име „хришћанин“ и одлучујем да другима откријем радост, мир и срећу који потичу од Њега.

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

Одлучујем да верујем Господу јер схватам да је веровање Њему мој једини извор заштите од Сатаниних лажи и неверица.

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

Циљ ми је подићи и охрабрити све око себе како не би залутали у малодушност и неверицу.

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

[illegible]

Лекција 16

Радост за век и векова

(1) ШТА ДА РАДИМО КАД НАС ДРУГИ УВРЕДЕ?

Али будите љубазни једни према другима, нежног срца, опраштајући једни другима, као што вам је и Бог у Христу опростио. (Ефежани 4:32)

Разум спречава човека од беса и част му је избећи кривицу. (Пословице 19:11)

Докле год будемо мислили на нељубазне и неправедне поступке других људи према нама, немогуће ће нам бити да их тако волимо као што је Христос волео нас. Ако је пак у нашим срцима дивна Христова љубав и милосрђе, то ће се излити и на друге. Ми треба да се волимо и поштујемо међусобно, без обзира на очевидне погрешке и недостатке. Ми морамо да смо понизни и да се не уздамо у себе, да сносимо стрпљиво

недостатке других. То ће искоренити сваку себичност и учиниће да будемо племенити и великодушни.

(2) ШТА ТРЕБА ДА УЧИНИМО ДА СПРЕЧИМО ЗАРАЗНО ШИРЕЊЕ МАЛОДУШНОСТИ?

Uzdaj se u Gospoda svim srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se.
(Пословице 3:5)

Псалмиста каже: „Уздај се у Господа и твори добро; тада ћеш живети мирно на земљи и хранићеш истину.” (Пс. 37, 3.) Уздајте се у Господа! Сваки дан има своја искушења, своје бриге и тешкоће. Како смо брзо готови да причамо о њима кад сусретнемо своје пријатеље! Колико нам се туђих брига наметне гако; колико непотребних страха наиђу на нас; колико нас пута притисне терет наших брига те мислимо да немамо више милостивог и љубазног Спаситеља, који је увек готов да услиши наше молитве и да нам у свако доба, у свакој непољи притекне у помоћ.

(3) КОЈИМ ОБЕЋАЊЕМ МОЖЕМО ЗНАТИ ДА НАС БОГ НЕЋЕ ПУСТИТИ У БИЛО КОЈОЈ СИТУАЦИЈИ?

Не будите пожељни; задовољите се оним што имате. Јер рекао је, нећу те напустити, нити ћу те напустити; (Јевреји 13:5)

Има људи који живе у вечитом страху и стварају себи непотребне бриге. Сваки дам имају јасне доказе Божје љубави, радују се даровима његовог очинског старања, али не обраћају довољну пажњу на сва добра. Они стално мисле на непријатне ствари и плаше се њиховог доласка. А кад наиђу стварне тешкоће, онда их и најмања непријатност тако заслепи да не виде многа добра, за која би требало да захвале Богу. Уместо да их невоље привуку Богу, једином мзвору помоћи, они дозвољавају да их оне удаље од њега, јер ове патње изазивају код њих немир и зловољу. Чинимо ли, дакле, добро ако живимо у оваквој невери? Зашто смо тако неблагодарни и неповерљиви? Исус је наш пријатељ; цело се небо стара о нама. Не треба да допустимо да нас свакодневне невоље и тешкоће узнемире и помраче наше чело. Допустимо ли то, онда ће ее увек наћи нешто што ће нас само тиштити и загорчавати наш живот, али нам неће помоћи да носимо наше терете.

(4) ШТА ЋЕ ГОСПОД УЧИНИТИ ЗА НАС АКО ГА ПРИЗНАМО И ВЕРУЈЕМО МУ?

*Na svim putevima svojim imaj Ga na umi, i On će upravljati staze tvoje.
(Пословице 3:6)*

Ако вас снађу тешкоће у послу, ако вам се будућност чини тамна и неизвесна, ако вам прете губици — не клоните ипак. Поверите Богу све своје бриге, останите мирни и

радосни. Молите се Богу да вас умудри и упути, да бисте своје послове могли обављати како треба и да тако избегнете губитке и несрећу. Чините све са своје стране да бисте постигли добре резултате. Исус је обећао помоћ, коју ће додати вашим напорима. Ако чините све што можете, ослањајући се на свог небеског Помоћника, онда ћете моћи мирно гледати у будућност.

(5) КАД СЕ НАЛАЗИМО НА СУЂЕЊИМА, КАКО НАС ГОСПОД ОХРАБРУЈЕ?

А њима каже: „У свету ћете имати невољу; ади не бојте се, јер ја надвладах свет.” (Јован 16, 33.)

Божја воља није да његова деца живе оптерећена бригаама. Али Он нас не заваљава. Он нам не каже: „Не бојте се; на вашем животном путу нема никаквих опасности.” Он зна да нас очекују искушења и опасности, и Он је искрен према нама. Он нема намеру да нас извуче из света који је пун греха и зла, већ нам пружа сигурну помоћ. Исус се моли Оцу за своје ученике: „Не молим те да их узмеш са света, него да их сачуваш од зла.”

(6) КОЈЕ ОБЕЋАЊЕ МОЖЕМО ДА ТРАЖИМО У ОДНОСУ НА СВАКОДНЕВНЕ ПОТРЕБЕ?

Али тражите прво царство Божије и правду његову, и све ће вам се то додати. (Матеј 6:33)

У својој проповеди на гори Христос је упутио ученике у то колико је потребно да се уздају једино у Бога. Ови савети одређени су да охрабре Божју децу свих векова, и такве су они и нама дати за утеху и поуку. Спаситељ скреће пажњу својих ученика на птице под небом, које својим песмама и цвркутом испуњавају ваздушни простор, не бринући се о својим потребама. Оне „не сеју и не жању”, па ипак се њихов ведикодушни Створитељ брине за све њихове потребе. Спаситељ нас пита: „Нисте ли ви много претежнији од њих?” (Матеј 6, 26.) Узвишени Старатељ људи и животиња отвара своју руку и одржава сва своја створења. Он се брине чак и за птице под небом. Истина, Он им не меће храну у кљун, али им пружа оно што им је потребно. Птице морају саме да скупљају зрневље које Он распе за њих; оне морају саме да праве своја гнезда и да хране своје младе. Али оне иду са хвалопојем на тај посао, јер „Отац ваш небески храни их”. „Зар ви нисте много претежнији од њих?” Зар ви као разумна, духовна створења немате већу вредност од птица? Зар се неће Створитељ нашег бића, Одржавалац нашег живота, који нас је створио по своме обличју, старати и за на-ше потребе ако му их поверимо?

(7) ШТА ХРИСТОС ТРАЖИ ОД НАС УВЕРАВАЈУЋИ НАС У СВОЈУ ЉУБАВ ПРЕМА НАМА?

*А за одело до кога вам је стало?
Погледајте љиљане у пољу како
расту; чак ни не покушавају да се
врте. Али кажем вам, да ни
Соломон у свој својој слави није био
обучен као један од ових. А кад се
трава на пољу, која је данас, а сутра
баца у пећ, Бог се тако обуче, а
камоли ви, неверници? (Матеј 6:28-
30)*

Христос је скренуо пажњу својих ученика на цвеће које расте и цвета у пољу, које је тако раскошно у својој једноставној лепоти, коју му је небески Отац дао као израз своје љубави према нама људима. Он им је рекао: „Погледајте љиљане у пољу како расту!” (Матеј 6, 28.) Лепота и скромност овог цвета надмашују Соломунов сјај. Најскупочије одело, које је у стању да створи највештија човечја рука не може се упоредити са природном дражи и раскошном лепотом цвећа које је Бог створио. Потом Исус пита: „А кад траву у пољу, која данас јест, а сутра се у нећ баца, Бог тако одева, акамоли вас, малOVERНИ?” (Матеј 6, 30.) Када Бог, савршени Уметник, даје обичном цвету, који увене у току једног дана, његове нежне и разнолике боје, зар се неће још већма бринути за оне које је створио по свом обличју? Овом поуком Христос кори све оне чија су неверна срца испуњена страхом, бригаама и сумњама.

Створитељ жели да су његови синови и кћери срећни, спокојни и послушни. Исус каже: „Мир вам остављам, мир свој дајем вам... да се

не плаши срце ваше и да се не боји.”
(Јован 14, 27.) На другом месту каже:
„Ово вам казах да радост моја у вама
остане и радост ваша се испуни.”
(Јован 15, 11.)

(8) КОЈИХ 6 ПРАКТИЧНИХ ДЕЛА ЖРТВЕНЕ СЛУЖБЕ КОЈА МИ ЗАЉУБЕНИ МОЖЕМО ДА УРАДИМО ЗА БОГА ПОМАГАЈУЋИ ДРУГИМА А, ЗА УЗВРАТ, ПРИМИМО СРЕЋУ И ИСТИНСКО ИСПУЊЕЊЕ?

*Није ли ово пост који сам одабрао:
да разријешим везе безбожности, да
ослободим завезе, да ослободим
потлачене и да сломим сваки
јарам? Зар не треба ломити свој
хлеб гладнима и сиромаше одводити
у ропство у кућу? Кад видите голог
човека, да га носите, а не да се
сакријете од тела? (Исаија 58:6-7)*

Срећа коју тражимо из себичних
побуда, која је изван пута наших
дужности, нестална је, превртљива и
пролазна; она брзо нестаје, а за собом
оставља у души осећање самоће и
бола. Напротив, служба Богу доноси
радост и потпуно задовољство.
Хришћанин не иде несигурним
стазама, он није изложен узалудним
патњама и разочарањима. Иако не
уживамо у задовољствима овога
живота, можемо бити радосни кад
гледамо на оно што нас чека у
будућности.

(9) КАДА УЖИВАМО У ПРИСНОЈ ВЕЗИ СА ХРИСТОМ И

ДЕЛИМО ЈЕВАНЂЕЉЕ, КОЈЕ ЈЕ НАШЕ ОБЕЋАЊЕ УДОБНОСТИ?

Учећи их да поштују све оно што сам вам заповедио; и, ево, ја сам с вама увек, све до краја света. Амин. (Матеј 28:20)

Већ овде на земљи хришћанин може да се радује што је у вези са Христом; он види изразе његове љубави и осећа његово присуство, које га теши. Сваки корак у животу доводи нас у ужу везу са Исусом, пружа нам дубље искуство о његовој љубави и приближује нас дивној домовини мира. Зато не одбацимо наше уздање у Бога, него учинимо да данас буде чвршће него икада раније. „Довде нам Господ поможе” (1. Сам. 7, 12)

(10) ЗАШТО ДА ОДРЖАВАМО БЛАГОСЛОВЉЕНОГ БОГА У ПРОШЛОСТИ, УВЕК ПРИСУТНОГ У НАШИМ УМОВИМА?

Само пази на се и добро чувај душу своју, да не заборавиш оне ствари које су виделе очи твоје, и да не изиђу из срца твог докле си год жив; него да их обзнаниш синовима својим и синовима синова својих. (Поновљени закон 4:9)

Погледајмо на величанствене споменике који стоје као сведоци онога што је Спаситељ учинио, да би нас утешио и истргао из руку противника. Сећајмо се многих доказа милости којима нас је Бог

обасуо, суза које је Он обрисао,
болова које је стишао, тешкоћа које је
отклонио, страха који је отерао,
потреба које је подмирио,
доброчинства којима нас је обасуо.
Охрабriamo се тако и учврстимо да
сусретнемо све оно што нам још
предстоји на нашем путу.

(11) КАКВО ОБЕЋАЊЕ МОЖЕМО ДА ТРАЖИМО ДОК ПОДЛЕЖЕМО ИСКУШЕЊИМА И КОМПЛИКОВАНОСТИ КОНФЛИКТА КОЈИ ДОЛАЗЕ?

*Ниједно друго искушење није на вас
дошло осим човековог; али постоји
верни Бог који вам неће дозволити
да будете искушани више него што
можете, већ ће учинити искушење
и крај да бисте могли да издржите.
(1 Корићани 10:13)*

У борби која је пред нама морамо
да очекујемо нове окршаје, али и на
њих можемо гледати као и на оне што
су за нама, и рећи: „Довде нам Господ
поможе”, јер Он каже: „Докле трају
дани твоји, трајаће снага твоја.” (5.
Мојс. 33, 25.) Искушења која имамо
да издржимо неће превазићи нашу
снагу. Радимо стога храбро онде где
мас је Спаситељ, поставио и верујмо
да ћемо у свим искушењима добити
снагу која нам је потребна.

(12) ДОК МОЖЕМО ДА СВЕДОЧИМО ИСКУСТВИМА КОЈА СУ ТЕШКО ПОДНОШЉИВА, У КОМ ЗНАЊУ МОЖЕМО ДА ВИДИМО РАДОСТ И КОМФОРТ?

Али знамо да све добро функционира онима који воле Бога, онима који су позвани према својој намери. (Римљани 8:28 NKJV)

(13) КАО ПОБЕДНИЦИ БОЖЈЕ МИЛОСТИ, КАКВИМ ЧУДЕСНИМ РЕЧИМА МОЖЕМО ДА СЕ НАДАМО ЧУТИ?

„Ходите, благословенм Оца мојега; примите царство које вам је приправљено од постања света.” (Матеј 25, 34.)

Тада ће спасени бити поздрављени добродошлицом у дому који је Исус спремио за њих. Њихово друштво неће више бити као што је било на овој грешној земљи: лажљивци, идолопоклоници, нечисти и неверни; они ће се дружити са онима који су победили сотону и грех и који су, Божјом милошћу, изградили савршен карактер. Свака склоност греху, свако несавршенство које је прионуло за њих на овој земљи опрала је Христовом крв, и сјај његове славе, који надвисује сјај сунца, обасјаваће их. Из њих ће зрачити лепота и савршенство Христовог карактера, што је од много веће важности него сам спољашњи сјај. Они ће као безгрешна бића стајати пред великим белим престолом и добиће славу и преимућства анђела.

(14) КАКО СЕ ВЕЛИКИ СПОР ИЗМЕЂУ ДОБРА И ЗЛА БЛАГО

БЛИЖИ, КОЈЕ ВАЖНО ПИТАЊЕ ПОСТАВЉАМО МИ САМИ?

Јер, шта користи човеку ако стекне читав свет, а изгуби душу? Или какву ће откупнину дати човек за своју душу? (Матеј 16:26)

Имајући у виду ово славно наследство које га очекује, „какав ће откуп дати човек за своју душу?” (Матеј 16, 26.) Он може да буде сиромас, а ипак да има богатство и достојанство које му свет не може дати. Човек који је спасен и очишћен од греха, човек који посвећује служби Богу све своје племените способности, од неоцењиве је вредности. Стога кад год се који човек на земљи обрати Богу, то увек изазива на небу, у присуству Бога и његових анђела, свету и всличанствену радост која се изражава у песмама славопоја.

Схватам да ако се поуздам у своју мудрост и разумевање, бићу осуђен на обесхрабрење. Захвалан сам на Његовом верном обећању да ће ме упутити у Његово царство.

Заокружити: *Да* *Неодлучан*

Одлучио сам да увек имам на уму благослове своје прошлости, тако да нећу сумњати у Његово вођење у мојој садашњости и будућности. Захвалан сам на Његовој утеси и смеру док путујем кроз искушења и недоумице овог животног пута.

Заокружити: Да Неодлучан

Захвалан сам Богу што ми је открио кораке које бих могао да изаберам да му се приближим током проучавања Библије и радујем се што ћу чути оне страшне речи: „Браво мој верни слуго, добродошао у дом који сам припремио за тебе.”

Заокружити: Да Неодлучан

INFORMATION FOR GOOGLE AD

Please leave the black headers and English below so I can see what I am using for the ad. Just add a line below each one for your translation.

This Language Name in English and the name as known in your language:

Српски

STUDY GUIDE NAME:

Кораћи за разумевање Библије

HEADLINES:

Бесплатни PDF фајлови

Бесплатна Библијска проучавања

Исус вам нуди мир

Пронађите унутрашњи мир

LONG HEADLINE:

"Дођите к Мени сви који радите и који сте оптерећени, а ја ћу вас одморити."

DESCRIPTIONS:

Пронађите мир чак и изнад олује у свету пуном хаоса

BUSINESS NAME:

Публикације Откривења